

Sredi
zrelin
glasbenih
4 sadov

Zbornik ob 40-letnici
Glasbene šole Logatec

Glasba je višje razodetje kot vsa
modrost in filozofija.

Ludwig van Beethoven

Sredi
zrelih
glasbenih
sadov

**Zbornik ob 40-letnici
Glasbene šole Logatec**

Logatec, aprila 2013

zahvala

Za pomoč pri pripravi tega Zbornika in zgoščenke z audio in video posnetki bi se rad najprej zahvalil vsem sodelavkam in sodelavcem ter učenkam in učencem naše šole. Zahvala za imenitno oblikovanje in opremo gre oblikovalcu dipl. arh. Igorju Resniku, sicer tudi nekdanjemu učencu naše šole.

Prav posebej pa se zahvaljujem Marcelu Štefančiču, ki je pri zborniku opravil pomembno delo. Skrbno je pripravil in obdelal kronologijo šole od ustanovitve v letu 1972 pa vse do danes, dodal zgodovino glasbenega življenja iz časa pred ustanovitvijo šole, odlično je tudi uredil in lektoriral zbornik.

Iskrena zahvala pa gre še logaškemu županu Bertu Menardu in občini Logatec, ki z naklonjenostjo in finančno pomočjo podpirata delovanje naše šole, da lahko na šoli zaposleni izvajamo glasbeni vzgojnoizobraževalni proces in dodatne kulturne projekte, ki veljajo za dodatno vrednost naše šole. Na ta način občina z županom zelo pomembno prispeva k širjenju kulture na Logaškem, še posebej med mladimi.

Primož Malavašič, ravnatelj

Hotedršica

D 37

GLASBENA šola

Sredi

37. 018. 54:78(497.4

0080367

COBISS c

Glasba nas spremlja od zibelke do groba. Čeprav morda že izrabljena fraza, še vedno drži. In to se dobro čuti in sliši tudi v Logatcu. Poleg znanja in poštenega dela človek potrebuje tudi razvedrilo, druženje, povezano s plesom in glasbo, pa daje življenju polnost.

Štirideset let delovanja izjemno kvalitetne Glasbene šole v Logatcu štejejo za veliko dodano vrednost našim občanom na področju glasbene kulture. Glasba, namreč, daje visoko noto k osebni rasti posameznika in sooblikuje človekov odnos do glasbe.

Evropska glasbena tradicija in kultura nasploh je na zelo visoki ravni in temu želimo slediti tudi Logatčani. Glasbeno znanje pod taktirko zborovodij, dirigentov se kaže na vsakem koraku. Vedno bolj smo glasbeno izobraženi in tudi zahtevni do samih sebe. Zbori, godbeniki, simfoniki, solisti nas presenečajo s svojo kvaliteto in dovršenostjo. Kako radi pogledamo naše mlade učence z velikimi kovčki, v katerih nosijo inštrumente na eno od vaj v Glasbeni šoli. Povsod se sliši, čuti glasbeni duh, ki vpliva tudi na medsebojno strpnost in spoštovanje drugačnosti.

Nauk o glasbi je tudi vzgoja notranjega duha, ki zaznava lepoto, plemeniti in osmišlja veselje do življenja. V glasbi živita red in usklajenost. Skozi glasbo se učimo discipline in odgovornosti. V svetu glasbe prevladuje harmonija kot v neokrnjeni naravi. Lahko rečemo, da je svet glasbe popoln. Ne samo doma, ampak tudi na koncertih v tujini, igrajo naši nekdanji učenci, ki so prve korake v svet glasbe sprožili prav v svojem kraju ter nato nadgrajevali svoje znanje na srednjih glasbenih šolah in akademijah. Lahko se pohvalimo, da se je kar nekaj »naših« učencev umestilo med zelo znane in cenjene vokaliste in instrumentaliste.

Vsem, ki ste se glasbeno izobraževali, poučevali ali sodelovali z našo Glasbeno šolo, vam ob jubileju čestitam in se vam hkrati zahvaljujem za vaš osebni prispevek k razvoju glasbene kulture na Logaškem. Logatec je svoj vložek v Glasbeno šolo dobro oplemenitil in veliko mladim omogočil postaviti dobre temelje za nadaljnje glasbeno izobraževanje in doseganje lastnega uspeha na glasbenem področju.

Logatec tudi skozi glasbo in glasbenike pridobiva svoj pomen, vedno bolj postaja prepoznaven, povezan in pomemben člen slovenske kulture.

Hvala vam. Vsi skupaj smo lahko veseli: žetev je obilna.

Berto Menard, župan

Skoz prostranost glasbenih iskanj

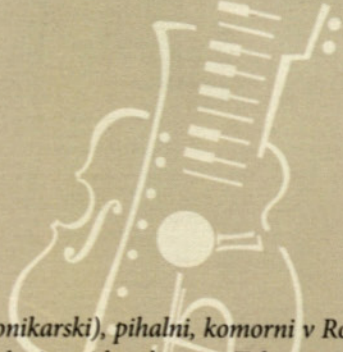
Ko človek »zakoraka« v četrto desetletje svojega življenja, pravijo, da je »stopil v zrela leta«. V obdobje svojega življenja, v katerem je še vedno prisotna mladostna sila, ki pa se že prepleta z izkušnjami, preudarnostjo, modrostjo »nabranih let«. Tudi naša šola – Glasbena šola Logatec – je prišla do »zrelih let«. Štirideset let delovanja ni malo, zato je tudi dogodkov v zgodovini šole temu primerno veliko. Razvoj šole se je zlagoma vzpenjal na bolje glede gmotnosti, še bolj glede kvalitetnega poučevanja, izbirnosti programov in predmetov za učence in starše. Vse to pa zaradi zaposlovanja visoko kvalificiranih učiteljev ter večanja števila novih programov in predmetov.

V svojem temeljnem predmetniku vključuje naša šola vse klasične instrumente – z izjemo harfe – pa petje in na novo program plesa, ki ga izvajamo od leta 2009 in vključuje plesno pripravnico in balet.

Naša šola je ena redkih javnih glasbenih šol v Sloveniji, ki se lahko pohvali, da poleg resnično vsestranskih programov in predmetov, ki jih predvideva veljavni predmetnik, vključuje še dodatne vsebine, ki si jih želijo učenci ob vpisu v našo šolo.

Program drugih vzgojno izobraževalnih dejavnosti, ki smo ga poimenovali JRP (jazz-rock-pop), pa dodaja še instrumente, kot so električna klaviatura, električna in klasična kitara ter bas kitara, bobni ter petje oziroma šolo nastopanja. Naši učenci in starši pa so si lahko v zadnjih desetih letih delovanja Glasbene šole pridobili znanje in poglobljen občutek za glasbo še s koncerti, ki smo jih organizirali v okviru logaškega Pomladnega festivala Veris. Podobno poslanstvo pa bomo nadalje uresničevali z novim koncertnim abonmajem naše šole.

Na Glasbeni šoli še posebej spodbujamo in podpiramo skupinsko muziciranje – komorno in orkestrsko igro. Tako na naši šoli deluje že dolga leta vsaj pet orke-

strov: godalni, kitarski (nekaj tudi harmonikarski), pihalni, komorni v Rovtahn in simfonični orkester, ki velja za krono – vrh piramide orkestron. Tako ponujamo kar največjemu številu naših učencev možnost zares zajetnega glasbenega razvoja, posledično pa tudi spletnje glasbenih prijateljstev skozi številna nepozabna glasbena dožitja, skozi koncerte in gostovanja doma in na tujem.

Ker razumemo, da je za dober razvoj šole in njeno umeščenost v kraj posebej pomembno povezovanje, smo temu namenili dovoljšnjo pozornost. Sodelujemo s številnimi ljubiteljskimi društvi, z župnijo sv. Nikolaja, z osnovnimi šolami, vrtcem in knjižnico ter z različnimi glasbenimi šolami, kulturnimi inštitucijami po Sloveniji in v tujini. Povezovanje in sodelovanje rojevata bogate pedagoške, socialne in umetniške sadove. In tega se dobro zavedamo!

Z logaško Glasbeno šolo, ki si je pridobila prepoznavnost in dober sloves na Logaškem in širše po Sloveniji, smo prispeli v »zrela leta«. V zlahtnem objemu glasbe bomo začeli korakati proti zlatemu jubileju! S strokovnim in v povprečju zelo mladim učiteljskim in tehničnim osebjem bomo merili te korake pogumno in preudarno v prid vsem našim učencem. Naše glasbeno in plesno znanje bomo posredovali ob misli velikega glasbenika Ludwiga van Beethovna, ki je nekoč dejal: »Glasba je višje razodetje kot vsa modrost in filozofija!«

Primož Malavašič, ravnatelj

1.

Od
skromne
setve
do
bogate
zsetve

Zaradi glasbene vzgoje mladega rodu...
zaradi bogatenja logaške in slovenske
glasbene kulture...

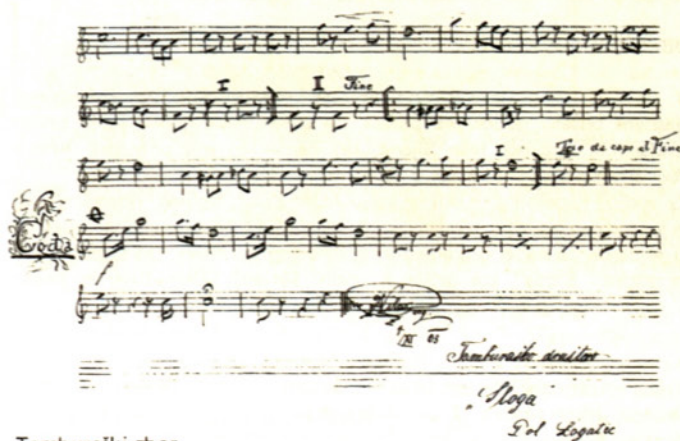

I. Zarezovale so se nove brazde

Iz skromnih izročil

Težko govorimo o blesteči daljno daljni preteklosti glasbenih prizadevanj na Logaškem; prizadevanj pa je bilo kar nekaj, ker sicer dan današnji ne bi mogli govoriti o glasbeno-pevsko-instrumentalni tradiciji in tudi ne o letošnjem zlahtnem jubileju, ki ga doživlja Glasbena šola Logatec ob svoji 40-letnici. V globljo glasbeno preteklost sežejo drobni koraki, s katerimi je moč izmeriti glasbene vzgibe, kakor so nastajali, se ukoreninjali in plemenitili življenje človeka od prej pa vse doslej.

Do odkrivanja kakršnekoli že glasbene vzgoje v odmaknjeni preteklosti si lahko pomagamo še največ s posamičnimi predvidevanji in celo slutnjami pa – ta čas še – tudi z ustnimi izročili. Zapisi so redki in skopobesedni. Tako nam cerkvena kronika poroča o prvih orglah, ki so pozdravile birmance v Dolenjem Logatcu natanko pred dve sto desetimi leti. Bržčas so orgle s tako ali drugače izšolanimi organisti pospremljevale petje, pevce – take in drugačne zборе. Nedvomno so organisti glasbeno poučevali pevce pa tudi kake svoje naslednike. Ustno izročilo tudi poroča, da so se ob pevcih preizkušali tudi preprosti ljudski, vaški godci, najčešče harmonikarji, ki so spremljali najrazličnejše radostne dogodke. Obenem pa so tovrstni godci izročali svoje znanje naslednikom. Tako se je izročilo ljudskih godcev ob prevešanju 19. v 20. stoletje srečalo z razgibanimi čitalniškimi prizadevanji, ki so poskušali ob knjigah in odrskih igrah usmerjati tudi društveno glasbeno življenje.

Tamburaški zbor

■ Notni list za Tamburaški zbor »Sloga«, 1903

Tako se je izročilo ljudskih godcev ob prevešanju 19. v 20. stoletje srečalo z razgibanimi čitalniškimi prizadevanji, ki so poskušali ob knjigah in odrskih igrah usmerjati tudi društveno glasbeno življenje.

Doslej najstarejše pisno poročilo o javnem nastopanju pevcev na Logaškem – celo ob spremljavi godbenikov – sega v leto 1888. Tega leta je v Logatcu izšla knjiga »*Popis slavnostij, katere so se priredile v Logaškem političnem okraju 1888. leta v proslavljanje štiridesetletnice vladanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I.*« V knjigi, ki jo je uredil (in osrednje besedilo verjetno tudi napisal) Vojteh Ribnikar, nadučitelj in zborovodja v Dolenjem Logatcu, je navedeno zanimivo pismo učiteljem in pevcem. S pismom je želelo učiteljsko društvo, posebno z namigom, da je v »obližji mnogo pevcev, zlasti pevk, ne samo onih, kateri v cerkvi pojo«, pridobiti čim več pevcev za množične pevske moči, »katere bi zamogle sodelovati pri onej slavnosti, da tako naše društvo z mogočnimi mešanimi ali moškimi zbori pokaže navdušenost za preimenitno svečanost«. Program ljudske veselice navaja zanimiv glasbeni spored, skoz katerega je pevske zборе spremljala Cesarsko kraljeva rudarska godba iz Idrije. Pevcem in godbi je dirigiral Vojteh Ribnikar, vsaj doslej prvi tako izpričani zborovodja v Dolenjem Logatcu.

Od tamburašev do godbenikov

Dobršen razmah društvenega življenja je torej silil tudi k zametkom glasbene vzgoje skoz pevske zборе pa tudi skoz inštrumentalne skupine. Tako je v Do-

■ *Logaški godbeniki, 1923*

lenjem Logatcu s prizadevanji študentov Toma Tollazzija in Serajnika (?) že leta 1896 začel z delom *Tamburaški zbor »Sloga«*, uradno potrjen šele leta 1900. Ko je štiri leta kasneje prevzel vodstvo tamburašev novi organist Anton Vilar, je še posebej skrbel za poglobljeno glasbeno znanje nadobudnih članov »Sloge«.

Z vse bolj poudarjeno potrebo in veseljem do glasbe so vojaški godbenik Jožef Zalar, trgovski

pomočnik Jakob Bogataj in organist Ernest (?) navdušili Logatčane, da so leta 1913 ustanovili *Godbo na pihala* kot odsek Kulturno prosvetnega društva iz Dolenjega Logatca. Prav Vilarja, Zalarja in Bogataja, če ne tudi Ernesta, smemo šteti, vsaj po doslej znanih virih, med prve glasbene učitelje v Dolenjem Logatcu; poučevali so osnove glasbe in tehnične veščine posameznih inštrumentov.

Prva svetovna vojska je povsem prekinila lepo utečena glasbena prizadevanja. Po vojski pa je z glasbeno vzgojo mladih nadaljeval logaški organist Danilo Cerar. Vadbena zagnanost in očitne glasbene veščine so pripeljale logaško godbo do odmevnega uspeha; leta 1926 so si logaški godbeniki na tekmovanju v Ljubljani med tridesetimi godbami priigrali 2. mesto.

- Alojzij Velkavrh, kapelnik, zborovodja in glasbeni učitelj od 1932. do 1972. leta
- Desno: Salonski orkester, 1936, z dirigentom dr. Cirilom Kraševcem (četrti z leve v prvi vrsti)

Čas, zaznamovan z Alojzijem Velkavrhom

Novo obdobje glasbenih prizadevanj se je načelo leta 1930, ko se je priselil v Logatec novi organist Alojzij Velkavrh. V dolgih štiridesetih letih je nato Velkavrh dodobra preževal vzgojno in poustvarjalno glasbeno podobo Logatca. Svoje bogato glasbeno znanje in nepopustljivo voljo je nesebično združil v vzgojo več generacij harmonikarjev, trobilcev, pevcev. Najraje je delal z mladimi, ki jih je znal navduševati za vse, kar je bilo glasbenega. Ob že dodobra ustaljeni godbi je leta 1934 advokat in violinist dr. Ciril Kraševc z instrumentalno veččimi glasbeniki (zvečinoma so bili usposobljeni zunaj Logatca!) ustanovil manjši **salonski orkester**, kamor je privabil poleg trobil in pihal še godala in klavir. Tako so se z Velkavrhom in Kraševcem pisale nove strani glasbenega življenja na Logaškem. Salonski orkester je kasneje deloval pod Velkavrhovim vodstvom – s krajšimi prekinitvami – vse do 1959, ko je orkester še spremljal priljubljeno Doboviškovo spevoigro Habakuk; skladateljski del je bil opravil Radovan Gobec.

Velkavrhova družina pa je bila (v času, ko na Logaškem še ni bilo javne glasbene šole) tako in tako en sam orkester: oče organist, harmonikar, trobentar in dirigent, žena Kristina pianistka, sinovi: Edo flavtist, Jože violinist, Alojz klarinetist (sicer tudi prvi logaški diplomirani glasbenik – dolga leta klarinetist v ljubljanski Operi). V tej glasbeni družini so bila vrata odprta mnogim Logatčanom; več let je poučevala klavir Velkavrhova žena Kristina, oče Alojz pa je vzgojil dolgo vrsto godbenikov. Pri Velkavrhju se je s pridom učil harmonike tudi Janez Gostiša, ki se je potlej razvil v odličnega trobilca in enega osrednjih zborovodij v Logatcu.

Odblisk prvega glasbenega šolanja

Veselje, hotenje in želja po glasbeni vzgoji so nezadržno terjali ustanovitev redne, javne glasbene šole. Nekaj te sreče se je mladim navdušencem nasmehnilo 9. maja 1963, ko sta Občinska odbora iz Logatca in Cerknice ustanovila Notranjski zavod za glasbeno vzgojo »Fran Gerbič« s sedežem na Rakeku. Tako je nastala prva glasbena šola, ne sicer v Logatcu, ampak tudi za Logatec. Organizacijske in vodstvene naloge je prevzel ravnatelj – požrtvovalni glasbeni učitelj

■ Klavirski kvintet Glasbene šole »Fran Gerbič«: prva od leve violinistka Branka Kum Novak, ob njej violinistka Marjetka Tekavec Mihevc

in skladatelj – Mirko Rebolj. Šola je bila z oddelki raztresena široko po Notranjski: na Rakeku, v Cerknici, v Grahovem, v Starem trgu, v Novi vasi (manjša oddelka celo v Prezidu in v Gerovem) pa v Gorenjem in Dolenjem Logatcu.

Po 80 učenk in učencev se je z našega konca iz leta v leto priglašalo h glasbenemu pouku. Učiteljski zbor je komaj dohiteval želje in potrebe mladih po glasbeni izobrazbi. Tisti čas je Renata Rebolj (zvesta pomoč soprogu Mirku pri organizacijskih poslih) poučevala klavir in harmoniko, Lea Gašparič klavir in violončelo, Alojz Velkavrh trobila in harmoniko, ki jo je poučeval tudi Ivan Klaus, kitaro pa Tone Obreza in ravnatelj šole Mirko Rebolj, pouku pihal se je posvetil Viktor Gašparič, pouku violine pa Majda Burkeljc. Da je šola marljivo in uspešno delala, je pričal živ glasbeni utrip, izhajajoč iz zanesljive glasbene osnove, ki so jo pridobili učenci te šole. Nekateri so s študijem glasbe še nadaljevali. Tako je Branka Novak s poukom violine nadaljevala še v gimnazijskem času; od leta 1989 je zaposlena na Glasbeni mladini Slovenije kot producentka oziroma vodja programov na tem zavodu. Marjetka Tekavec Mihevc pa je iz študija violine diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani; ta čas poučuje violino na logaški Glasbeni šoli.

Skratka, lepo je šlo, skoraj prelepo, da bi predolgo trajalo. Ko je leta 1966 začelo v logaškem občinskem proračunu finančno nekolikanj škripati, se je bilo po mnenju tedaj vplivne »tovarišice učiteljice-občinske odbornice« najlažje odpovedati glasbeni šoli, »češ da gre za luksuz, ki tako in tako ni obvezen. Kdor si pa tak luksuz želi, naj si ga pač sam plača«. In odločitev je bila jasna in gladka, a ne prav globokoumna. Tako je po štirih letih, natančno 20. decembra 1966, še sredi šolskega leta(!) glasbena šola na Logaškem za daljši čas trdno zaklenila vrata za seboj. Nasilna ukinitvev glasbene vzgoje ni bila nikomur in ničemur v prid. Huda nepremišljenost odraslih je zadela najbolj mlade. Prav malo od tiste osemdeseterice si je lahko še naprej po svoje pomagalo. Redki so se vozili na Rakek, še redkejši kam drugam. Nekateri so si, kot v davni preteklosti, pomagali z zasebnim poukom. Večina se je inštrumentom razočarano umaknila. Škoda. Le kako bi jo izmerili?

Zasilna, vendar vztrajna iskanja glasbene vednosti

Sredi nevšečne glasbenovzgojne praznine se je razpletal spet čas naključij in posamičnih vztrajnosti, da bi le godba ne ostala brez naraščaja. Nasploh je v mladih tlela želja po spoznavanju glasbe skoz inštrumente. Tej želji je skušal na svoj način ustreči Alojz Rauch, učitelj glasbenega pouka na doljenjeloški osnovni šoli. V »svojo« šolo, ki jo je oblikoval leta 1968, je pritegnil kakih 20 otrok k učenju kitare, harmonike in klavirja; tako je teklo vse do leta 1972, ko je Alojz Rauch oblekel vojaško suknjo. Ti učenci, če so želeli, so lahko preverili

svoje znanje na kateri od sosednih glasbenih šol, kjer so prejeli tudi uradno spričevalo o uspešnosti.

Logaški glasbeni nestor Alojz Velkavrh, nenehoma pripravljen na pota iz zadreg, pa je za potrebe godbe leta 1969 javno povabil mlade v »*malo glasbeno šolo*«, ki naj bi pomogla tistim, ki so jih zanimali predvsem godbeniški instrumenti, pa tudi prizadevnejšim in ambicioznejšim, ki bi jih zanimalo nadaljnje usposabljanje na glasbenih šolah na Rakeku, na Vrhniki ali v Ljubljani.

Deseterico fantov, ki se je razporedila med trobilce, pihalce in tolkalce, je uvajal v svet glasbe kapelnik Alojz Velkavrh; v pomoč so mu bili tudi posebno večji domači godbeniki: Janez Gostiša, brata Cveto in Tone Maček ter Miran Rakuš. Mala glasbena šola je pridno delala vse do januarja 1972, ko je nesrečna smrt pretrgala življenje glasbenega učitelja in vzgojitelja Alojza Velkavrha, glasbenika iz ljubezni do glasbe in vsakogar, ki mu je glasba bila blizu. – Vrlina vredna trajno hvaležnega spomina.

Ker je ostala godba sredi priprav za letni koncert in za tekmovalni nastop v Piranu brez dirigenta, je vodstvo godbe v silni zadregi zaupalo začasno vodenje vaj zborovodju Marcelu Štefančiču, ki je s svojimi sicer skromnimi močmi pomagal godbi do aprilskega koncerta in naprej s tekmovalnim programom.

Vendar godbi, ki se je prav tisti čas preimenovala v Pihalni orkester, je bilo treba zagotoviti primerno strokovno vodenje. Tako sta vodstvu orkestra in logaške Kulturne skupnosti* iskali možnosti, da bi zagotovili nadaljnjo dejavnost orkestra pa tudi urejeno glasbeno vzgojo.

II. Od novih glasbenih obetov

Začelo se je leta 1972

Prav za šolsko leto 1972/73 je gorenjelogaška osnovna šola potrebovala učitelja za glasbeni pouk. Skupna odločitev vodstva šole, ki ji je tedaj ravnateljval Viktor Šen, Pihalnega orkestra, ki mu je z vztrajno zavzetostjo predsedoval Alojz Molk, in Kulturne skupnosti, ki ji je predsedoval Marcel Štefančič, je šla v iskanje glasbenika, ki bi bil pripravljen s polovico delovnega časa streči glasbenemu pouku na osnovni šoli, z drugo polovico pa logaškemu Pihalnemu orkestru; ne ravno najbolj naglas, pa se je vse bolj razmišljalo tudi o ustanovitvi glasbene šole. Poizvedovanja so tedanjega ravnatelja Viktorja Šena in predsednika kulturne skupnosti Marcela Štefančiča pripeljala do Ilija Markovića, ki je bil predstavljen z najboljšimi strokovnimi karakteristikami kot kapelnik ajdovske godbe in učitelj flavte na Glasbeni šoli v Ajdovščini. Ilija Marković je bil na mah pripravljen spopasti se z obojim, sploh pa z razmisleki o ustanavljanju glasbene šole. Tako je bil Marković sprejet za učitelja glasbenega pouka na gorenjelogaški šoli in za kapelnika orkestra. In potem so kar na hitro stekli tudi dogovori med Markovićem, Kulturno skupnostjo in Pihalnim orkestrom za poskus ustanovitve nujno potrebne glasbene šole, čemur je bil

* *Kulturna skupnost* je bila samoupravna družbena institucija, ki so ji po posebnem samoupravnem sporazumu od kosmatih plač dotekala mesečna finančna sredstva za financiranje kulturnih dejavnosti v občini.

Na podlagi 96. Člana statuta občine Logatec (Ur. list št. 54. 21/71) 23. in 25. Člana statuta o glasbeni šoli (Ur. list št. 54. 17/71) in na predlog sveta za kulturo in prosveto skupščine občine Logatec je skupščina občine Logatec na svoji občinski-ga zborni in zborni delovnih skupnosti dne 10.10.1972 sprejela, naslednjo

O D L O Ž B A
o ustanovitvi glasbenih oddelkov

1. Ustanovijo se glasbeni oddelki pri osnovni šoli Osmih talcev v Dolenjem Logatcu kot notranja organizacijska enota naslednjega šolskega letovanja.
2. Sedež glasbenih oddelkov je v Narodnem domu Logatec.
3. Glasbeni oddelki prične s svojimi deli v šolskem letu 1972/73.
4. Glasbeni oddelki opravljajo dejavnost, ki je posebej namenjena za posredno. Njihove naloge so skladni:
 - vzreja in izobraževanje učencev, da lahko učelnikije v različnih skupinah ali posebnih zborih, orkestru, in tako dalje - ljujejo glasbeno izobraževanje;
 - seznanjanje učencev s dosežki na področju glasbene kulture navajanje k estetskim doživljanju glasbene umetnosti;
 - prirejanje javnih in internih koncertov, glasbenih večerov, skladnih, predstavnih, gostovnih in drugih nastopov, s katerimi bodo prispevali k razvoju glasbene kulture na občinski ravni.

■ S tem odlokom je občina Logatec ustanovila glasbene oddelke – zasnovo sedanje Glasbene šole

naklonjen tudi tedanji predsednik Občinske skupščine Vinko Haložan. In že 10. oktobra 1972 je Skupščina občine Logatec sprejela **Odločbo o ustanovitvi glasbenih oddelkov** pri osnovni šoli »Osmih talcev« v Dolenjem Logatcu (Ur. list SRS št.49/1972).

Občinska ustanovitvena odločba je določala, naj šolska glasbena vzgoja omogoči osnovno glasbeno znanje, spoznavanje glasbenih vrednot, ki plemenitijo človekov odnos do sveta in družbe, naj usposablja zlasti mlade za aktivno sodelovanje pri oblikovanju glasbeno-kulturne podobe kraja, posebej nadarjenim učencem pa naj bi odpirala vrata v nadaljnji glasbeni študij. – Po svoje zanimiv je bil dogovor o tem, kdo naj

■ Orali so ledino – od leve: Ilija Marković, Janez Gostiša, Dušan Kobal, Cveto Maček, Tone Maček, Božena Pekarović in Nuša Štefančič

zagotovi denar za glasbeno šolo, namreč: Izobraževalna skupnost, Kulturna skupnost, starši otrok, ki obiskujejo glasbeni pouk, in tudi Pihalni orkester, seveda, za pričakovani naraščaj.

Za vodjo glasbenih oddelkov je bil imenovan Ilija Marković, sicer redno zaposlen, kot rečeno, na Osnovni šoli v Gornjem Logatcu pa tudi pri Pihalnem orkestru. Ko je svet tako oblikovane glasbene šole, ki mu je predsedoval inženir gradbeništva Rafael Usenik, takoj objavil možnost vpisa v oddelke glasbene šole, se je na mah v petero oddelkov vpisalo 60 učencev, več jih tudi ne bi bilo mogoče razporediti po zasilnih odskih in garderobnih prostorih Narodnega

doma in v godbeniških prostorih v nekdanjem Prosvetnem domu na Griču. Da bi delo v glasbenih oddelkih steklo čim prej in finančno kar najmanj obremenjujoče, se je Marković pogodil s Kulturno skupnostjo in z orkestrom za brezplačni najem prostorov, z orkestrom pa tudi za brezplačno izposojlo nekaterih instrumentov, pedagoško delo pa je na začetku honorarno zaupal predvsem domačim učiteljem, ki so svoje glasbeno znanje pridobili ljubiteljsko. Tako so v prvem šolskem letu poučevali: klavir Božena Pekarović in Nuša Štefančič, trobila Tone Maček in Janez Gostiša, ki je poučeval še harmoniko in kitaro, sicer je kitariste poučeval tudi Dušan Kobal iz Idrije, pihala pa sta poučevala vodja glasbenih oddelkov Marković in Cveto Maček.

Prvi koncert, s katerim so se predstavili učenci nanovo ustanovljenih glasbenih oddelkov, ki se jim je reklo Glasbena šola, je bil 9. maja 1973 v prepolni veliki dvorani Narodnega doma. Poslušalstvo je navdušeno pozdravljalo posamične učence, instrumentalne skupine, še posebej narodno-zabavni kvintet, harmonikarje ter šolski mladinski pihalni orkester (ta sicer ob pomoči izkušenih logaških godbenikov). Skratka, obetaven nastop mladih glasbenikov iz resnično prve logaške Glasbene šole.

Postopoma naprej

Tako je Glasbena šola shodila. Naprej je šlo lažje, nikakor pa ne gladko. Z naslednjim šolskim letom se je Ilija Marković povsem posvetil Glasbeni šoli in Pihalnemu orkestru. V šoli se je 63 učencev razporedilo od klavirja prek harmonike, kitare, trobil, pihal do blok flavte v pripravljalnem oddelku. Pedagoškega dela so se poslej lotevali profesionalci: trobila je poučeval Ivan Krajnik, klavir Dragica Podunavac (kasneje poročena Klobučar), harmoniko in kitaro Alojz Rauch, pihala Ilija Marković in nauk o glasbi Davorin Klobučar. Od Glasbene šole je sprva največ pričakoval logaški Pihalni orkester; nadejal se je strokovnejše priprave godbenikov za boljše orkestrske dosežke, še zlasti spričo številnega šolskega pihalnega orkestra, ki je, denimo, leta 1974 s koračnicami pozdravil prvomajsko jutro. Pravo kipenje in vrenje je prevzemajoče in obetavno navduševalo Logatec.

Poleg mladinskega pihalnega orkestra je Marković zunaj šole ustanovil še dekliški zbor, skupino mažoretk in bobnarjev. Te zunajšolske dejavnosti so se prav kmalu združile v Društvo mladih glasbenikov, ki je z raznolikimi in menjavajočimi se de-

■ *Mladinska godba je pritegnila mažoretke in bobnarke, 1979 (v sredini dirigent Marković)*

javniki delovalo dobrih 20 let. Nasledstvo tega resnično množičnega društva je moč danes prepoznati še v Twirling klubu logaških mažoret (pod doslejšnjim vodstvom neuklonljivo prizadevne Vere Tratnik). Žal, so se mnogo prehitro omajala pričakovanja Pihalnega orkestra, saj naraščaja ni in ni bilo, vse bolj so se rahljale tudi vezi med Markovičem in orkestrom, dokler se nista avgusta 1974 povsem razšla. Pihalni orkester je kasneje iskal svojo podobo s ponovno lastno vzgojo mladih godbenikov in z raznoterimi dirigenti: od Alojza Velkavrha-sina prek Franca Korbarja, Toneta Mačka do Janeza Gostiša. Nakar je dirigentski delež prevzel Matjaž Albreht, še kasneje pa Marjan Grdadolnik; oba sta orkester povsem prenovila in preobličila ter ga umetniško, repertoarno in tekmovalno umestila med najboljše pihalne orkestre na Slovenskem.

Za izrazitejši razmah dejavnosti Glasbene šole so že v tretjem letu postajali godbeniški prostori in prostori Narodnem domu komaj primerni. Pravih prostorskih rešitev pa še ni bilo na obzorju. Šolo z okroglo 80 učenci je zapustil Davorin Klobučar, namesto njega je nauk o glasbi poučeval Alojz Rauch, na novo sta prišla na šolo Zorko Panič za trobila in Damir Matušek za harmoniko. Letni majski koncert je – kot še več let kasneje – spremljal tudi nastop Društva mladih glasbenikov; Društvo je bilo z mladinskim pihalnim orkestrom, bobnarsko in mažoretno skupino prepoznavno ne le doma in po Sloveniji, temveč daleč po tedanji Jugoslaviji z odmevnim gostovanjem v Beogradu in v Šibeniku!

Prek verifikacije do Glasbene šole

Svojo prvo reorganizacijo in *verifikacijo* je šola doživela v šolskem letu 1975/76, kar je bilo za zanesljivost njenega obstoja neobhodnega pomena. Šele upoštevanje priznane verifikacije, so se dotedanji glasbeni oddelki prav 1. aprila 1976

lahko organizirali v *Glasbeno šolo kot organizacijsko enoto* Osnovne šole »8 talcev«. V štiri oddelke se je bilo vključilo 68 učencev. Klavir je še naprej poučevala Dragica Klobučar, pihala Ilija Marković (tudi vodja organizacijske enote), trobila Ivan Krajnik, harmoniko in – na novo – *godala* Zorko Panič; Alojz Rauch pa je poleg harmonike poučeval še nauk o glasbi. Zaradi verifikacije pa tudi siceršnjih potreb se je glasbeni pouk poslovil od Narodnega doma. Poslej si je Glasbena šola učne prostore delila – še vedno nekam utesnjeno, a znosnejše – z matično osnovno šolo. Na zaključnem koncertu maja 1977 se je poslušalcem prvič predstavila tudi učenka violine.

■ *S harmoniko za majhne in velike radosti*

Do desetletnega jubileja je ohranjala šola, ki jo je še vedno vodil Ilija Marković, svojo instrumentalno fiziognomijo, število učencev pa se je iz leta v leto rahlo povečevalo. Mimo Marina Belaca, ki je nekaj let poučeval klarinet, saksofon in blok flavto, ter kitarista in pianista Gorana Velikonja je ostajal učiteljski sestav brez pomembnejših premen. Glasbena šola se je vsako leto javno predstavljala z zaključnim majskim koncertom, in prav na teh produkcijah je

bilo čutiti premalo smotrnega usmerjevanja učencev k učenju raznoterih instrumentov, posebej pa k tistim, ki sta jih potrebovala logaški in šolski pihalni orkester. Nenadoma ni bilo več opaziti učencev, ki bi se učili trobila, denimo pozavno, rog, bas, bariton ali tenor. Zato je pretok učencev Glasbene šole med godbenike, kar naj bi bil eden od postulatov pri ustanavljanju šole, domala usahnil, čeprav se je bilo v šolskem letu 1978/79 vpisalo v šolo kar 147 učencev.

Posebni glasbeni oddelki tudi v Rovtah

Ker je bilo vedno več zanimanja za Glasbeno šolo tudi zunaj Logatca, je vodstvo šole poskusilo preusmeriti glasbeni pouk tudi zunaj občinskega središča. Rovtarji so sploh že dalj časa izražali dobršen interes za glasbeni pouk v svojem kraju. Tako je bilo v tistem šolskem letu vpisanih v **poskusne oddelke v Rovtah** (koder je bilo glasbeno življenje že od nekdaj prav živahno, saj so imeli celo svojo pihalno godbo, imenovano »Narodna godba«, ki jo je bil leta 1909. – celo štiri leta prej kot v Logatcu(!) – ustanovil Jože Osreški) kar 22 učencev. Sočasno so odprli poskusni oddelki tudi v Lazah, kjer se je za glasbeni pouk odločilo 16 učencev. Medtem ko v Lazah kasneje ni bilo dovolj učencev za primerno ureditev oddelčnega pouka, so se oddelki v Rovtah obdržali in docela osmislili odločitev za dislocirane oddelke.

In ravno ta čas – v letu 1979 – se je organizacijska glasbena enota popolnoma osamosvojila v **Glasbeno šolo Logatec**. Za šolo pa so bili vredni občutne pozornosti izjemni glasbeni dosežki domačina, ki je izšel iz logaške Glasbene šole, nadaljeval nižjo glasbeno šolo na Vrhniki in nato nadaljeval študij flavte na Srednji glasbeni in baletni šoli (SGBŠ). Tu je študiral tudi tolkala. Na Akademiji za glasbo (AG) pa je diplomiral iz flavte. Mladi flautist Matjaž Albreht, sicer tudi štipendist Kulturne skupnosti, se je kar trikrat udeležil takratnih republiških in državnih tekmovanj dijakov glasbenih šol, ki so se vrstila vsako drugo leto. Na republiškem tekmovanju si je trikrat priigral I. nagrado, na državnem (jugoslovanskem) tekmovanju pa prvič II. nagrado v Ljubljani, drugič I. nagrado v Sarajevu in tretjič II. nagrado v Hercegovnem.

Na rednem majskem koncertu so poslušalci pozdravili poleg učencev Glasbene šole tudi Društvo mladih glasbenikov; posebna pozornost in priznanje sta veljala skupini mažoret in bobnarjev, ki sta na republiškem tekmovanju dosegli prvo mesto, in mladinskemu pihalnemu orkestru, ki se je odrezal z drugim mestom na istem tekmovanju.

Marca 1981 se je logaška Glasbena šola z violinistko, blok flautistom, kvartetom klarinetistov, skupino za ritmično figurativni ples in z mladinskim pihalnim orkestrom prvič udeležila Revije učencev glasbenih šol ljubljanskega območja. Revijo (sicer četrto po vrsti) je organiziralo Društvo glasbenih pedagogov Ljubljane, Zasavja in Notranjske; Društvu je predsedoval nekdanji ravnatelj Glasbene šole Fran Gerbič na Rakeku Mirko Rebolj.

Od prvega desetletja naprej z novim vodstvom

Prav v šolskem letu 1982/83 se je zgodilo zaradi – kot že rečeno – premalo skrbno usmerjevanega vpisa, da je zmanjkalo naraščaja za mladinski (tako rekoč šolski!) pihalni orkester in se je ta nekako »izrabil«. In na slavnostnem majskem

■ *Trobenta za krik, slovesnost in tolažbo; violina za čarobno vznemirljivost*

koncertu je prišlo do absurda, da med nastopajočimi solisti ni bilo niti enega samega trobilca(!). Dogodek ni bil ravno v prid svečanosti desetletnega jubileja Glasbene šole. Prav v letu 1982 je samoupravno prenavljanje zadelo tudi Glasbeno šolo. Na podlagi Zakona o združenem delu se je šola 17. marca referendumsko združila v **enotno delovno organizacijo Osnovna šola »8 talcev« Logatec**.

V prvem pojubilnem letu je vodstvo šole prevzela dolgoletna in uspešna učiteljica klavirja in nauka o glasbi Dragica Klobučar. Nova vodja šole se je odločila za poudarjeno občutljivejši profesionalni odnos do vključevanja strokovno vse primernejšega učnega osebja. Tako med učitelji srečamo dva absolventa Akademije za glasbo iz domačega testa: violinistko Marjetko Tekavec Mihevc in flautista Matjaža Albrehta ter diplomantko Pedagoške akademije Lidijo Burk Janjić za pouk nauka o glasbi in baletnega plesa pa Ivana Klause s končano srednjo glasbeno šolo za pouk harmonike.

Prišlo pa je tudi do ponovne oživitve sodelovanja šole z logaškim Pihalnim orkestrom, saj za šolsko leto 1983/84 sta objavila skupni razpis za učence, ki bi se v Glasbeni šoli pripravljali zlasti za sodelovanje v domačem Pihalnem orkestru. Tem učencem je sklenila Kulturna skupnost plačevati šolnino. Strokovnost dela se je še dodatno ojačala tudi z novim diplomiranim oboistom Janezom Trevnom, ki je poučeval pihala in trobila.

Skratka, stvari so krenile na bolje, o čemer je pričalo tudi priznanje Mirka Rebolja ob nastopu logaških učencev na 7. Reviji učencev glasbenih šol Ljubljane, Zasavja in Notranjske marca 1984. Tega leta je šolanje klarineta nadaljeval na SBGŠ Marjan Grdadolnik, ki je nato na AG 1996 diplomiral iz klarineta, 2009 pa še iz dirigiranja. Majski koncert v Narodnem domu je samo še dodatno potrdil pravišnje naravnost novega vodstva: kvalitetni nastopi pihal, trobil, godal, klavirja in kitar. Učenci **male glasbene šole**, ki je bila ustanovljena v tistem letu, pa so v koreografiji Lidije Janjić uprizorili celo glasbeno pravljico Debela repa. Sveži veter, ki je zavel pri glasbeni vzgoji, je bilo blagodejno čutiti tudi na priložnostnih nastopih, posebej pa še na majskem koncertu Glasbene šole 1986.

Odmev tolkal in komornega godalnega sestava

V šolskem letu 1987/88 se je po upokojitvi poslovil ustanovitelj in desetletni vodja Glasbene šole, organizator raznoterih poskusov zunajšolskih glasbenih dejavnosti in dotedanji učitelj na šoli Ilija Markovič. Na novo pa se je začel pouk

■ *Pretakajoči se zven šesterih strun kitare*

tolkal, ki mu je dajal odmeven ritem Matjaž Albreht. Marjetka Tekavec Mihevc pa je tačas zastavila delo s komornim godalnim sestavom. Tistega leta sta na šoli pogodbeno pomagali pri pouku flavte še Simona Molk, prejšnja učenka te šole, kasneje diplomantka Pedagoške akademije, in Natalija Meglič, študentka Akademije za glasbo. Trobilcem in tolkalcem pa je prišel na pomoč Tomaž Grajzar, diplomant trobil. Na sklepnem šolskem koncertu so vse bolj nastopali mali mojstri obetavne glasbene prihodnosti, ki so leta 1987 še prav posebno uspešno nastopili na Reviji glasbenih šol.

Po šestih letih se je vodenju šole odpovedala Dragica Klobučar, nasledil pa jo je v šolskem letu 1988/89 Janez Treven, diplomirani oboist iz Rovt, ki si je glasbeno izobrazbo pridobil v Ljubljani v času, ko se na Logaškem ni in ni mogla uveljaviti javna glasbena vzgoja. – V osmih oddelkih Glasbene šole je bilo tistega leta vpisanih 112 učencev. Na novo sta se na šoli zaposlila za pouk klavirja (poleg Klobučarjeve) Tanja Matič, za pouk trobil pa Franc Korbar, oba absolventa glasbene akademije.

Od novih glasbenih iskanj k neodjenljivim tekmovalnim dosežkom

V letu 1989 je bil zelo jasno zaznaven bogat vpliv Glasbene šole na glasbeno podobo Pihalnega orkestra, ki ga je kot dirigent še posebej vsebinsko, repertoarno, tehnično in umetniško izrisoval učitelj na logaški Glasbeni šoli Matjaž Albreht. Pod njegovim vodstvom se je orkester s tekmovanji v Sloveniji in po svetu vse bolj izkazoval, saj je Albreht v dobrih petih letih iz poprečnega podeželskega orkestra izoblikoval orkester evropskih zlatih priznaja.

Na junijskem sklepnem koncertu je 40 nastopajočih učencev glasbe pokazalo v zajetnem programu kakovostno pripravljenost posameznikov in komornih instrumentalnih zasedb. In kar velja še posebej poudariti: po tridesetih letih, kar je bil utihnil salonski orkester, se je na Logaškem spet oglasil godalni orkester. Na vsak način, pomemben razvojni dogodek Glasbene šole.

V šolskem letu 1989/90 je prenehala z delom na šoli Dragica Klobučar, ki je polnih sedemnajst let pridno poučevala klavir, šest let pa je tudi prizadevno

■ *Brez njih ni ritma ne melodičnih izpeljav*

vodila delo na šoli. Namesto nje je poučeval klavir in opravljal korepeticije Igor Bravničar, diplomant klavirja na Akademiji za glasbo v Ljubljani, namesto Korbarja pa je prevzel pouk trobil domačin, nekdanji učenec logaške šole, Robert Albreht, tedaj še dijak trobente na SGBŠ v Ljubljani.

V letu 1991 je bila v vse močnejšem razmahu kakovostna rast posameznih učencev pa tudi komornih instrumentalnih skupin, ki so postajale čedalje bolj iskane za nastope na raznoterih priložnostnih slovesnostih. Junijski koncert je bil zgovorno potrjeno, da je šola napredovala po docela pravi poti. Če pa prištejemo še dosežke z republiškega tekmovanja, kjer sta bila najbolje uvrščena flavtistka Iva Gregorič-Smode ter saksofonist Lev Pupis – Rebeka Hren, pa si je na (zadnjem!) jugoslovanskem tekmovanju v Hercegovnem priigrala s flavto drugo mesto – smemo ugotoviti, da je bilo potrjeno o uspešnosti šole vedno več.

Prek reorganizacije šole tudi do učinkovitega vraščanja v kulturno okolje

Med jubilejno 20-letnico, ki je nekako ušla posebni pozornosti šole same in logaški javnosti, je prišlo do ponovne reorganizacije šole. Z 10. marcem 1992 je začela šola delovati kot **samostojni zavod za glasbeno vzgojo**. Za prvega ravnatelja samostojnega zavoda je bil imenovan tedanji vodja Glasbene šole Janez Treven. Namesto Bravničarja, ki se je poslovil od šole, je bil pouk klavirja zaupan Sašu Potisku, trobilom pa se je posvetil Vladimir Brlek – oba diplomanta AG. Učiteljske vrste je strokovno dopolnil še domačin Marjan Grdadolnik, diplomirani klarinetist. V času, ko se je sprožil interes za pouk horna (roga) in tube, je šola privabila med svoje učiteljske vrste tudi diplomiranega hornista Ivana Polanca, sicer člana Simfoničnega orkestra RTV Slovenija.

V Pihalnem orkestru je ob mojstrski dirigentski paličici Matjaža Albrehta vse bolj in bolj odmevala tudi kakovost dela domače Glasbene šole. Orkester se je namreč z zlato listino na državnem tekmovanju promoviral iz III. v II. jakostno skupino. Vedno več učencev je šola usmerjala tudi k nadaljnjemu

šolanju na SGBŠ, prek nje pa na Glasbeno akademijo in celo na tuje konservatorije. Na pot nadaljnega glasbenega študija so se tako podali saksofonist Lev Pupis, hornist Andrej Žust, saksofonist Luka Loštrek, klarinetistka Ajda Pupis ter oboistka Živa Loštrek.

V šolskem letu 1992/93 je Glasbena šola na novo vpeljala »malo glasbeno šolo« za predšolske otroke pa še skupino za baletni ples (20 dečkov in deklic). Pod vodstvom Lidije Janjič so baletniki

■ *S klarinetom do vrtincev pretanjenih in iskriko barvitih razpoloženj*

pritegnili številne učence k živopisnemu spletu glasbenih in plesnih točk pri novoletni scensko glasbeni predstavi. Ne le, da je šola dosegla zajetno število učencev – kar 130 se jih je vpisalo –, opazno je postalo tudi zanimanje za nove instrumente: violončelo, kontrabas, oboo. Temu primerno se je tudi oblikoval učiteljski zbor. Med redno zaposlenimi smo srečali še Nino Sever in Saša Potiska za pouk klavirja. Pogodbeno pa so tačas poučevali še Robert Albreht trobento, Primož Malavašič harmoniko, Vladimir Brlek trobila, Sašo Borovec kontrabas in Eva Hren kitaro. Na novo je zavod pridobil tudi svojo administracijo; tajniško-računovodske posle je opravljala pravnica Andreja Rožmanec Albreht.

Ne samo, da se je Glasbena šola resnično vraščala v okolje, s številnimi zanimivimi koncertnimi prireditvami je predstavljala vse bolj in bolj tudi pomembno kulturno gibalno za vso občino. Pihalni orkester se je leta 1993 ob svoji 80-letnici, posledično tudi zaradi prenovljene usmerjenosti Glasbene šole in z izvrstno umetniško interpretacijo Matjaža Albrehta, uvrstil na državnem tekmovanju v Krškem iz II. v I. težavnostno skupino pihalnih orkestrrov na Slovenskem. Ob vsem tem je bil že kar skrajni čas, da bi se za dejavnost Glasbene šole oskrbeli primerni prostori. Tako je v program prenove Dolscheinove hiše vnesel tedanji Izvršni svet občine tudi ureditev novih prostorov, namenjenih potrebam Glasbene šole.

Skoz nova vrata proti novim glasbenim izzivom

Glasbeni šoli in Logatcu z njo se je zgodil zgodovinski trenutek. Skratka, 9. februarja 1994. so se ob počastitvi Prešernovega praznika uresničila velika pričakovanja. V prireditveni dvorani in v njenem preddverju se je trlo ljudi, ki so želeli prisostvovati veličastnemu dogodku, ko je minister za šolstvo in šport dr. Slavko Gaber – po slovesnem nagovoru in čestitkah občini za naklonjeno razumevanje potreb glasbene pouka ter po izraženih željah Glasbeni šoli za najbolj uspešno pot v nadaljnji glasbeno vzgojni svet – **odprl Glasbeni šoli nove**

prostore. Skoz otvoritveno slovesnost, ki jo je vsebinsko in režijsko pripravil Marcel Štefančič, podpredsednik tedanjega občinskega sveta, je prisotne dokumentarično popeljal po stezah glasbenih prizadevanj v Logatcu; med besednim kronološkim sprehodom pa so učenci nastopili s svojimi najuspešnejšimi glasbenimi dosežki: posamič in v komornih sestavih. – Predsednik logaškega izvršnega sveta Vladislav Puc pa je v svojem nagovoru seznanil

■ *Nova vrata v Glasbeno šolo so odprli – od leve: ravnatelj Janez Treven, minister Slavko Gaber in predsednik izvršnega sveta občine Vladislav Puc*

prisotne z navori, ki jih je morala občina kot investitorica premagovati v eni sami želji, da omogoči glasbeni vzgoji nove prostorske možnosti. Ravnatelj Janez Treven pa se je zahvalil vsem, ki so občini pomagali podpreti prek 60-milijonsko (tolarsko) naložbo (brez opreme): Ministrstvu za šolstvo in šport (za dobrih 15 milijonov), Petrolu (za dobre 3 milijone in pol), Econocomu (za koncertni klavir), Abanki, logaški Obrtni zbornici, Notranjki, KLI-ju in še nekaterim podjetnikom.

Glasbeni šoli je bilo potlej v prenovljeni nekdanji Dolscheinovi hiši na voljo 11 učilnic za individualni in skupinski pouk, prireditvena dvorana za kakih 80 obiskovalcev in prostor za vodstvene in administrativne potrebe. V letu »nove glasbene šole« so pouk pogodbeno poučevali še: klavir Polona Gantar, horn (rog) Ivan Polanc in druga trobila Branko Bokor.

Ob pihalnem še simfonični orkester in solopetja

V šolskem letu 1994/95 je šola na novo uvedla pouk solopetja, ki je v oddelek Nine Carmeluti brž privabil 7 učencev. Redno se je tedaj na šoli zaposlil Primož Malavašič za pouk harmonike in komorne igre, pogodbeno pa je poučeval trobila še Damjan Jureš. V okviru skupinskega pouka je uspešno deloval tudi oddelek baleta.

Jeseni je šola začela s tematskimi večeri; zaigrala in zaplesala je Veselo jesen. V pustnem februarju pa se je šola razigrala v maskah ob lutkovni predstavi Ostržek. Spomladi 1995 so se na posebnem koncertu predstavili poslušalcem godalci in prvič tudi solo pevci, ki so tako v javnosti izpričali novo poglavje glasbene vzgoje v Logatcu. In še zanimivost, ki je zadevala posredno tudi prihodnji program in repertoar glasbene šole: v farni cerkvi sv. Nikolaja so blagoslovili nove orgle, ki so bile, resda, najprej namenjene bogoslužju, sicer pa tudi koncertnim dogodkom in, kajpak, tudi šolanju mladih organistov.

Občutne personalne dopolnitve so načele šolsko leto 1995/96: pianistki Polona Gantar in Mirjana Zeljič sta se redno zaposlili za pouk klavirja s korepeticijami. Na novo pa so pogodbeno poučevali klavir pianistka Marija Okoliš, violončelo čelistka Alenka Naveršnik, solopetje Jasmina Pecić in tolkala tolkalist Janez Gostiša.

Šola se je koncertni javnosti predstavila z drugim tematskim sklopom na Večeru slovenske ljudske glasbe. Logaško publiko pa je spomladi 1996 v Narodnem domu presenetil šolski pihalni orkester, ki ga je pripravil Marjan Grdadolnik, in simfonični orkester pod vodstvom Marjetke Tekavec Mihevc. Oba orkestra sta bila deležna vsestranske pozornosti navdušenih poslušalcev. Tu se je natanko razumelo, čemu bo glasbeni podmladek tudi namenjen.

Morda je na tem mestu spodobno navesti zgledno sodelovanje Glasbene šole z dolenjelogiško osnovno šolo; njenim nižjim razredom so mladi glasbeniki večkrat pripravili glasbene predstave v mesecu kulture; tako tudi, glasbeno pravljico Pajacek in Punčka, ki jo je glasbeno spremljal godalni orkester.

Od glasbenih nagrad do zlatih in prestižnih odličij ...

Pomenljiv glasbeni dosežek sta aprila dosegla mlada hornista v I. B kategoriji: Andrej Žust 1. mesto, Petra Maček pa 2. mesto; prvonagrajeni Andrej Žust je

■ Rog, ki tako žametno poje

aprila koncertiral v Slovenski filharmoniji v Ljubljani z ostalimi prvonagrajenci s 25. državnega tekmovanja. O teh in drugih pomembnih dogodkih na šoli je bilo dovolj napisanega tudi v »Glasilu Glasbene šole«, ki ga je urejala Lidija Janjič.

Šola pa je pozno jeseni leta 1995 s Pihalnim orkestrom vred slavila zaslužen zlat medaljo na mednarodnem tekmovanju evropskih pihalnih orkestrom v Ostravi na Češkem. Kaj da ne: večinski sestav orkestra je bil rezultat logaške glasbene vzgoje, dirigentski delež pa je bil čvrsto v rokah glasbeno intuitivnega Matjaža Albrehta.

V naslednjem šolskem letu (1996/97), ko se je v šolo vpisalo že 141 učencev, med njimi tudi tisti, ki so se odločili za učenje viole in fagota, inštrumentov, ki nujno dograjujeta korpus simfoničnega orkestra, je postal novi ravnatelj Glasbene šole Matjaž Albreht.

Tudi solopetje je postajalo vse privlačnejše, tako se je solopevska vrsta povečala še za dva pevca. Na novo pa je pogodbeno poučevala flavto Ana Kavčič. V zimskem počitniškem času je šola skupaj z Zvezo kulturnih organizacij Logatec organizirala za mlade glasbene mojstre dodatno nadstandardno izobraževanje bas kitare, baterij in synthesizerja. Poleg rednih nastopov velja posebej omeniti tudi aprilsko tekmovanje mladih slovenskih glasbenikov, ki so se ga z izbornim uspehom – 2. mestom – udeležili v kvartetu klarinetov Vid Papis, Primož Peterlin, Marko Kržišnik in Blaž Oblak.

Sredi poletja še orgelska šola

Julija 1997 je v organizaciji logaške šole in avstrijskega veleposlaništva v Ljubljani potekala v cerkvi sv. Kancijana in tovarišev na Ježici v Ljubljani prva poletna orgelska šola, ki jo je vodil Klaus Kuchling, stolni organist v Celovcu in profesor za orgle na Koroškem deželnem konservatoriju v Celovcu (kjer je prav pri prof. Kuchlingu študiral orgle Primož Malavašič, sicer študent cerkvene glasbe v Ljubljani) ter asistent na Visoki šoli za glasbo in upodabljaljoče umetnosti na Dunaju (pri njem je študirala orgle Polona Gantar, ki je na poseben način posredovala pri organizaciji tega orgelskega seminarja). Orgelske šole se je uspešno udeležilo 35 študentov in profesorjev glasbe iz Slovenije in Avstrije.

Glasbena šola pa je imela julija 1997 spet imeniten razlog za zadovoljstvo. Njen nekdanji učenec saksofona Luka Loštrek, tedaj sicer dijak na SGBŠ v razredu odličnega slovenskega saksofonista prof. Matjaža Drevenška, si je na

■ *Profesor Klaus Kuchling s celovškega Deželnega konservatorija je vodil poletne orglarske šole*

VIII. evropskem tekmovanju mladih saksofonistov – »8me Concours Européen de saxophone - catégorie B« (od 16. do 18. leta starosti) – v francoskem Gapu primuziciral 3. nagrado ob uvrstitvi na 2. mesto. V parado vrhunskosti sme- mo šteti tudi petero sodelovanj Janeza Gostiša ml. v Svetovnem zboru mla- dih (World Youth Choir), in sicer 1996. z gostovanjem v Estoniji, Latviji, na Finskem in Švedskem, 1997. na Japonskem, 1998. na Tajvanu in na Filipinih, 1999. v Sloveniji, na Hrvaškem, v Italiji in Nemčiji, 2009. pa na Švedskem, praznujoč 20-letnico tega veličastnega zbora, ki je v svoje vrste sprejemal pevce prek najbolj pretanjene avdicije. Blesteč pa je bil tudi uspeh Leva Pupisa, ki je novembra z dunajskim Danubia Saxophon Quartet dosegel med 80 udeleženci edino prvo podeljeno nagrado na avstrijskem državnem tekmovanju komor- nih skupin.

Glasbena šola je poleg temeljnega učno-vzgojnega poslanstva vedno bolj širila tudi glasbeno kulturo med širše občestvo: enim zaradi užitka, drugim zaradi sprostitev, tretjim zaradi doživetja umetniškega glasbenega izraza ali pa vsakomur vsega po malem. Koncertni programi domačih in gostujočih glas- benikov so bili tako odbrani, da so ponujali pestrost kakovostnih repertoarnih vsebin za različne želje in še bolj raznotere okuse. Bolj ko se je napovedoval 25-letni jubilej, pogostejša in raznovrstnejša je bila ponudba glasbenih večerov.

Zgoščeno obilje lepega za uvod v četrstoletni jubilej

Že v predjubilejnem šolskem letu se je nabrala dolga vrsta koncertov. Pozno jeseni 1996 je tako v Logatcu pripravil pravcati glasbeni užitek znani slovenski saksofonist Matjaž Drevenšek s pianistom Zoltanom Petrom. Decembra so se izkazali štirje saksofonisti: Suzana Ravnikar, Lev Pupis, Luka Loštrek in Anže Albreht, ki so bili izbrani za nastop v 100-članskem mednarodnem ansamblu saksofonov v Cankarjevem domu ob 50-letnici UNICEF. V novoletnem kon- certu so domačim poslušalcem zapeli solopevci. Prav pred silvestrovim pa je koncertiral Slovenski kvartet klarinetov z odličnimi solisti: Andrejem Zupa- nom, Aljošo De Ferrijem, Dušanom Sodjo in Jožetom Kotarjem; tem se je v drugem delu koncerta pridružil mladi bobnar z logaške Glasbene šole Gašper Peršl.

Sredi januarja 1997 je v organizaciji domače in Glas- bene šole Vič-Rudnik odi- gral glasbeno bogat klavirski recital pianist Miha Nagode, konec januarja pa je nastopil duet flavtistke Ane Kavčič in pianistke Andreje Markun s koncertnim programom Glasbene mladine Slovenije. V začetku februarja se je v

■ *Lirično blaga in hudomušna razpoloženja z oboo*

- *Desno: Trio Logar – tudi s prefinjeno spevnim violončelom*
Spodaj: Orffov inštrumentarij za pripravniško glasbeno zvočnost

Narodnem domu predstavila Glasbena šola s predstavo Mesto DO RE MI. Od 7. do 9. marca so se zvrstili kar trije koncerti mladih glasbenikov, najprej v Logatcu, nato s študentko Akademije za glasbo Evo Hren še v Rovtahn in Hotedršici; 12. marca pa so gostovali v Logatcu učenci iz vrhniške Glasbene šole. V počastitev 200-letnice rojstva znamenitega avstrijskega skladatelja

Franza Schuberta sta Akademija za glasbo in domača Glasbena šola 12. aprila pripravili proslavitveno Schubertiado. Konec aprila je šola poskrbela za pravo koncertno mojstrovino dua kitar z Evo Hren in Urošem Usenikom, študentov glasbene akademije in dobitnikov tretje nagrade na tekmovanju mladih glasbenikov Slovenije v letu 1996.

Koncert svojih komornih skupin je pripravila šola 14. maja. V radovednih ušesih poslušalcev so odmevali zvoki **Orffovega ansambla** pod skrbno roko Lidije Janjič, šolskega pihalnega orkestra, ki je nastal prav v začetku tega leta in mu je vžgal pravi glasbeni utrip Marjan Grdadolnik, ter šolskega simfoničnega orkestra prav tako iz začetka tega leta, ki ga je vodila skoz vznemirljivo glasbeno zvočnost Marjetka Tekavec Mihevc. Že naslednjega večera pa sta očarala logaško publiko svetovno znana glasbenika: švicarska pianistka in skladateljica Marianne Schröder in sijajni solist-violončelist indijskega rodu Rohan de Saram. Malo za tem so na letnem šolskem koncertu dopadljivo z igrali solisti in komorne inštrumentalne skupine. Konec maja je Rebeka Hren ob spremljavi korepetitorja Zoltana Petra predstavila hvaležni domači publikli svoj dosežek, s katerim je končala SGBŠ v Ljubljani.

Šolsko leto s poglobljenim učno vzgojnim delom, ki so ga dopolnjevale umetniško bogate predstavitve domačih in tujih glasbenih mojstrov, je Glasbena šola v začetku junija sklenila s koncertom solopevcev. Prof. Jasmina Pecić je za zaključni nastop skrbno pripravila Petro Jenko, Simona Isteniča, Tatjano Godeša, Marjana Grdadolnika, Klavdijo Kenk, Urbana Lenarčiča, Sabino Urbas in Janeza Gostišo; pevci so resnično presenetili zbrano poslušalstvo z deli slovenskih in tujih skladateljev.

Potlej je bilo treba samo še prestopiti jubilejni prag. Korak v 25-letnico Glasbene šole Logatec je najprej naznanil rekordni vpis učencev; kar 160 jih

je zakorakalo v šolsko leto 1997/98. Ne le številčnost, temveč tudi pestra odločitev učencev za učenje malodane vseh družin instrumentov, za spoznavanje tako rekoč vseh zvrsti glasbenih stvaritev sta dajala logaški Glasbeni šoli tisto vsebinsko podobo, ki si jo je logaška kultura že dolgo dolgo želela. Namreč, 20 učencev se je odločilo za klavir, 17 za klarinet, 14 za violino, po 12 za kitaro in blok flavto, po 9 za flavto in solopetje, 7 za trobento, po 6 za horn (rog) in tolkala, po 4 za saksofon in pozavno, po 3 za violončelo, kontrabas, oboo in tubo, po 2 za violo in fagot. Dvanajstero učencev pa se je vpisalo v oddelek male glasbene šole, kjer bi se naj pripravljali za kasnejše instrumentalne spopade. – Nauk o glasbi je obiskovalo kar 135 učencev.

Za povrh pa je šola vpisala 5 učencev za pouk citer, ki so v tistem času sodile v zunaj standardni program; tečaj elektronskih klaviatur je stekel z 12 tečajniki, štirje tečajniki pa so se odločili za bas kitaro. Šola se je nadejala, da bodo tudi ti instrumenti v kratkem prišteti k rednemu pouku glasbenih šol.

V jubilejnem letu je na šoli poučevalo 14 redno in 6 pogodbeno zaposlenih učiteljev – pretežno z akademsko glasbeno usposobljenostjo.

Vznemirljivo glasbeno dogajanje skoz srebrni jubilej

Koncertne prireditve so se iz prejšnjega leta pridno nizale tudi med osrednja jubilejna dogajanja. Vrstili so se – kot sicer – interni nastopi, ki so veljali navajanju posameznih učencev ali skupin na javne predstavitve in so spodbujali osebne ambicije ter prikazovali dosežke nastopajočih. Res da so bili tovrstni nastopi namenjeni predvsem sovrstnikom in staršem, je pa bil avditorij odprt vselej tudi za vsakogar, ki sta ga zanimala rast in razvoj učečih se glasbenikov.

Ob začetku šolskega leta 1997/98 se je v Narodnem domu ponudila izredno mikavna priložnost poslušati Danubio – kvartet saksofonov z Dunaja. Med četr-

tverico imenitnih solistov je muziciral na alt saksofonu logaški domačin, nekdanji učenec na logaški šoli, Lev Pupis, študent klasičnega saksofona na Visoki šoli za glasbo in upodablja joče umetnosti na Dunaju. V začetku novembra se je predstavil pod umetniškim vodstvom Tomaža Lorenza že dodobra znani Trio 3, ki je deloval od 1995 in so ga sestavljali Blaž Pucihar-klavir, Ana Kavčič-flavta in Helena Naveršnik-violončelo. Učenci solopetja iz razreda Jasmine Pecić in ob korepeticijah Primoža Malava-

■ *V šolskem pihalnem orkestru je pod vodstvom Matjaža Albrehta iz malega raslo véliko*

šiča pa so v začetku decembra izvedli bogat Zimski koncert in tako še dodatno spodbudili zanimanje za to zvrst glasbenega izraza. Sredi decembra je že v drugo nastopil s samostojnim klavirskim recitalom Miha Nagode. Božično novoletno koncertno voščilnico pa sta v logaški cerkvi sv. Nikolaja z baročnim koncertom zamuzicirala Robert Albreht-trobenta in Primož Malavašič-orgle.

■ *Ob srebrnem jubileju so na šoli med drugimi poučevali – (od leve v drugi vrsti): violino in violo Marjetka Tekavec Mihevc, solopetje Jasna Pecič, (računovodstvo) Andreja Rožman Albreht, klavir Mirjam Zeljič, kitaro Eva Hren; – (v prvi vrsti): flavto, kljunasto flavto, saksofon in tolkala Matjaž Albreht, klarinet, kljunasto flavto in saksofon Marjan Grdadolnik, oboo, kljunasto flavto in harmoniko Janez Treven, harmoniko in klavir Primož Malavašič, tolkala Janez Gostiša*

Nekako sredi jubilejnega šolskega leta (11. decembra 1997) je občinski svet skladno z novim zakonom o zavodih in s statutom občine sprejel **odlok o ustanovitvi vzgojno izobraževalnega zavoda Glasbena šola Logatec**. Tako je Glasbeni šoli bil priznan status zavoda. Tačas sta šola in Pihalni orkester skupaj kupila tridelni komplet timpanov za učenje in plemenitenje zvoka pri orkestralni igri.

Konec januarja 1998 je dvorana Glasbene šole gostila koncert študentov Akademije za glasbo, na katerem sta nastopila Trio AG in Pihalni kvintet Orfej. Prešernov februar je bil tudi glasbeno prešeren. Na predvečer dneva kulture je gostovala ljubljanska skupina Brin z recitalom Perunija – s poduhovljeno kantavtorsko glasbo. Med 10. in 13. februarjem se je na dveh nastopih predstavila šesterica malih mojstrov, namenjenih na regijsko tekmovanje, ki ga je priredila Zveza primorskih Glasbenih šol: v Postojni za solopевce, v Novi Gorici za pianiste in v Kopru za pihala. S tega tekmovanja so se z zlatim priznanjem vrnili pevec-solist Urban Lenarčič, saksofonist Aljaž Žižek in klarinetistka Ajda Žižek, s srebrnim priznanjem pa flavtistka Nika Vogrič Dežman ter z bronastim priznanjem flavtistka Darja Kržišnik in pianist Ervin Oppitz.

Le malo kasneje so učitelji Glasbene šole vabili na koncert v počastitev 25-letnice šole. Obiskovalcev se je natrlo do zadnjega kotička šolske dvorane, preddverja in še čez; hoteli so biti poslušajoče priče koncertu učiteljev, tistih torej, ki mladi rod uvajajo v očarljivi svet glasbe. Poslušalstvo je lahko razumelo, da je šlo tudi za svojevrsten »Pokaži, kaj znaš!« In učiteljski zbor je pokazal, kaj zna. To je bil koncert prenekaterih vrhunskosti. Zato poslušalci, ne le, da so bili odobravaljoče navdušeni, ampak so bili tudi potrjeno prepričani, da so učenci te šole resnično v zaupanja vrednih rokah.

Pustni ponedeljek pa je bil prava priložnost za Veseli pust; mladi glasbeniki so tudi skoz masko pričarali svojsko glasbeno radoživost. V začetku marca pa so se logaškimi poslušalci v dvorani Glasbene šole koncertno razigrali nekdanji učenci te šole, ki zdaj nadaljujejo s spoznavanjem glasbe na srednji glasbeni šoli ali na glasbeni akademiji.

Prazničnemu letu pa je bil posvečen **slavnostni jubilejni koncert** 9. maja, natanko 25 let po prvem koncertu Glasbene šole – konec prvega šolskega leta. V koncertnem sporedu so se predstavili učenci-solisti, komorne skupine in godalni orkester. Srebrni obletnici je bil posvečen tudi majski koncert šolskega godalnega in pihalnega orkestra. Pa tudi Poletna orgelska šola '98 od 1.

do 25. julija (to pot že drugič) v cerkvi sv. Kancijana in tovarišev na Ježici v Ljubljani – spet pod imenitnim vodstvom znamenitega avstrijskega organista prof. Klause Kuchlinga – je na svojski način zaznamovala častitljivo 25-letnico Glasbene šole. Obletnici pa je bila posvečena tudi publikacija Po srebrnih glasbenih korakih; publikacijo, ki je govorila o razvojni poti Glasbene šole in sploh o glasbenih prizadevanjih na Logaškem, sta avtorizirala Marcel Štefančič po vsebinski, Igor Resnik pa po oblikovalski plati.

Studio 25

Še na zanimiv dosežek je bila ponosna šola ob svojem srebrnem jubileju: porodil se je bil Studio 25, ki se je naslednja leta ustrezno opremljal za snemanja, editiranja in izdelavo »CD masterjev« in založništvo. Naziv Studio 25 izhaja prav od tod, ker je studio nastajal prav v letu srebrnega jubileja Glasbene šole. Šolsko koncertno dvorano so povezali z režijsko sobo in jo opremili z akustičnim stropom, da je lahko tonski mojster v režiji plemenitil zvok inštrumentov ali pevcev. Studio 25 je imel namero postati »pilotski projekt«, ki naj bi obogatil nadstandardne možnosti glasbenih šol.

V Studiu 25 so se nato pripravljale radijske oddaje, ki jih je dvoje let zapored urejala Lidija Janjič, povezovala pa Mateja Perpar; tonsko mojstrstvo pa je bilo zaupano Janezu Albrehtu, znamenemu radijskemu tonskemu mojstru. In tako je bilo moč poslušati na valovih NTR (Notranjski radio) radijske oddaje Polovinka, v katerih so se predstavili učenci logaške Glasbene šole.

■ *Izvrstni tonski snemalec Janez Gostiša v Studiu 25*

Prav ob sklepu jubilejnega leta je Janez Gostiša, priznani poznavalec logaškega glasbenega žitja in bitja v Logaških novicah (časopisu občine Logatec, ki je redno izhajal od 1970. leta) med drugim zapisal: »Iz logaške Glasbene šole zorijo bogati sadovi resnega in odgovornega ter strokovnega dela. Ob njej in iz nje se razvija tudi Pihalni orkester Logatec, se oplajajo pevski zbori, se dviga kulturna raven v občini. Vse to je bilo pred 25 leti tlakovano iz povoda in želja za ustanovitve te šole«.

Kar četvero orkestrov hkrati in vse bolj uveljavljajoči se citrarji

V pojubilejnem letu so postajali vse živahnejši in uspešnejši nastopi od internih predstavitev pa vse do tekmovalnih koncertov doma in drugod po Sloveniji. Omeniti velja radoživ nastop mladih glasbenikov na pustovanju z obilico slikovitih idej. Trio Logar je v Piranu nastopal kar na petih večerih. Lev, Vid in Ajda Pupis pa so koncertirali v Postojni, Ilirski Bistrici in v Tolminu. Opazna sta bila aprilski nastopa: Orffov ansambel se je pod vodstvom Lidije Janjič uspešno

■ *Stran 27: Marjetka Tekavec Mihevc je utemeljila podlago za šolski simfonični orkester. Spodaj: Matjaž Albreht je razvijal vse bolj kakovosten logaški Pihalni orkester*

predstavil na 4. srečanju Orffovih skupin Slovenije v Velenju, godalni orkester pod vodstvom Marjetke Tekavec Mihevc pa na reviji godalnih orkestrów glasbenih šol. Vrhunec koncertnega dogajanja pa je bil vsekakor junijski koncert orkestrów v Narodnem domu, kjer so nastopili mali simfonični orkester iz Rovt pod vodstvom Janeza Trevna, godalni orkester pod taktirko Marjetke Tekavec Mihevc ter simfonični orkester, ki ga je s svojevrstno interpretacijo inauguriral Marjan Grdadolnik, ki je obenem z novimi ambicijami nasledil vodenje pihalnega orkestra; tega je namreč od leta 1989 vodil Matjaž Albrecht. Skratka, ponudilo se je leto obilnega skupnega muziciranja, kot ga dotlej še ni bilo.

Na srečanju učiteljev citer iz šestnajstih šol v Logatcu so se predstavili logaški citrarji pod vodstvom Kornelije Lovko in tako potrjevali potrebo po enakovrednejši glasbeni vzgoji tega vse bolj priljubljenega inštrumenta.

Pa tudi tekmovanja so vse bolj potrjevala glasbene dosežke učencev in šole. Tako je na regijskem tekmovanju v Kopru šlo srebrno priznanje pozavnistu Branku Mraku in trobentarju Juretu Kocipru, bronasto priznanje trobentarju Anžetu Brenčiču; hornist Andrej Žust si je priigral zlato priznanje, na državnem tekmovanju pa je bil najboljši v svoji kategoriji; tako se je tudi uspešno vpisal na SGBŠ. V Postojni je trio Logar – violinistka Andreja, violončelist Bert in pianist Martin – osvojil srebrno priznanje, kitarški duo Zala Turk in Simon Mihevc sta bila deležna zlatega priznanja, na državnem tekmovanju pa bronastega odličja. Do bronastega priznanja se je domogel harmonikar Marko Veber, bronast pa je bil tudi klavirski duo Jerneja Župančič in Martin Logar na tekmovanju »dr. Roman Klasinc« v Mariboru.

V tistem šolskem letu se je nekako ustalil pouk inštrumentov in petja. Individualni pouk inštrumentov je potekal odtlej dvakrat, pouk plesa trikrat tedensko, pouk drugih predmetov pa skupinsko enkrat na teden. Šola je še naprej poučevala vse inštrumente razen harfe.

Posebno skrb je šola namenila starejšim, glasbenega izobraževanja željnim, ki niso imeli v mladosti možnosti ali priložnosti, da bi se glasbeno usposabljali, in tistim, ki so si prizadevali, da bi hitreje napredovali. Na ponudbo so bili **napredovalni razredi**. Tako so lahko kandidati s strnjenim in intenzivnejšim delom opravili dva ali celo tri razrede v enem letu; takim je šola omogočala ustrezno glasbeno usposobljenost. Dodatno pa se je bila šola opremila s tubo, violončelom, citrami, koncertnim bas bobnom, s hi-fi opremo po učilnicah in z nekaj študijske opreme (mešalna miza).

Prva zgoščenka in prva revijalna predstavitev simfoničnega orkestra

Februarja 2000 so se na regijskem tekmovanju posebej izkazali: z zlatim priznanjem violončelist Bert Logar ter kitaristi Mario Kurtjak, Andreja Čuk in Simon Mihevc; srebrno priznanje si je priigral pihalni trio: fagotistka Dana-ja Kek, oboistka Živa Loštrek in klarinetist Rok Sekirnik. Konec marca so se prejemniki zlatih priznanj udeležili 29. državnega tekmovanja in uspeli: s srebrno plaketo kitarist Mario Kurtjak, z bronasto pa kitaristka Andreja Čuk. Martin Logar si je priorglal zlato plaketo in prvo nagrado za obetavnega glasbenika Ministrstva za šolstvo.

V marcu je Studio 25 posnel citrarje z dvanajstih šol. Tedaj je nastala prva zgoščenka »Jaz pa male citre 'mam«, ki jo je izdala in založila šola sama. Že junija tega leta je nastala druga zgoščenka »Naj se te s pesmijo dotaknem« z Mešanim pevskim zborom Adoramus z zborovodjem Marjanom Grdadolnikom. Medtem ko so se obetali še

■ Citre za prebiranje miloglasnih strun

nekateri izdajateljski in založniški projekti, so na NTR odmevali zvoki v radijskih oddajah »Polovinka«.

Pod vodstvom odličnega pianista Renata Chicca in izjemnega saksofonista-klarinetista Francesca Berazzattija so se zvrstili seminarji jazzovske improvizacije, s čimer so si udeleženci dragoceno poglobljali glasbeno znanje.

Na 4. reviji simfoničnih orkestrów glasbenih šol aprila 2000 se je v Krškem prvič predstavil **šolski simfonični orkester z dirigentom Marjanom Grdadolnikom** in koncertno mojstrico Marjetko Tekavec Mihevc.

Pogumna odločitev za Veris

Z novim šolskim letom (2000/01) so bile citre uvrščene v standardni program, ki ga je kot ostale inštrumente sofinanciral Zavod za šolstvo. Decembra je razveselila otroke predstava Glasbene šole »Božiček prihaja«. Konec marca 2001 so se mladi logaški glasbeniki pomerili na 30. državnem tekmovanju, na katerega so se – kot običajno – uvrstili tisti, ki so dosegli odlične uspehe na regionalnem tekmovanju. In z odličnimi dosežki so se izkazali: oboistka Živa Loštrek z zlatim priznanjem in prvim mestom, saksofonist Davor Loštrek z zlatim priznanjem in z 2. mestom, klarinetist Rok Sekirnik s srebrnim priznanjem in 2. mestom, fagotistka Danaja Kek z bronastim priznanjem in 2. mestom ter saksofonist Aljaž Žižek s priznanjem za sodelovanje.

Spomladi 2001 je pogumno stopil na novo pot glasbeni festival **Veris**, ki je omogočil domačim in gostujočim glasbenikom obetavne nastope na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja, za primer slabega vremena pa v Narodnem domu ali dvorani Glasbene šole. Veris je ponudil obilje kakovostne glasbe (kar 24 glasbenih dogodkov), ki je privabljala hvaležno mlajše in starejše poslušalstvo. Nastopali so solisti, komorne skupine in orkestri s klasično in jazz glasbo. Najmlajšim so bile na voljo privlačne delavnice. Zadovoljstvo nastopajočih in poslušalcev je izražalo željo po nadaljnjih pomladnih festivalih.

Šola je skrbela za vse popolnejši program učenja vseh standardnih instrumentov, tako so bili med godali: violina, viola, violončelo in kontrabas, med pihali: flavta, kljunasta flavta, oboa, klarinet, saksofon, fagot, med trobili: rog, trobenta, pozavna, nizka trobila (alt, tenor, bariton), tuba, med instrumenti s tipkami pa: klavir, orgle, harmonika, dalje tudi tolkala, kitara, citre; pouk pa je bil namenjen tudi (solo)pevcem. Še naprej je nadstandardni program vabil učence tudi k pouku električnih klaviatur, kitare, bas kitare in sodobnega plesa.

Od tod so zajemali mlade glasbenike orkestri: *godalni* z dirigentko Marjetko Tekavec Mihevc, *pihalni* z dirigentom Primožem Peterlinom, *simfonični* z dirigentom Marjanom Grdadolnikom, *harmonikarski* z dirigentom Primožem Malavašičem, posebej pa še *Jazz orkester-Big Band* pod vodstvom Jožeta Jerine, komorni sestavi (*klavirski trio* z vodjo Klemnom Golnerjem, *kvartet flavt* z vodjo Rebeko Hren, *sestet klarinetov* z vodjem Marjanom Grdadolnikom, *kvartet trobent* z vodjem Jožetom Jerinom, *pihalni trio Adijo* z vodjem Zoranom Mitevom pa *kitarski duo* z vodjo Evo Hren) ter *Jazzy Brothers* z vodjem Matjažem Albrehtom.

Spričo te glasbene živosti so se na regijskem tekmovanju izkazali številni mladi glasbeniki, ki so nato marca na 31. državnem tekmovanju zablesteli, kot

■ *V preigravanju jazz, rock in pop glasbe: Jazzy Brothers in Jazz Big Band*

denimo, duo kitar Neža Kampiut in Mario Kurtjak z laskavim nazivom – najbolj obetavna glasbenika celotnega tekmovanja, s čimer sta preseгла vsa pričakovanja. – Citrarstvo si je kar lepo utiralo pot, tedaj le še delno tudi z doplačili staršev in šole. Občutni so bili tudi dosežki harmonikarskega orkestra, ki je začel z delom komaj pred letom.

Šola središnega glasbenega dogajanja

Moteči so postali prostori za glasbene dogodke: dvorana Glasbene šole je pogostoma postajala pretesna, dvorana v Narodnem domu pa preobilna.

V drugo je leta 2002 stekel Pomladni festival *Veris*, na katerem se je v dvanajstih dneh zvrstilo 18 koncertov z orkestri, komornimi skupinami in solisti domače in sosednjih šol, vključujoč glasbene delavnice in matineeje za osnovne šole – v dvorani Glasbene šole ali na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja. Je pa festival privabil tudi glasbene mojstre s klasičnimi in sodobnimi programi. Svojevrsten užitek je pripravil zbor Adoramus z zborovodjem Marjanom Gradolnikom, ki je izvedel jazz koncert. Sicer so bile na ponudbo celo slovenske novitete. Velikodušnost sponzorjev je bržkone zagotavljal nadaljnje uveljavljanje tega glasbenega festivala.

Poletne orgelske šole so se ustalile, in prek njih je Glasbena šola postala dokaj znana tudi v široki, zlasti glasbeni slovenski javnosti. Skratka, logaška šola je postajala pravo glasbeno središče.

Skupaj z logaško izpostavo Javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD) je šola oktobra 2002 pripravila **seminar jazzovske igre** pod vodstvom dr. Kyleja

Gregorya, odličnega trobentarja iz ZDA, ki je nadvse navdušil udeležence seminarja. V pripravah na 30-letnico Glasbene šole je marca in aprila 2002 v Studiu 25 snemal Pihalni orkester Logatec. Na NTR je odmevalo kakih 40 oddaj »Polovinka«; vse so bile, kajpak, posnete v »Studiu 25«.

Velja pa navesti tudi pristojbine, ki jih je šola uvedla za svoje potrebe: tako pri-

■ *Ubranstvo harmonij združenih harmonikarjev usmerja Luka Jerončič*

8. logaški pomladni festival

od nedelje, 8. 6. do sobote, 14. 6. 2008

■ *Veris je dodobra razgibal glasbeni utrip na Logaškem*

■ *Misija Nemogoče*

spevek za sprejemni izpit, letna vpisnina, prispevek za materialne stroške – vplačljiv v mesečnih obrokih od septembra do junija, mesečna izposojevalnina za inštrumente. Tudi iz tovrstnih pristojbin je lahko šola dokupila kak inštrument; tisto leto, denimo, je bil na vrsti fagot.

Pozdrav tridesetletju – con brio – kar s šestserimi orkestri

In res je Glasbena šola stopala v 30. leto živahno, naravnost ognjevitno, kar sicer tudi pomeni glasbena interpretacijska oznaka *con brio*.

V tem jubilejnem letu je bil šoli v čast tudi kakovosten učiteljski zbor. Klavir so poučevali Klemen Golner, Polona Gantar in Primož Malavašič; godalom so se posvetili Marjetka Tekavec Mihevc, Alenka Naveršnik, Saša Borovec, Želimir Djonlić in Emil Kopše; s pihali so se trudili Janez Treven, Zoran Mitev, Rebeka Hren, Matjaž Albreht, Mateja Nagode, Marjan Grdadolnik, Betka Kotnik in Vid Pupis; trobila so učili Robert Albreht, Janez Polanc, Luka Einfalt, Boštjan Tement, Simon Perčič in Fredi Simonič; tolkala so bila dodeljena v pouk Janezu Gostišu in Gašperju Peršlu; znanje o kitari sta posredovala Eva Hren in Marko Mozetič, o harmoniki pa Primož Malavašič in Janez Treven, (solo)petje je šlo na skrb Jerici Rudolf, nauk o glasbi pa Lidiji Janjić in Primožu Malavašiču, drugim instrumentalistom – zunaj standardnim dejavnostim – pa so bili na voljo Vinko Kralj, Matjaž Zorko, Igor Bezget in Gašper Peršl.

Obenem je šola zmogla kar šestero orkestrrov: godalnega je vodila Marjetka Tekavec Mihevc, pihalnega Zoran Mitev, simfoničnega Matjaž Albreht, harmonikarskega Primož Malavašič, mali simfonični orkester v Rovtah Janez Treven in Jazz orkester-Big Band Jože Jerina. Jubilejno leto pa je porodilo kar devetero komornih skupin: kvartet flaut pod mentorstvom Rebeke Hren, kvartet klarinetov je vodil Marjan Grdadolnik, pihalnemu triu (fagotov) je bil mentor Zoran Mitev, citrarskemu kvartetu Kornelija Lovko, klavirski trio je vodil Matjaž Albreht, Jazzy Brothers pa Bernard Prešern, trio trobent je usmerjal Robert Albreht, Misiji nemogoče pa sta vlivala izvorno moč Igor Bezget in Vinko Kralj.

Leto 2003 je šola pozdravila z odmevnim koncertom solistov (med njimi je nastopil celo kontrabasist iz napredovalnega razreda), komornih skupin in orkestrrov. Že sredi tega meseca je šola s ponosom spremljala Andreja Žusta (nekoč učenca logaške Glasbene šole), ki je po končani SGBŠ v Ljubljani kot solist-hornist pokazal svoj veliki dar z orkestrom Slovenske filharmonije; na-

- V čudovitem kraljestvu orgel
- Igriva liričnost in igrivost flavte

stop je bil mlademu hornistu posebna nagrada za dosežek absolutnega zmagovalca vseh inštrumentov na državnem tekmovanju glasbenikov do 18. leta.

Konec marca se je šola v svojem jubilejnem letu dostojno predstavila na 6. regijskem tekmovanju mladih glasbenikov iz okolice Ljubljane in Zasavja. Z zlatim priznanjem so se izkazali kvartet klarinetov Ajda Pupis-Rok Sekirnik-Rok Škrlj-Jure Robek, kitaristi Mario Kurtjak, Kaja Lipovec, Bojan Molk in Žiga Kralj; srebrno priznanje je prejel violončelist Bert Logar, bronasto pa Azra Dukić.

Na 32. državnem tekmovanju je kvartet klarinetistov z zlato plaketo in 3. nagrado še nadgradil svoj uspeh z regijskega tekmovanja. S srebrno plaketo je uspel kitarist Mario Kurtjak, z bronastimi plaketami pa kitaristi Žiga Kralj, Bojan Molk in Kaja Lipovec, citrarski trio Anja Krmavnar-Mirjam Treven-Barbara Župančič ter citrarski duo Ana Murn-Maša Urbančič.

Ob 30-letnici šole je junija 2003 pod skrbnim uredništvom Branke Novak z likovno opremo Vida Sarka in oblikovanjem Igorja Resnika izšla publikacija *Con brio*, ki je skoz zapise urednice in zaposlenih na šoli zaobjela utrinke, kakor jih je doživljala šola ob svojem tridesetletnem jubileju. V publikaciji je bil predstavljen v celosti sodoben glasbeni zavod.

Z odličnimi solisti in komornimi skupinami pa je Janez Gostiša v Studiu 25 posnel, šola pa izdala zgoščenko *Con brio*, ki je kot poseben prilepek zvočno ilustrirala jubilejno publikacijo.

Šola se je vselej veselila uspehov vseh svojih učencev, pa tudi tistih, ki so uspešno prestali sprejemne izpite na SGBŠ v Ljubljani, kot tistega leta, denimo, saksofonist Davor Loštrek, kitarist Mario Kurtjak ter klarinetista Rok Sekirnik in Rok Škrlj. Šola se je radostila tudi tistih, ki so že nadaljevali študij glasbe – bodisi na SGBŠ (sakso-

fonistka Alja Žižek, oboistka Živa Loštrek, pozavnist Branko Mrak, kitaristka Andreja Čuk, klarinetistka Ajda Žižek in hornist Andrej Žust – prejemnik Škrjančeve nagrade) ali na Akademiji za glasbo (klarinetista Primož Peterlin in Vid Pupis ter flavtistka Mateja Nagode) bodisi na Glasbeni šoli v Zavodu sv. Stanislava (orglar Martin Logar). Ponos šole je veljal tudi vrhunskim dosežkom obeh saksofonistov Leva Pupisa in Luka Loštreaka.

Tretji Veris se je v jubilejnem letu premestil iz zgodnjih pomladnih mesecev v čas krog kresnikovanja. V dvanajstih junijskih dneh se je zvrstilo 19 glasbenih dogodkov z zavidljivo umetniško odmevnostjo domačih in tujih eminentnih glasbenikov. Skratka, poslušalci so bili priča resnični mednarodni glasbeni prireditvi, programsko in izvajalsko pestri in privlačni. Čeprav je želel Veris biti odprt zlasti mladim glasbenikom, je šola z njim širila svoj ugled in prepoznavnost tudi širše po Sloveniji in zunaj nje. Tako je Veris izpolnil vsa pričakovanja in navdušil še tako kritično poslušalstvo.

Uveljavljeni napredovalni razredi in glasbeni odzivi iz Rovt

V pojubilejnem letu ni bilo ravno časa za oddih, tudi ne za počitek na lovorikah. Se je pa ponudila priložnost za razmislek o prehojeni poti in za spopad z novimi izzivi, ki so se kar gnetli. Očitno je bilo, da so bili dogodki in uspehi, ki jih je izpričevalo dotedanje delo Glasbene šole, razsežno odmevni še posebej med jubilejnim letom. Zato tudi ni presenetljivo, da se je v tistem šolskem letu vpisalo na šolo kar 238 učencev; od teh se jih je 52 odločilo za nadstandardne programe.

Inštrumentalni pouk glasbe je ostal zvest preizkušeni ustaljenosti. Tudi orkestri so ohranili svoje postavitve, med komornimi skupinami, ki so lahko dokaj fleksibilne, ni bilo več Pihalnega tria. Učiteljski zbor pa je doživel nekaj sprememb. Namesto Saša Borovca in Želimirja Djonlića sta na novo poučevala godala Rudolfina Avšič in Matjaž Zorko, namesto Zorana Miteva in Betke Kotnik je k pihalom na novo prišel Marko Prijatelj; od tolkal se je poslovil Gašper Peršl, od kitare pa Marko Mozetič; pri pouku nauka o glasbi se je Lidiji Janjić namesto Primoža Malavašiča pridružila Kornelija Lovko. Pri drugih izobraževalnih dejavnostih pa je Matjaža Zorka zamenjal Bernard Prešern

Delo s starejšimi, ki so želeli osvojiti osnovno glasbeno znanje ali znanje dopolniti, je bilo že lepo utečeno. Zato je opazno naraščalo zanimanje za napredovalne razrede, s katerimi se je šola že dodobra uveljavila.

Nekako na prehodu iz jubilejnega v naslednje leto se je konec oktobra oglasil 2. orgelski koncert s sedmero organistov, s tremi pevkami in dvema inštrumentalistoma. Dogodek redkeje ponovljive sporočilnosti. Tudi priložnostni nastopi, še posebej komornih skupin, so se kar ponujali.

■ *Godalni kvartet je vabil skoz vrata v novo glasbeno dvorano v Rovtah*

■ *S saksofonom do zvokovne
vznesenosti*

Januarja 2004 je šola v svoji dvorani gostila dvoje glasbenih umetnic, ki sta svoj študij glasbe zaključevale na Moskovskem konservatoriju: vilončelistka Sanja Repše in pianistka Aleksandra Pavlovič. Pričarali sta sijajno soglasje v glasbeni izpovedi.

Regijsko tekmovanje je spet ponudilo več odličij: zlato priznanje je šlo rogistki Patriciji Albreht, tolkalistu Juretu Mačku, trobentarju Jerneju Gantarju in tubistu Domnu Gantarju, srebrno priznanje pa tolkalistu Domnu Brusu ter bronasto priznanje klavirskemu duu Rok Igličar-Janja Nagode.

Z državnega tekmovanja se je vrnilo več mladih glasbenikov z blestečimi odličji: z zlato plaketo klarinetista Jure Robek in Ajda Pupis, s srebrno plaketo flavtistka Eva Petkovšek, pianistki Janja Nagode in Vanja Mesec, z bronasto plaketo pa oboist Miha Arhar.

Velja se ponovno spomniti, da so že od leta 1978 delovali v Rovtah dislocirani oddelki Glasbene šole, ki so vzgajali generacije tamkajšnjih mladih glasbenikov. Na priložnostnih koncertih in drugih nastopih so se predstavljali solisti, komorni sestavi in mali simfonični orkester. Tako so rovtarski glasbeniki februarja z zanimivim koncertom počastili kulturni praznik – Prešernov dan. Poleg drugih nastopajočih sta muzicirala tudi prejemnika priznanj na regijskih in državnih tekmovanjih: citrarka Polona Lazar in oboist Miha Aarhar. Posebne pozornosti – kot vselej – je bil deležen mali simfonični orkester pod vodstvom Janeza Trevna. Praznični koncert pa je sklenil harmonikarski orkester pod taktirko Primoža Malavašiča.

Svoje plemenito poslanstvo je nadaljeval četrti Pomladni festival Veris s svežimi programi odličnih domačih in gostujočih glasbenikov. Dvajseterica odličnih glasbenih dogodkov je odmevala po trgih, dvoranah in cerkvah v Logatcu, v Rovtah in v Hotedršici. Na svoje so prišli tudi ljubitelji jazz, rock in ambientalne glasbe. Skratka, bilo je vsega za raznotere okuse in starostno raznoliko poslušalstvo. Te pomladi je bila predstavljena tudi zgoščenka Teka miška pesnice Mire Voglar. Predstavitev je pospremila tudi razstava otroških ilustracij. Sredi vsega pa je »mini festival« pripadal Misiji nemogoče s številnimi manjšimi instrumentalnimi zasedbami. – Festival Veris je torej obstal, se uveljavil in napovedoval obetavno prihodnost.

Z novim vodstvom

Po osmih letih ravnateljavanja Matjaža Albrehta je septembra 2004 prevzel krmilo šole Primož Malavašič, akademski cerkveni glasbenik in specialist managementa v izobraževanju. In v tistem šolskem letu je bilo vpisanih 294 učencev (202 učenca pri individualnem pouku, pri predšolski vzgoji 9 in glasbeni

pripravnici 22 učencev). V programu vzporednih izobraževalnih dejavnosti je bilo pri električni klaviaturi, jazz-pop-rock kitari, bas kitari in pri citrah skupaj vpisanih 55 učencev. Po izpopolnjevalni poti so šli dalje godalni, pihalni harmonikarski, simfonični orkester in komorni orkester oddelkov v Rovtah ter komorne skupine – kvartet klarinetov, citer, pozavn in kitar pa trio citer in duet citre-flavta.

In kislo jabolko tega leta? Šola je morala zavrniti 40 otrok, ki so uspešno opravili preizkus elementarnih glasbenih sposobnosti; ministrstvo je iz varčevalnih razlogov omejevalo možnosti vpisov.

Poleg ravnatelja je šola zaposlovala še 25 glasbenih učiteljev in troje tehnično-administrativnih sodelavcev. Poseben izziv za novo vodstvo so bile bolne finance, ki so se do konca decembra primerno pozdravile.

Ker je že lep čas potekal pouk dislociranih oddelkov v rovtarski osnovni šoli, je iskanje prostorskih možnosti našlo primerne rešitve v nekdanjem obratu Alpine. Ureditvena prizadevanja so stekla še posebej hitro septembra 2004, tako da so se vrata dislociranih glasbenih oddelkov slovesno odprla že s 1. oktobrom. Sčasoma so se oddelki ustrezno opremili. S skupnim dogovorom med krajevno skupnostjo, športnim društvom Kovk in z Glasbeno šolo so usposobili večnamensko dvorano, namenjeno tudi koncertnim dejavnostim. Dvorano so odprli 20. maja 2005 s slovesnim koncertom učencev tamkajšnjih glasbenih oddelkov.

Sredi januarja je kvartet klarinetov **Clarinetissimo**, ki je muziciral pod vodstvom Marjana Grdadolnika že četrto leto, z Ajdo Pupis, Rokom Sekirnikom, Rokom Škrljem in Juretom Robekom – leto prej je prejel zlato plaketo in absolutno 3. mesto na državnem tekmovanju – kakovostno izvedel zahteven koncert.

Februarja 2005 je šola organizirala 8. državno tekmovanje komornih skupin citrarjev, na katerem so bili uspešni z zlatim priznanjem kvartet Anja Krmavnar-Ana Pišljar-Mirjam Treven in Barbara Župančič, s srebrnim priznanjem trio Urša Matjašec-Laura Menard-Maruša Pišljar, z bronastim priznanjem duet Ana Murn-Maša Urbančič in z zlatim priznanjem duet citre-flavta Polona Lazar-Eva Petkovšek. Osmo regijsko tekmovanje pa je zlato priznanje prisodilo rogistki Patriciji Albreht, tolkalistu Juretu Mačku, trobentarju Jerneju Gantarju, tubistu Domnu Gantarju, srebrno priznanje tolkalistu Domnu Brusu, bronasto priznanje pa klavirskemu duetu Rok Igličar-Janja Nagode. Na 34. državnem tekmovanju pa so si priigrali zlato plaketo rogistka Patricija Albreht, bronasto pa tubist Domen Gantar in trobentar Jernej Gantar. Po nekaj

letih prizadevanj je šola 19. aprila le uresničila glasbeno knjižni projekt Balajci. Zgoščenko s 15 pesmicami o živalih Mire Voglar je posnel v Studiu 25 otroški zbor Glasbene šole pod vodstvom Lidije Janjič; glasbeno pravljico pa je pripravil dramski krožek Osnovne šole 8 talcev iz Logatca.

Majske muzikalije so najprej v Rovtah združile v koncertni večer pevce in šolski simfonični orkester. Čudoviti glasbeni dogodek se je kasneje razlegal še v Logatcu. – Med letom se je zvrstilo več izmenjevalnih koncertov in drugih glasbenih prireditev v organizaciji šole, tudi junijsko koncertno gostovanje učencev v pobrateni občini Repentabor.

Uspešen sprejemni izpit na SGBŠ v Ljubljani sta opravila pianistka Janja Nagode in klarinetist Fran Horzelenberg.

Raznoliko koncertno dogajanje je že petič ponudil Pomladni festival Veris, ki se je letos skrčil na štiri junijske dni. Vendar tudi to pot je šlo za svežo, pestro in raznotero glasbeno podobo, kakor jo je zasnoval organizacijski odbor pod vodstvom ravnatelja Primoža Malavašiča. Začelo se je s solističnimi in ansambelskimi pevskimi nastopi ter s koncertom pop in jazz glasbe, svoje je dodala Misija nemogoče z jazzovskimi skladbami znanih avtorjev in avtorskih skladb Igorja Bezgeta in Eve Hren. Svoje glasbene dosežke so v Verisov program prispevali tudi učenci sosednjih glasbenih šol in mali virtuozni kvarteta Clarinetissimo. Za posebno zadovoljstvo poslušalcev so poskrbeli muzikantje orkestra Mandolina iz Ljubljane. Popoldanski del zadnjega dne festivala so sklenili šolski pihalni, godalni in simfonični orkester, Big Band iz Cerknice ter Tamburaški orkester iz Šmartnega pri Litiji. Zvečer so pred dobršno množico poslušalcev iz Logatca in od drugod koncertirali logaški Pihalni orkester s sopranistko Nino Kompare. Blesteč glasbeni dogodek za sklep 5. Verisa.

Poskus z glasbenim abonmajem

Šolsko leto 2005/06 je vpisalo 296 učencev (207 k individualnem pouku, 22 v glasbeno pripravnico). V programu vzporednih izobraževalnih dejavnosti se je 55 učencev porazdelilo k električni klaviaturi, jazz-pop-rock kitari, citram, bas

kitari. Ob koncu šolskega leta sta šolo zapustila Lev Papis, učitelj saksofona, in Simon Perčič, učitelj pozavne.

Poleg ustaljenih orkestrrov so v tem letu delovale kot sicer tudi komorne skupine: ob kvartetu pozavn še kvintet klarinetov, duet citre-violina, trio violina-flavta-oboja, sektet kitar in ansambel tolkal.

Z obilico okusa in izvajalskih veščin je Ajda Papis, klarinetistka 2. letnika SGBŠ, odigrala dokaj obsežen koncertni spored iz zakladnice evropskih klasikov v dvorani Glasbene šole. V počastitev občinskega praznika je šola pripravila klavirski koncert, ki ga je izvedel pianist Klemen Golner, učitelj klavirja na šoli, s klavirsko glasbo 20. stoletja od Rančigaja prek Ligetija in Kogoja do Bravničarja.

■ *Koncert orgel in petja*

Za užitek lepega je izzvenela orgelsko obarvana jesen, kakor so jo v začetku oktobra pričarali organisti Primož Malavašič, Gabi Nagode, Mihaela Gostiša, Gašper Hribar, Marjan Grdadolnik in Davorin Starc ob sodelovanju pevskih solistk Rebeke Hren in Magde Mihevc ter trobentarja Roberta Albrehta.

Na pobudo ravnatelja Primoža Malavašiča je šola skupaj z občino in izpostavo JSKD soorganizirala **prvi logaški abonma** s štirimi koncertnimi dogodki. Abonma sozvočij slovenskih in tujih skladateljev so navdušeni poslušalci obiskovali od decembra 2005 do marca 2006.

Na valentinovo pa je šola z bogato odmevnostjo organizirala 9. regijsko tekmovanje mladih glasbenikov iz obljublanske in zasavske regije. Zlato priznanje in vstopnico za državno tekmovanje so si prislužili kitaristki Lea Kralj in Barbara Kompan, kontrabasist Klemen Bartol, kvintet klarinetistov Jure Robek-Taja Žižek-Vital Mihelčič-Miha Nagode-Vid Grdadolnik. Trio saksofonov Urška Erjavac-Mateja Tomazin-Laura Kociper pa si je priigral priznanje za udeležbo.

Na 35. državnem tekmovanju marca 2006 je nato kontrabasist Klemen Bartol prispel do srebrne plakete, do bronaste pa kitaristki Lea Kralj in Barbara Kompan ter že prej omenjeni kvintet klarinetistov. Ta kvintet, v katerem je Miho Nagodeta zamenjal Nejc Bovha, se je marca udeležil 3. mednarodnega tekmovanja pihalcev v Beogradu in se z doseženimi vsemi možnimi točkami (100 točk) vrnil z zlato plaketo in nagrado »Laureat«. Enak uspeh je v drugi tekmovalni kategoriji dosegel tudi solist Jure Robek, ki se je kasneje uspešno vpisal na SGBŠ.

Na novo z otroškim zborom

Uspešno dejavna sta bila tudi godalni orkester, ki ga je vodila Rudolfina Avšič, in simfonični orkester pod vodstvom Marjana Grdadolnika. Oba orkestra sta januarja pripravila praznični koncert, februarja pa sta glas o logaški orkestrski glasbi ponesla v Gornjo Radgono. Aprila je godalni orkester gostoval na reviji godalnih orkestrrov v Velenju. Istega dne je simfonični orkester sodeloval na srečanju slovenskih orkestrrov v Slovenski filharmoniji. Pihalni orkester pa je pod vodstvom Romana Gačnika sklenil prvi glasbeni abonma in uspešno nastopil tudi na reviji pihalnih orkestrrov v Velenju.

■ *S pevsкими seminarji do žlahtne spevnosti glasu*

Pod vodstvom Tanje Žagar je šola na novo ustanovila otroški zbor, ki se je predstavil z več nastopi, še posebej z opazno uspešnostjo na občinski pevski reviji.

Sredi marca je šola z območno izpostavo JSKD pripravila pevski seminar, ki ga je strokovno vodila Nina Kompare. Sedemnajst udeležencev je spoznavalo različne pevske tehnike, pravilno dikcijo, upevanje in še to in ono.

■ *Pesem iz najmlajših grl*

Učenci so kot običajno tudi tisto leto preizkušali svoje znanje na razrednih, zaključnih in na številnih koncertnih nastopih. Junija so mladi glasbeniki z godbeno promenado obogatili občinsko praznovanje v pobratenem Repentabru.

Z bogatimi glasbenimi in avdiovizualnimi vtisi je stekel 6. Pomladni festival Veris z različnimi orkestri, zbori, komornimi skupinami in solisti. Festival je načel s koncertom simfonični orkester z mladimi zbori logaške občine; med pevske solisti sta se izkazali zlasti Nina Kompore in Rebeka Hren. Naslednja dogajanja so pripadala avtorskim skladbam tria Kosmato srce (Vinko Kralj, Vid Sark in Bojan Šen) in jazzu. Žal je nevihtno razpoloženje pospremiilo Misijo nemogoče in Igorja Bezgeta, prav tako z avtorskimi skladbami. Poseben večer je bil namenjen vokalni glasbi Sekteta Adoramus in Ljubljanskih madrigalistov in celo literarnemu recitalu Cvetke Bevc in Miriam Drev. S prvina mi etničnih godb, jazzu, bluesa, rocka in klasike se je predstavil moški kvartet Same babe z Vrhnike. Prijazno muziciranje pa je za konec festivala privoščil razvajenemu občinstvu Pihalni orkester Svea iz Zagorja ob Savi.

Glasbena šola na obisku

Konec šolskega leta so se od šole poslovili učiteljica kitare Eva Hren, učiteljica flavte Rebeka Hren, učiteljica violončela Nataša Cetinski in učitelj harmonike Franc Malavašič. Nadomestno je šola sprejela Andreo Ilič, Petra Avšiča in Luka Jerončiča. Od januarja 2007 je porodnico Kornelijo Lovko nadomeščala Irena Glušič.

Sodelovanje s starši je kot običajno teklo prek roditeljskih sestankov in pogovornih ur. – Zaradi izrednega interesa za vpis na šolo je občina pristala na delno sofinanciranje šolanja dodatnih 30 učencev, kar je presehalo merila in standarde Ministrstva za šolstvo.

Jesen je naznanila premalo zanimanja za glasbeni abonma, zato tudi abonmajskih koncertov ni bilo. – Se je pa dopadljivo izpeljal seminar indijske klasične glasbe, ki ga je šola organizirala konec novembra v sodelovanju z Igor-

jem Bezgetom. Seminar sta vodila in potem tudi koncertirala ugledna indijska glasbenika violinist Sharat Chandra Srivastava in tolkalist Gyan Singh.

Tudi tisto leto so učenci posegali po številnih zlatih plaketah in priznanjih. Na 10. regijskem tekmovanju so bile najbolj prepričljive z zlatim priznanjem citrarke Laura Menard, Katarina Maček, Maruša Pišljar in Urša Matjašec; zlat pa je bil tudi trio rogov Patricija Albreht-Gašper Gantar-Katarina Igličar. Srebrnega sija so bili veseli saksofonistka Mateja Tomazin, klarinetista Matic Rupnik in Miha Nagode, pianist Rok Igličar, flavtistka Monika Hodnik ter citrarki Polona Tratnik in Špela Maček.

Na 9. državnem tekmovanju citratjev so si pricitrale zlato plaketo Maruša Pišljar in Urša Matjašec, srebrno plaketo pa Laura Menard in Katarina Maček na 3. evropskem tekmovanju klasičnih kitar v Gorici in na 2. mednarodnem tekmovanju kitaristov v Murski Soboti si je primuzicirala zlato priznanje Lea Kralj, srebrno priznanje Barbara Kompan in Špela Simonišek, bronasto priznanje pa Marjetka Modrijan in Mark Jurkovič.

■ *Do izzivov eksotične indijske klasične glasbe*

Šolski orkestri so presegli načrte dela s številnimi kakovostnimi koncerti, gostovanji po domovini in tujini. Posebej odmevna je bila turneja šolskega simfoničnega orkestra marca 2007 z dvema koncertoma v Rimu. Logaški simfoniki z dirigentom Marjanom Grdadolnikom so nedeljeno in naravnost karizmatično navdušili zahtevno rimsko poslušalstvo.

■ *Simfoniki v večnem mestu*

Ker se je sčasoma izkazovalo premajhno zanimanje za učenje pihal, trobil in godal, je šola izvedla program »Glasbena šola na obisku« po osnovnih šolah, s čimer je želela vzbuditi zanimanje za učenje navedenih inštrumentov. Odmevi so bili ugodni, kar je šola zadovoljivo ugotavljala ob sprejemnih preizkusih osnovnih sposobnosti za pouk glasbe.

V sodelovanju z izpostavo JSKD je šola pripravila pevski seminar. Studio 25 pa je posnel pesmi Mire Voglar, ki so bile v zgoščenki priložene knjigi Palček pomagaj.

Uvodoma so simfoniki pod vodstvom Marjana Grdadolnika skupaj s šolskimi mladinskimi zbori naznanili začetek 7. Pomladnega festivala Veris. Sicer so se v sedmih dneh zvrstili vrhunski glasbeni dogodki. Vokalno žlahtnost sta prispevala še dva zbor: Ženski zbor Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka in Komorni zbor Krog, ki ga je vodil Primož Malavašič. V goste je to leto prispel trio Volk Folk iz Ilirske Bistrice z ljudskim inštrumentarijem in kultivirano predstavitvijo ljudske glasbene motivike. Poleg flavtista Marka Zupana ob spremljavi pianistke Anje German velja spomniti še na nastop Misije nemo-goče in skupine Log-a-rhytem ter na privlačen večer z Zoranom Predinom in njegovo avtorsko glasbo. Ob koncu je festival pripadal koncertu EMŠO Blues Band. Čisto nazadnje je koncertiral logaški Pihalni orkester z imenitnimi inštrumentalnimi solisti. Resnično, festival je obogatel Logatec z vrhunskimi glasbenimi odmevi!

Steiway & Sons ob dvojnem jubilejnem letu

In tako se je naštelo že 35. let, kar je delovala Glasbena šola v Logatcu, natekla pa se je tudi 10-letnica, kar je simfonični orkester pognal svojo neustavljivo razvojno pot k glasbenim zvezdam.

V jubilejnem letu se je v šolo vpisalo 340 učencev (237 k individualnemu pouku, 12 k predšolski glasbeni vzgoji, 15 v glasbeno pripravnico in 76 med druge glasbene dejavnosti). Tudi v tistem letu je šoli uspel dogovor z občino za sofinanciranje individualnega pouka za dodatnih 30 učencev. Ker je konec leta šolo zapustil učitelj violine in viole Matej Avšič, je namesto njega na novo poučevala navedena inštrumenta violinistka Neža Cankar.

Oba jubilejna dogodka je šola počastila z dvema slovesnima koncertoma. Sredi oktobra 2007 so koncert učiteljev in najboljših solistov namenili predstavitvi novega koncertnega klavirja *Steiway & Sons*. Prvi se je lotil nove žlahtnine pianist, učitelj klavirja, Klemen Golner, temu so sledili še drugi uspešni pianisti. Obenem se je šola oskrbela tudi s tolkalnim inštrumentom Marimba One 4000 Series.

Le nekaj dni kasneje je šolski simfonični orkester veličastno proslavil svojih 10 let in 35 let šole na slavnostnem koncertu v športni dvorani. Zvrstile so se glasbene skupine (citarke, tamburaši, saksofonisti), solist-kitarist, godalni orkester pod vodstvom Petra Avšiča s solistko violistko Vanjo Kojić in desetletni jubilar – simfonični orkester Glasbene šole Logatec – s pravim simfoničnim zvokom, trdno intonacijo in suvereno izvedbo zahtevnega koncertnega sporeda, ki ga je mojstrsko oddirigiral Marjan Grdadolnik. – V počastitev svojega jubileja je simfonični orkester posnel tudi zgoščenko s turneje v Rimu marca 2007.

■ *Pokrov novega koncertnega klavirja sta slovesno razprla župan Janez Nagode in ravnatelj Primož Malavašič*

Izvedena je bila – poleg razrednih, internih in javnih nastopov – še cela vrsta koncertnih nastopov solistov, komornih skupin in orkestrrov. V začetku januarja 2008 je izzvenel praznični koncert z godalnim orkestrom »Junior« in »Senior« pod vodstvom Petra Avšiča ter s prvim javnim nastopom orkestra kitaristov pod vodstvom Miha Megliča. Tanja Žagar je za intermezzo predstavila svežino otroškega pevskega zbora. Temu je sledil čedalje bolj zoreči simfonični orkester. Vse ob vsem, pravi cvetober instrumentalistov, ki jih je vzgojila šola skozi daljše obdobje svojih prizadevanj.

Učenci so se tudi marca 2008 vračali z lepimi priznanji z 11. regijskega tekmovanja, med temi s srebrnim priznanjem hornista Gašper Gantar in Katarina Igljčar, tolkalista Jure Maček in Ahac Istenič pa trobentar Matevž Breznikar, z zlatim priznanjem kitariski duo Špela Simonišek-Katja Razložnik in hornistka Patricija Albreht. Na 37. državnem tekmovanju se je bronasto zasvetila plaketa že omenjenemu kitarškemu duu.

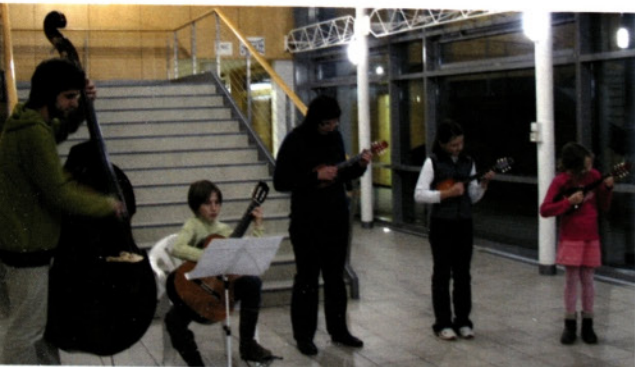
Med komornimi skupinami citrarjev so si na 10. državnem tekmovanju pricitali srebrno plaketo kvartet: Maruša Pišljari-Urša Matjašec-Laura Menard-Estera Župančič, duet Katarina in Špela Maček, duo flavta-citre: Monika Hodnik-Maruša Pišljari ter trio – citrarka Maruša Matjašec, violinistka Sonja Arhar in kitaristka Nataša Brand. Izvrstno bero pomladnih uspehov je okronala violistka Vanja Kojič (prva logaška glasbenica-violistka sploh), ki je uspešno opravila sprejemni izpit na SGBŠ.

Obetov mladih glasbenikov vse več in več ob zmerom bolj odmevnih simfonikih

Šolski pihalni orkester se je v začetku aprila prepričljivo predstavil na 2. reviji pihalnih orkestrrov glasbenih šol v Trbovljah. Simfonični orkester pa se je imenitno predstavil na reviji orkestrrov slovenskih glasbenih šol v Sežani. Konec aprila pa so simfoniki pod vodstvom Marjana Grdadolnika dosegli izjemno odmeven uspeh skupaj s Coro città di Roma – najprej v Logatcu, še posebej pa v Slovenski filharmoniji v Ljubljani.

Šola je ponovila tudi projekt »Glasbena šola na obisku« s poudarkom na potrebi po zasedbi trobil v učnem programu. Šola je tudi odprla vrata v svoje prostore in k instrumentom. S citrarkami, tamburaško skupino in s folklorno skupino »Drevored« Osnovne šole 8 talcev je Glasbena šola pripravila »Večer ljudskih melodij in plesov«.

■ *Brenkanje še najbolj pristaja tamburicam, ki jim na šoli naravnava zven*
Marko Prijatelj

■ *Posebej imenitno so koncertirali učitelji Glasbene šole*

V sodelovanju z Društvom slovenskih pedagogov je šola pripravila mednarodni pevski seminar pod mentorstvom svetovno znane umetnice-pedagoginje Barbare Pearson. V sodelovanju z Društvom slovenskih skladateljev je novembrski koncert počastil izid didaktične edicije »Slovenski skladatelji mladim pianistom« (sodelujoč z učenci klavirskih oddelkov glasbenih šol iz Idrije, Cerknice, Postojne in z Vrhnike), opremljene z zgoščenko, ki jo je posnel v Studiu 25 učitelj klavirja na logaški Glasbeni šoli Klemen Golner. Tistega leta je v sodelovanju z Mladinsko knjigo ter Ministrstvom za šolstvo steklo tudi avdiovizualno snemanje posameznih inštrumentov, ki so bili na zgoščenci priloženi mapi inštrumentov z naslovom Raznolikost inštrumentov avtorice Manice Habjanič.

Je pa v tem dvojnem jubilejnem letu vse bolj trkala na vrata Glasbene šole prostorska stiska. In kot nalašč so se pokazale možnosti pridobitve dodatnih prostorov, ko naj bi se prav kmalu – po dograditvi Upravnega centra – iz Dolšajnovne stavbe, kjer je že tedaj domovala Glasbena šola, izselili Davčna uprava in Abanka.

Z odličnimi večernimi koncerti domačih in tujih glasbenikov na osemdnevnem festivalu je bil 8. Veris uspešen z vseh plati, bil je celo privlačnejši – tudi s spremljevalnimi skrbno pripravljenimi popoldanskimi delavnicami za najmlajše. S posebno učinkovito impulzivnostjo je navdušil festivalski avditorij vokalni oktet Pushluschtae pod vodstvom Martina Logarja. Vznemirljiv je bil tudi koncert študentov etno oddelka z Državnega konservatorija iz Celovca in baročnega ansambla musica Cubicularis. Sklepni del festivala je pripadal, kot se je dogajalo že prejšnja leta, logaškemu Pihalnemu orkestru pod vodstvom

Marjana Grdadolnika, to pot v Narodnem domu, kjer je velika dvorana, nabita poslušalcev, pokala po šivih. Kajpak, orkester je poslušalstvo prevzel do tolike mere, da dodatkov zlepa ne bi bilo ne konca ne kraja.

Kot absolvent dirigiranja na Glasbeni akademiji se je Marjan Grdadolnik avgusta 2008 udeležil v Bukarešti mojstrskega tečaja za dirigente pri maestru Wolfgangu Doernerju s Konservatorija v Gradcu. Na sklepnem koncertu tečajnikov je bilo zaupano Marjanu dirigiranje sedme Beethovnovе simfonije, s čimer je raznel koncertno publiko in najbolj tankočutno kritično uho glasbenih strokovnjakov.

Glasbena šola kot gostja in gostiteljica

Ob koncu prejšnjega šolskega leta se je zaradi pomanjkanja učencev poslovil učitelj bobnov Gašper Peršl. Zaradi nadaljnega študija je s šole odšel tudi učitelj pozavne Teo Kovačević, nasledila ga je Taja Tuljak. – Tudi tisto leto je obveljal dogovor z občino o sofinanciranju dodatnih tridesetih učencev pri individualnem pouku.

Pomembno je bilo novembrsko gostovanje violinistk in citrark na skupnem koncertu »Musica senza confini«, ki ga je pripravilo glasbeno društvo »Incontro« v Staranzanu (v Julijski krajini) v Italiji.

Konec decembra se je s Pihalnim orkestrom Logatec na slavnostnem prazničnem koncertu predstavil dobitnik študentske Prešernove nagrade učitelj na šoli Marjan Grdadolnik z zrelim koncertnim dosežkom.

Sredi januarja 2009 je šola s svojim otroškim zborom, solisti, komornimi skupinami in orkestri pripravila slovesen ponovoletni koncert, ki se je razživel od plahih poskusov prek solističnih – zlasti vokalnih bravuroznosti – do navdušujočih ovacij, ki so veljale sklepnim orkestrskim nastopom. – Praznik slovenske kulture so v Rovtah zaznamovali s koncertom simfoničnega orkestra pod taktirko Marjana Grdadolnika. Navdušena dvorana si je želela dodatkov, kar so poslušalci pozdravili z neverjetno hvaležnostjo bučnih aplavzov.

Konec marca pa se je šola udeležila skupnega koncerta logaške in grospejske glasbene šole v Vidmu-Dobrepolju.

Ravno 1. aprila so v šolski dvorani koncertirali učitelji glasbene šole; zvrstile so se raznotere glasbene zvrsti v imenitnih in vznemirljivih interpretacijah. Konec aprila je z veliko javne pozornosti muziciral simfonični orkester na reviji orkestror glasbenih šol v Krškem. Sredi maja pa so logaški glasbeniki koncertirali z italijansko glasbeno šolo Scuola Comunale di musica di Ruda.

Učenci so – kot običajno – ponovno priromali s številnimi priznanji in odličji z 12. regijskega in 38. državnega tekmovanja violin, viol, violončelov, kontrabasov, kitar, orgel in komornih pihalnih skupin. Na regijskem tekmovanju so se z zlatimi priznanji izkazale: kitaristki Katja Razložnik in Špela Simonišek ter violinistki Sonja Arhar in Magdalena Mezeg. Bronasto priznanje je šlo violinistki Neži Flisek in kvartetu saksofonov Sara Trček-Jošt Brenčič-Urška Erjavec-Laura Kociper. Državno tekmovanje pa je bronasto plaketo prisodilo kitaristkama Špeli Simonišek in Katji Razložnik. Pri mednarodnem preizkusu sta se posprebrili Špela Simonišek in Nejc Pustovrh; bronasto priznanje pa se je zasvetilo Katji Razložnik.

Tistega leta so preizkus za vpis na SGBŠ uspešno opravili violinistka Magdalena Mezeg, saksofonistka Urška Erjavec, rogistka Patricija Albreht in klarinetist Miha Nagode.

Lux aeterna za preizkus visoke ravni simfonikov

Januarja 2009 sta logaška in ribniška šola pripravili v Logatcu skupen koncert solistov in komornih skupin. Z mlajšim godalnim orkestrom pa je šola gostovala pri Glasbeni šoli v Grosupljem.

Šola je na novo pridobila zanimive inštrumente: tenorski saksofon, elektronske digitalne orgle Viscount in dva pianina Kawai.

■ *Koncert z gostovanja v Glasbeni šoli Ruda v Furlaniji. Desno: koncertni klavir tudi za preizkus znanja mladih pianistov pred tekmovanji*

Tudi v tistem šolskem letu je bila »Glasbena šola na obisku« na obeh logaških osnovnih šolah uspešna s posredovanjem želja po pridobitvi učencev za pihala in citre. Prav tako je šola odprla svoja vrata za ogled inštrumentov in prostorov za obe logaški osnovni šoli in vrtec.

Z baletniki SGBŠ in simfoničnim orkestrom šole se je odprl 9. Pomladni festival Veris – nekako v znamenju *baleta, ki ga je šola na novo uvajala*. Bil je to festival vrhunskih glasbenih dosežkov, posejanih med osmero koncertov in petero delavnic za najmlajše, za katere je bila dvorana glasbene šole še pretesna. Veris je nadalje na klavirskem koncertu gostil pianistko Lovorko Nemeš Dular. Z zborovodjem Damjanom Močnikom je koncertiral študentski komorni zbor Megaron. V nesimetričnih ritmih in zahtevnih pasažah je presenetila poslušalce etno skupina Strizzy. Vrhunsko glasbo sta ponudila še Quatro por Tango ter Anže Palka & New Flamenco Orchestra. Virtuozno je izzvenel koncert skupine Jazz Station, naravnost glamurozno pa sklepni koncert z Orkestrom Slovenske vojske, pod taktirko Andreje Šolar. Uspešni nastopi imenitnih glasbenikov.

V začetku decembra je Simfonični orkester ponovno suvereno koncertiral v večnem mestu – v Rimu; skupaj s tamkajšnjim zborom Coro Città di Roma je izvedel vokalno inštrumentalno delo *Lux aeterna*, ki jo je skladatelj Michele Josia napisal za logaški simfonični orkester. Skladatelj Josia je prisostvoval krst-

ni izvedbi; navdušen nad izvedbo, je še kasneje sodeloval s simfoničnim orkestrom. Še prej kot v Rimu je orkester uspešno muzical na turneji na severu Italije v Agordu in blizu Rima v Zagorolu.

Šolski orkestri so pridno napredovali, kar so izkazovali na koncertih, na revijah. Petdesetčlanski simfonični orkester, ki je vse bolj preraščal v resen glasbeni ansambel, sposoben izvajanja zahtevnih simfoničnih skladb, je januarja z odmevnim uspehom muzical s celovečernim koncertom v okviru prestižnega abonmaja protokolarnega objekta Brdo, kjer je sicer mesto Slovenski filharmoniji ali Big Bandu RTV Slovenija. Orkester je tudi po mnenju umetniškega vodje Aede prikazal visoko umetniško raven.

Verisov 10-letni jubilej

V zadnjih dneh januarja sta se z regijskega citrarskega tekmovanja vrnili Polona Tratnik s srebrnim, Ana Martinšek pa z bronastim priznanjem.

Februarja je šola organizirala posebno regijsko pianistično tekmovanje, ki se ga je udeležilo 17 pianistov. Vesna Nagode si je pritekmovala bronasto priznanje. – Na rednem 13. regijskem tekmovanju sta se priigrala do zlatega priznanja saksofonistka Sara Trček in klarinetist Filip Gantar. Posrebrili so se klarinetisti Nik Marić, Lovrenc Fortuna in Žiga Lukančič ter flavtistke Monika Hodnik, Špela Erjavec in Katja Albreht. Bronastega priznanja pa sta bila deležna klarinetist Domen Likar in flavtistka Monika Pivk.

Na državnem tekmovanju sta se v začetku marca skoz hudo konkurenco prebili saksofonistka Sara Trček s srebrno, solopevka Mateja Petelin pa z bronasto plaketo. – Posebej pomemben mednarodni uspeh sta dosegli kitaristki Špela Simonišek in Katja Razložnik na evropskem tekmovanju v italijanski Gorici in na mednarodnem tekmovanju kitaristov v Murski Soboti v okviru festivala Mörski val. – Z obeh spopadov sta se jima nasmehnili srebrni priznanji. Špela je svoj uspeh nadgradila tudi z uspešno opravljenim sprejemnim izpitom na ljubljanskem Konservatoriju za glasbo in balet (KGB), kakor se je bila 2009 preimenovala Srednja glasbena in baletna šola v Ljubljani.

Šola je nadaljevala sodelovanje z Mladinsko knjigo in s svojimi učenci posnela v Studiu 25 zgoščenko s pesmimi Mire Voglar iz zbirke Kahlica Bahlica.

Prostorska utesnitev je marsikomu načenjala živce. Je bilo treba pa še nekoliko počakati, da bi prostore v Dolšajnovi stavbi izpraznili Davčna uprava in Abanka. Denar za preureditev prostorov za potrebe šole pa je bil že zagotovljen v občinskem proračunu.

Jubilejni Veris je že desetič bogatil logaško glasbeno pomlad. Tudi ta Veris so pričeli simfoniki z mladinskimi zbori. Nato so se zvrstili izvrstni glasbeniki: godalni kvartet Calisto, pianistka Margareta Gregorinčič, dalje baročni trio, s katerim je prepevala Nina Kompare Volasko tudi ob spremljavi trobentarja Aleša Klančarja in organistke Polone Gantar. Posebno glasbeno draž je ponudil trio s harfistko Sofio Ristić, violinistko Mojco Menoni Sikur in violončelistom Martinom Sikurjem. Med središčne dogodke je Veris tisto leto štel koncert APZ Tone Tomšič. V zadnjih dneh je občinstvo prisluhnilo še kvartetu Janija Modra, violinistki Boženi Angelovi

in pianistki Minki Popović ter vrhniški estradni skupini Same babe. Zaključni koncert je izvedel Orkester Slovenske policije pod vodstvom Nikolaja Žličarja. Svet odrskih desk in plesa so odstirale delavnice za najmlajše. – Sicer so bili vsi dogodki dobro obiskani.

In pod črto prvega desetletja je bilo naštetih 2.700 glasbenikov, ki so predstavili različne glasbene zvrsti. Festivalu je prisluhnilo blizu 15.000 obiskovalcev. Vodstvo Verisa je bilo v rokah organizacijskega odbora šole in predstavnikov izpostave JSKD in občinske uprave. Največji delež denarja za izvedbo koncertov je zagotavljala občina, del se je kril z vstopninami in kakimi devetdesetimi sponzori. Raven festivala je iz leta v leto naraščal z vse bolj vrhunskimi umetniki. – In navdušenje poslušalcev je tudi konec jubilejnega Verisa napovedovalo željo, da bi naj festival Veris bogatil logaško glasbeno dogajanje še naprej.

■ V dodatne nove prostore so odpahnilo vrata – z leve: župan Berto Menard, minister Igor Lukšič in ravnatelj Malavašič.

■ Odmeven mednarodni pevski seminar je na logaški šoli vodila nizozemska profesorica petja na Kraljevem konservatoriju v Haagu, Barbara Pearson

Glasbeni šoli še več prostora, tudi za mednarodne pevске seminarje

Glasbeno društvo Akcent je v sodelovanju s šolo, občino in Ministrstvom za kulturo pripravilo 3. mednarodni glasbeni festival 4saxess, ki mu je bil vodja Lev Pupis (nekdanji učenec logaške Glasbene šole, zdaj saksofonist evropskega slovesa!). Festival je omogočil od septembra do decembra 2010 koncerte kaj različnih glasbenih zvrsti. Na festivalu, ki se je sklenil z Vonjem romantike – s koncertom, posvečenim 60-letnici življenja glasbenika Franca Pupisa, se je zvrstilo prek 200 nastopajočih iz Slovenije, Hrvaške, Madžarske, Švice in Italije. Festival si je prizadeval za načrtno in stalno vzgojo mladih, ki naj bi postali zanesljiva publika, željna dobrih glasbenih dogodkov.

Sredi januarja 2011 je na šoli potekal mednarodni pevski seminar, ki ga je vodila Mabel Norma Kikat, profesorica petja na Visoki šoli za glasbo in gleda-

■ *Nekateri nekdanji logaški učenci so nadaljevali študij na tujih konservatorijih, tako tudi Mateja Petelin, ki je nadaljevala šolanje svojega glasu na Nizozemskem*

lišče v Hannoveru. Seminar, ki se ga je udeležilo 11 pevk nižje in srednje glasbene šole, je bil namenjen učencem in učiteljem solopetja. Poleg tehnike petja in izgovarjave se je profesorica posvetila tudi interpretaciji. Seminar so po treh dneh končali s sklepnim koncertom udeležencev.

Končno se je 21. januarja v pričo ministra za šolstvo Igorja Lukšiča, župana Berta Menarda in ravnatelja zgodil svečan vstop v dodatne prostore, ki jih je občina namenila Glasbeni šoli, potem ko se je iz prvega nadstropja izselila Davčna uprava, iz pritličja pa Abanka.

Tega leta je prišlo tudi do menjave dirigentov šolskih orkestrrov: pihalni orkester je prevzel novi učitelj trobente Matjaž Meden, popolnoma prenovljen simfonični orkester je delal pod vodstvom obetavnega dirigenta Aljoše Škorje. Prenovljeni šolski simfonični orkester se je pod novim vodstvom kmalu kar dodobra uigral in je na ustaljenem ponovoletnem koncertu januarja 2010 že uspešno muziciral. Marca pa se je udeležil tudi revije simfoničnih orkestrrov glasbenih šol na ljubljanskem KGB.

Spomladi je Glasbena šola v povezavi z Ministrstvom za šolstvo in z Društvom slovenskih pevskih pedagogov organizirala poglobljen in odmeven pevski seminar z nemško profesorico Normo Enns; vse pa je bilo namenjeno dodatnemu izobraževanju učiteljev za dvig kakovosti glasbenega pouka.

Skoz leto 2010/11 je šola ponovno organizirala Glasbeni abonma, ki je želel poslušalcem predstaviti izrazno moč glasbe s posameznimi zvrstmi instrumentov.

Naproti razkošju glasbenih odslikov

Tudi s tekmovanj iz tega šolskega leta so se mladi glasbeniki zadovoljni vračali z laskavimi priznanji; citrarski kvartet je bil že januarja na 12. državnem tekmovanju deležen zlatega priznanja. Na 14. regijskem tekmovanju sta se pozlatila eufonist Martin Nagode in tolkalist Tomaž Facija in se tako uvrstila na državno tekmovanje, ki je posrebrilo tolkalista Luka Petrovčiča in Nastjo Geohelli ter rogista Aljaža Bovha pa Tjašo Kogovšek in Nejca Pustovrha kot kitarski duo. Na državnem tekmovanju sta potem zablestela Martin Nagode s srebrno, Tomaž Facija pa z bronasto plaketo.

Z zanesljivimi uspehi so opravili sprejemni izpit za nadaljnji študij glasbe na KGB saksofonistka Sara Trček, kitarista Meta Bokal in Mark Jurkovič ter kontrabasist Klemen Bartol. Še prav izrecne pozornosti je bil deležen preizkus znanja Mateje Petelin, ki se je odločila za študij solopetja na Kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem.

Ker je šolski simfonični orkester že dodobra preseegal raven šolskega ansambla, je njegov prejšnji dirigent Marjan Grdadolnik sporazumno z ravnateljem šole spodbudil glavnino simfonikov, da so že decembra 2010 na občnem

■ *Cantabile pod vodstvom Marjana Grdadolnika v Slovenski filharmoniji je upodobljen iz najboljšega, kar so zmogla prizadevanja Glasbene šole*

■ *Tekmovalni spopad ob orglah*

■ *Camerata B*

zboru ustanovili samostojno Kulturno umetniško društvo – **Simfonični orkester Cantabile**. Ta je združeval glasbenike – instrumentaliste in vokaliste – od končane nižje in srednje glasbene šole naprej za izvajanje tudi najzahtevnejših glasbenih del. Dirigent, umetniški vodja in predstavnik orkestra je postal Marjan Grdadolnik. Seveda, je Cantabile sodeloval z Glasbeno šolo, od koder si je lahko obetal orkestrski prirastek. V začetku aprila 2011 je Simfonični orkester Cantabile v Logu pri Vipavi opravil svoj inaugurativni koncert, ki je pomenil orkestru odlično popotnico.

Obilje glasbene resničnosti pa je ponudil 11. Pomladni festival Veris. Skoz štiri glasbene dni – od 19. do 22. maja – so imenitni plesalci v baletnem večeru ter malodane virtuozi glasbeniki s koncerti poustvarjali logaškemu poslušalstvu razkošje glasbenih stvaritev. Vmes so se razvrstile lutkovne, gledališke in plesne delavnice. – Baletno zlahtnost je priplesalo Društvo baletnih umetnikov Slovenije. Odlične baročne Bachove odslikave je izmuzical trio Camerata B. Tretjega dne sta pianistka Lovorka Nemeš Dular in flavtistka Helena Potočnik imenitno predstavili francoske avtorje, kvartet Avšič pa je mojstrsko odmuzi-

Govorica telesa mladih baletnic

ciral Dvořaka, Louignya, Svendsena, Shuberta in Berthiera. Atraktivno pa sta 11. Veris sklenila šolski pihalni orkester pod taktirko Matjaža Medena in šolski simfonični orkester pod vodstvom Aljoša Škorja. Oba orkestra sta z odličnimi glasbenimi poustvaritvami predstavila tudi nadarjene in obetavne soliste, ki so jih šolali prav prizadevni in kakovostni učitelji te šole.

Tematski koncerti namesto Verisa

Po uspešnem lanskem vodenju šolskega pihalnega orkestra je v šolskem letu 2011/12 prevzel delo s šolskim simfoničnim orkestrom Matjaž Meden, ker je lanski dirigent Aljoša Škorja, ki se je bil z orkestrom dodobra ujel, odšel na podiplomski študij dirigiranja v Anglijo.

Še naprej so se ponujali uspešni pevski seminarji; tistega leta se je to zgodilo pod vodstvom prof. Lene Lootens s pevskega Kraljevega konservatorija iz Belgije.

In spet so se nanizali uspehi s tekmovanj. Na februarškem 15. regijskem tekmovanju mladih glasbenikov iz obljublanskega okolja in Zasavja so prejeli zlata priznanja: kitarist Nejc Pustovrh, violinistka Teja Brenčič, citrarka Urša Rožmanc in kvartet klarinetistov Domen Likar-Lovrenc Fortuna-Domen Kunc-Filip Gantar. Na 41. državnem tekmovanju marca so si citrarka Urška Rožmanc in že omenjeni kvartet klarinetistov z odličnim nastopom v silni konkurenci priigrali bronasto plaketo. Na mednarodnem tekmovanju SVIREL 2012 na Primorskem je poleg omenjenega kvarteta klarinetistov tekmoval tudi eufonist Martin Nagode, ki si je priigral bronasto priznanje, kvartet pa si je priznanje posrebril. Srebrno nagrado pa je na mednarodnem klavirskem tekmovanju v Radljah ob Dravi prejela za svoj nastop pianistka Ana Milošev.

Tekmovalne uspehe je z uspešnim sprejemom na KGB še nadgradil kitarist Simon Brand z usmeritvijo v jazz program, enako kot Mark Jurkovič. Šola pa je bila v tem letu povsem upravičeno ponosna na imenitno kariero svojega nekdanjega učenca, sedaj evropsko uveljavljenega hornista Andreja Žusta, ki je postal kot prvi Slovenec član priznanega orkestra berlinskih simfonikov.

Sredi aprila je šola s Slovensko orgelsko šolo in dolnjelogaško župnijo pripravila 10. revijo slovenskih organistov. Revije se je udeležilo 13 organistov iz devetih slovenskih glasbenih šol; z logaške šole sta uspešno orglala Krištof Fortuna in Luka Nagode.

Med 20. in 26. majem se je na 12. Pomladnem festivalu Veris zvrstilo več odmevnih in prestižnih glasbenih dogodkov, med temi so koncertirali: duet Claripiano (klarinet-klavir), Slovenski citrarski kvartet, vokalna skupina Radosť, Ana Rus s klavirskim recitalom, v skupnem koncertu organist Klemen Karlin, sopranistka Marka Močnik in pozavnist Mirko Orlač, Klavirski trio – pianist Klemen Golner, violinistka Monika Skalar in violončelist Stane Demšar ter Orkester SOS.

Pa vendar, kljub temu da je Veris skozi dvanajstero let postregel z mikavnimi programi, z uveljavljenimi koncertanti in pogostimi vrhunskimi nastopi solistov, komornih skupin in orkestrrov, je odziv poslušalcev od začetne in nadaljevalne navdušenosti, odmevnosti in lepih obiskov zadnja leta opazneje pešal, zlasti pri koncertih na prostem. Pa tudi organizacijsko, še posebej finančno, so stvari postajale vse zahtevnejše, in jim je bilo vse teže streči. Tako pač ni kazalo, da bi Veris še obstajal. Namesto njega se je šola odločila za Koncertni abonma Glasbene šole, ki bi bil prek vsega leta namenjen tematskim koncertom. Ti bi načrtno veljali inštrumentalnim oddelčnim specifikam za poglobljeno izobraževanje učencev pa tudi za vzgojo koncertne publike.

Preden se je steklo poletje 2012 je šola 23. avgusta organizirala koncert dobera uveljavljenega Tria Susak, v katerem sta poleg pianistke Minke Popović igrala še flautist Marko Zupan in saksofonist Luka Loštrek, glasbenik, ki je izšel iz vrst učencev logaške Glasbene šole.

Kljub odtegnitvi deleža denarja iz občinskega proračuna je šola tik pred jubilejnim letom z lastnimi prihodki (šolske pristojbine) prenovila koncertno dvorano z odrom za nastopajoče, učinkovito odrsko razsvetljavo in izboljšano akustiko.

Glasbeno se je izživelo tudi 40. leto

Šola je z doslejšnjimi uspehi, najboljšimi upi in željami potrkala na dveri jubilejne 40-letnice s hkratnimi spomini na tisto preteklost, ki je zaznamovala začetek glasbene šole v Logatcu. Ta se je, kot že rečeno, zgodil 10. oktobra 1972, ko je tedanja Skupščina občine Logatec izdala odločbo o ustanovitvi glasbenih oddelkov pri Osnovni šoli 8 talcev v Logatcu. In nato je šlo korakoma od začetkov prek dobrega, prav dobrega do odličnosti.

V jubilejnem letu je šola v 22 oddelkov vpisala 360 učencev; k individualnemu pouku je bilo razporejenih 243 učencev. Ministrstvo za šolstvo je sofinanciralo 14 rednih verificiranih programov, med druge vzgojno izobraževalne programe, ki so jih poleg šole izdatneje sofinancirali še učenci sami, pa šola še naprej uvršča električno kitaro, jazz-rock-pop zvrsti, električne klaviature, bas kitaro in (solo) petje.

Prazničnemu letu Glasbene šole je bil namenjen tudi decembrski koncert, na katerem so v dvorani Glasbene šole muzicirali učitelji taiste šole: harmonikar Luka Jerončič, pianisti Ana Rus, Janja Nagode, Klemen Golner in Primož Malavašič, dalje flautista Andreja Ilić in Matjaž Albreht, saksofonist Luka Loštrek, violinistki Neža Cankar in Marjetka Tekavec Mihevc, violončelist Peter Avšič ter solo pevki Aleksandra Čermelj in Martina Burger pa kitarista Marko Prijatelj in Igor Bezget, ki je s svojo avtorsko glasbo še ponovno presenetil

■ Obilna abonmajska glasbena ponudba, razporejena skozi šolsko leto

in osvežil sicer pretežno klasično obarvani koncertni večer.

Jeseni 2012 je šola v svoji dvorani zastavila svoj koncertni abonma, posvečen 40-letnemu jubileju. Abonma se bil začel z godali 14. novembra, ko sta zveneli violini Ane in Kaje Sešek, nadaljeval pa se je 12. decembra z inštrumenti s tipkami: pri klavirju Ana Semič Bursič, pri orglah Tilen Bajec, s harmoniko pa Klemen Leben. Sredi januarja 2013. so na tretjem abonmaju koncertirali pihalci: Miha in Luka Mitev s fagotom, Urška Erjavec pa s saksofonom, nakar so se 6. februarja, na četrtem abonmajskem koncertu, zvrstila brenkala: s citrami Franja Kočnik, s kitaro pa Katja Razložnik in Špela Simonišek. Abonma pa so 6. marca sklenili glasbeniki z Akademije za glasbo, in sicer trobilni kvintet: pozavnisti Luka Logar, Ivan Mucić, Domen Gantar, Žan Tkalec in tubist Tilen Oblak ter tolkalisti Katarina Kukovič, Petra Vidmar, Vid Ušeničnik in Lovro Ašič.

Konec marca je v Studiu 25 stekel snemalni program z instrumentalnimi solisti, komornimi skupinami, orkestri, pevskim zborom in z baletniki za zgoščenko, posvečeno 40-letnemu jubileju Glasbene šole; zgoščenska je priložena temu zborniku.

In potlej so zavzeto stekle priprave za slovesni koncert v počastitev velikega praznika – 40-letnice Glasbene šole Logatec.

**KONCERTNI ABONMA
GLASBENE ŠOLE LOGATEC
2012/2013**

1 KONCERT
sreda, 14.11.2012 ob 19:00
Ana Sešek - violina
Kaja Sešek - violina

2 KONCERT
sreda, 12.12.2012 ob 19:00
Ana Semič Bursič - klavir
Tilen Bajec - orgle
Klemen Leben - harmonika

3 KONCERT
sreda, 9.1.2013 ob 19:00
Pihalni kvintet Neobspajmat
Miha Mitev - fagot
Luka Mitev - fagot
Urška Erjavec - saksofon
Katarina Kukovič - tolkala
Petra Vidmar - tolkala

4 KONCERT
sreda, 6.2.2013 ob 19:00
Trobilni kvintet
Luka Logar - pozavna
Ivan Mucić - pozavna
Domen Gantar - pozavna
Žan Tkalec - tuba
Tilen Oblak - tuba

5 KONCERT
sreda, 6.3.2013 ob 19:00
Trobilni kvintet
Luka Logar - pozavna
Ivan Mucić - pozavna
Domen Gantar - pozavna
Žan Tkalec - tuba
Tilen Oblak - tuba

40 let

VSI KONCERTI V OKREBU ABONMAJA BODO V DVORANI GLASBENE ŠOLE
Abonmajska karta (5 koncertov): 20 EUR
Abonmajska karta (skupaj v šolskem letu Logatec): 100 EUR (vse pet koncertov)
Vstopnice za posamezne koncerte: 5 EUR

III. Za sklepni akord

Tako (pa tudi kaj malega drugače) je šlo po poti glasbenih prizadevanj, po kateri je Glasbena šola prehodila svoja štiri desetletja: od začetnih negotovih, pa nadaljnjih opogumljajočih do vse bolj vzpenjajočih se glasbenih korakov proti veličastnemu jubileju. Glasbena šola si je izoblikovala svojo podobo, ki jo pozna Slovenija, prek odmevnih dosežkov posameznih glasbenikov, komornih zasedb, priprave mednarodnih seminarjev in – končno tudi zadelj vrhunskosti pihalnega in simfoničnega orkestra – pa še veliki svet. Skratka, do zvrhanih in presežnih uresničenih želja.

Glasbena šola je bila vse skozi tudi stičišče profesionalne in ljubiteljske kulture s spretnim krmarjenjem med zakonskimi omejitvami in iskanjem možnosti za nadgradnjo programov. Jubilej je tako tudi priložnost za povzetek opravljenega dela skoz obilje nastopov, koncertov, tekmovanj in priprav učencev za nadaljnji študij na glasbenem Konservatoriju, na Akademiji za glasbo in celo na evropskih glasbenih inštitucijah.

Jubilejno leto je čas za iskreno in ponosno praznovanje, je čas za čestitke in zahvale, čas za priznanja, pa tudi čas za trezno presojo. Je pa tudi čas zaziranja v nova obzorja. Tja naj vodi pot tudi do zlatega jubileja in čez.

Viri:

Popis slavnostij ... Urednik Vojteh Ribnikar, Logatec, 1888

Ivan Černe, Pot – dolga 70 let. Urednik Marcel Štefančič, Logatec, 1983

Logaške novice, Logatec 1954–2012

Po srebrnih glasbenih korakih. Urednik Marcel Štefančič, Logatec, 1998

Con brio. Urednica Branka Novak, Logatec, 2003

Publikacije Glasbene šole Logatec. Logatec, 2005–2012

Arhiv Glasbene šole Logatec

4

■ *Skupna upodobitev učiteljev v jubilejnem letu (od leve strani): Marjan Grdadolnik – klarinet, Janja Nagode – JRP (jazz-rock-pop) klavir in nauk o glasbi, Andreja Ilič – flavta, Kornelija Lovko – citre in komorna citrarska skupina, Polona Gantar – orgle, klavir in nauk o glasbi, Lidija Janjič – nauk o glasbi, Taja Tuljak – pozavna in druga konična glasbila, Luka Loštrec – saksofon in šolski pihalni orkester, Ana Rus – klavir in korepeticije, Igor Bezget – JRP kitara, Marko Prijatelj – tamburice in kljunasta flavta, Matjaž Meden – trobenta in šolski simfonični orkester, Miha Meglič – kitara in kitarski orkester, Luka Jerončič – harmonika in komorna harmonikarska skupina, Tanja Žagar – klavir, glasbena pripravnica, predšolska glasbena vzgoja in otroški pevski zbor, Rok Hozjan – JRP električne klaviature, Marjetka Tekavec Mihevc – violina, viola in komorna skupina violin, Peter Avšič – violončelo in šolski godalni orkester, Janez Treven – oboa, kljunasta flavta, harmonika in komorni orkester v Rovtah, Klemen Golner – klavir, Matjaž Albreht – flavta in tolkala, Nina Simonič – violina in viola, Primož Malavašič, ravnatelj – orgle in klavir*

2.

Spomnjanja odmevnosti

■ Nekoč dom Dolšajnovih, od leta 1994 dom Glasbene šole

Pavel Mihevc

Dolšajnova hiša od prej in slej

Ko govorimo o stavbi, v kateri je sedaj Glasbena šola, ne moremo mimo nekdanjega lastnika Matevža Dolžana – Mathiasa Dolscheina – in pošte, ki je pomembneje zaznamovala Logatec skozi stoletja.

Poštna postaja v Dolenjem Logatcu je bila ustanovljena leta 1584, ko so vpeljali redno pošno zvezo med Gradcem in Benetkami. Sprva je šla pošta iz Ljubljane prek Hrušice proti Gorici; zaradi slabe ceste je pošta potovala tri dni. Karel VI. je leta 1728 ukazal spremembo povezave proti Gorici; odtlej je pošta potovala po cesti Logatec–Planina–Postojna–Razdrto–Vipava. Proti koncu 18. stoletja so za poštni promet med Vrhniko in Razdrtim skrbele poštne postaje v Dolenjem Logatcu, v Planini in v Postojni. Med leti 1834 in 1838 so poštne postaji v Dolenjem Logatcu in v Planini preuredili v poštne zbiralnici. – Ko so leta 1825 na poštni cesti Dunaj–Trst začeli voziti hitri vozovi, se je pošta z Dunaja do Trsta vozila dobrih 71 ur, iz Ljubljane do Logatca pa dobrih 6 ur.

Konec 18. stoletja »Logaški vedež« piše, da so živeli v Dolenjem Logatcu trije večji posestniki z velikimi gospodarskimi poslopji in s številnimi zaposlenimi. Med temi najprej omenja Matevža Dolžana. Ta je prišel z Gorenjske za pisarja k takratnemu poštarju Obrezi. Kasneje se je poročil z gospodarjevo edinko. Tako je Matevž postal gospodar velikega posestva, kasneje pa tudi upravnik cesarsko kraljeve pošte. Ta je bila v Dolenjem Logatcu v stavbi, ki so jo ljudje še dolgo poimenovali kar »stara pošta«. Logaški vedež nadalje pripoveduje, da imenitnemu gospodarju Matevžu priimek nikakor ni bil po godu, zato je izposloval pri oblasteh spremembo. Tako je prevzel nemško zveneče preoblikovan priimek Dolschein. – Tudi avtor kvalitetnega prispevka »Iz cerkvene in posvetne zgodovine Dolenjega Logatca« Alen Širca podobno razmišlja o prisotnosti in začetkih Dolscheinovega priimka v Logatcu.

Stara poštna postaja naj bi bila v 18. stoletju ob cesti med Vrhniko in Planino, se zdi, da že pred Dolscheini, ki so imeli pošto v lasti tam, kjer je zdaj Škrljeva hiša. Matevž Dolžan – alias Mathias Dolschein – se leta 1848 omenja kot »Postmeister und Landwirt« (poštar in kmet) v Logatcu.

Prav spomladi 1848 so slovenski intelektualci pripravili program Zedinjene Slovenije. Iz teh prizadevanj je po slovenskih deželah potekalo podpisovanje tako imenovane Dunajske peticije za Združeno Slovenijo; šlo je za prvo javno zahtevo, naslovljeno na dunajske oblasti, za združitev vseh Slovencev s široko avtonomijo. Knjiga »Prva odločitev Slovencev za Slovenijo« zgodovinarja Staneta Grande navaja več sto ohranjenih podpisanih peticij; skoraj toliko se jih je izgubilo, »žal, tudi notranjska peticija s prvopodpisanim upravnikom c.kr. pošte v Dolenjem Logatcu Matevžem Dolžanom-Mathiasom Dolscheinom«, kakor je profesor Granda pojasnjeval ob predstavitvi svoje knjige v Ljubljani 1999 (v kurzivi navedeni odstavek je povzetek navajanj Marcela Štefančiča).

V starem delu Dolenjega Logatca ob nekdanj prometni cesti so bili dani začetki za nastanek, razvoj in obstoj značilnega starega vaškega jedra. Doljšajnova hiša je sprva dajala streho Dolžanom-Dolscheinom, tudi njihovi gostilni, kasneje otroškemu vrtcu, še kasneje so v obnovljeni stavbi uradovali SDK (Služba družbenega knjigovodstva – nekdanja služba za nadzor finančnih tokov), Davčna uprava in Abanka. Končno je domala vsa stavba namenjena potrebam Glasbene šole Logatec.

O prisotnosti nekdanj pomembne Dolscheinove rodbine v Logatcu še danes govori tudi lepo urejen in vzdrževan nagrobnik na osrednjem delu dolenjelogaškega pokopališča.

V ne tako davni preteklosti so se, na srečo, občinske oblasti izognile pretiranim apetitom po rušenju vsega starega, grdega – po mnenju tega in onega. Ne pozabimo, da je bila v Logatcu kar pogosta želja z miselnostjo, da bi staro jedro – Doljšajnova hiša pa najprej (podobno kot nekdanjo sosedno De Glerievo gospodarsko poslopje) – čim hitreje porušili, zemljišča zravnali za potrebo parkirišč. – Na srečo, obnovljena stavba skupaj s sosednjimi zgradbami pomeni okvir in temelj za ohranjanje strukture starega poselitvenega jedra kot celote.

Doljšajnova hiša, pravšen primer dominantnega tržnega bivalnega poslopja, stoji namreč sredi stavbne celote ob nekdanji stari cesti proti Trstu. Danes stoji ob Notranjski cesti, ki se začinja na Tržaški ob nekdanjem gostišču Krpan ter zavije proti Martinj Hribu. Ta čas, ko domuje v Doljšajnovi hiši Glasbena šola, bi morali temu osrednjemu delu starega Logatca v prostorsko razvojnem smislu nameniti vso pozornost, zlasti urejanju prometa in vnašanju vanj vsega novega.

Prav je tudi, da trg med cerkvijo in Glasbeno šolo postane »površina pešcev« in občasni prireditveni prostor.

Pavel Mihevc

Viri:

Logaško okrajno glavarstvo. Urednik Vojteh Ribnikar, v Logatcu, 1889

Pod oboki sv. Nikolaja. Stoletje župnije Dolenji Logatec. Urednika Alen Širca in Milan Trobič. Logatec, 2010

Franc Mihevc, Spomini logaškega vedeža, Dolenji Logatec, 1937 (Rokopis hrani družina Grom iz Logatca)

Marjeta Šašel Kos, Pošta na slovenskih tleh. Pošta Slovenije, 1997

Pogovor z Janezom Gostišem, učiteljem iz začetnega leta Glasbene šole

■ **Začetki Glasbene šole Logatec segajo v leto 1972. Nam lahko v kratkem zaupate, kako je stekel pouk v prvem šolskem letu, kakšni so bili gmotni pogoji za poučevanje in katere inštrumente ste poučevali?**

Pouk je kar stekel, gmotni pogoji pa so bili skromni. Ker je bila šola ustanovljena predvsem zaradi potreb tedanje Godbe na pihala, je pouk deloma tekkel v prostorih godbe v domu na Griču, deloma pa v garderobah Narodnega doma. Bolj kot ne so bili vsi prostori skromni, a glasbeno šolo smo v Logatcu vendarle (spet) dobili. Poučeval sem večja trobila, harmoniko, kitaro.

■ **Kako je bilo z interesi za učenje inštrumentov?**

Interes je bil tolikšen, da je pouk lahko stekel. Nekaj učencev se je v logaško šolo prepisalo z rakovške; tu so bili tudi interesi za uk klavirja, večina učencev pa je prihajala iz godbenih vrst. Godba je namreč že poprej s svojimi najbolj izurjenimi člani vzgajala svoj podmladek, saj prav ves uk ni mogel sloneti samo na kapelniku Alojziju Velkavrhu. Po njegovi smrti januarja 1972 pa je bilo treba najti novega kapelnika. Skupaj z gorenjelogaško šolo in z občino se je našla možnost, da se je začelo tudi formalno glasbeno izobraževanje mladih; pot pa je bila taka, da je bil novi kapelnik polovično zaposlen pri godbi, polovično pa na osnovni šoli v Gorenjem Logatcu, vzporedno pa je vodil še novoustanovljene glasbene oddelke.

■ **Se mogoče spomnite kakega zanimivega dogodka iz življenja Glasbene šole iz prvih let? Bi nam ga zaupali?**

Dogodkov se kaj prida ne spominjam, dogajanja pa precej več. Godba je v tistih naprednih časih veljala za nazadnjaško, četudi ni brez nje minila nobena proslava ne druga manifestacija; vodil jo je pač cerkveni organist. Tudi zaradi

■ *Janez Gostiša, uspešen zborovodja več zborov in drugih glasbenih skupin*

tega se je takoj po osnovanju Glasbene šole oblikoval tudi šolski pihalni orkester, večinoma sicer z učenci, ki so že igrali v godbi. Dirigent šolskega orkestra je bil – drugače bi ne bil vodja šole – primerno zgrajen(!). In so se začeli pritiski na mlade godbenike, naj se opredelijo, ali bodo v primeru sočasnih nastopov sodelovali v šolskem orkestru ali v godbi. Igranje v šolskem orkestru pa je bilo, seveda, obvezni sestavni del pouka. Za godbo, sopobudnico ustanovitve Glasbene šole(!), je bilo nekaj let zato kar težkih.

■ **Ne glede na to, da ste v Glasbeni šoli poučevali le v prvem šolskem letu, ste razvoj šole spremljali skozi vsa štiri desetletja. Kako bi ocenili razvoj in uspešnost logaškega hrama glasbene učenosti?**

O tem, kar je v desetletjih zraslo iz glasbenega šolstva na Logaškem, smo ob snovanju šole lahko samo pobožno sanjali. Upali smo, da bo šola dala temeljno znanje inštrumentalistom, ki jih je potrebovala godba, obenem pa, da bo nje in druge uvajala v spoznavanje lepote in globine glasbe, s tem pa kulture življenja nasploh. Te želje so se začele dejavneje uresničevati, ko so v šoli začeli učiti njeni nekdanji učenci. Z Matjažem Albrehtom, prvim izmed njih, je začela šola po letu 1989, ko je prevzel vodenje logaškega Pihalnega orkestra, ponujati bogate sadove tudi navzven. Odtlej zrelost domačih učiteljev zagotavlja, da bo tako še dolgo, čeprav so denarni okviri, kakor se zdi, vse tesnejši, drugi gmotni pogoji pa so vendar še čvrsti. Logaška Glasbena šola je postala ena najbolj prepoznanih v Sloveniji. O kakovostnem delu pričujejo njeni učenci, ki se visoko in najvišje uvrščajo na tekmovanjih, mnogi nadaljujejo študij vse do diplome in se mojstrsko izpopolnjujejo naprej. Trdno pa je zasidrana tudi med šolami, ki učencem dajejo več kot samo standardni pouk.

■ **Kako velik vpliv je imela naša šola na kulturno dogajanje in razvoj ljubiteljske dejavnosti na Logaškem?**

Ta vpliv je neprecenljiv, vseobsežen in kakovostno globok. Kje vse lahko sedanja in nekdanja učenci sodelujejo, kaj vse lahko dosegaajo kot orkestraši in solisti! Pregovor pravi, da prerok ni brez časti, razen v svojem kraju; drugi pa, da izjeme potrjujejo pravilo. Vaš učitelj Marjan Grdadolnik je takšna izjemna osebnost. Nadgradil je Albrehtov orkester, ustanovil pevski zbor Adoramus in v zadnjem času še Simfonični orkester Cantabile. Vse na visoki ravni, tudi za mednarodne preizkušnje. Dobri zgledi spodbujajo nastajanje manjših zasedb in ansamblov. Bi si sploh smeli želeli še več? Pač: da bi druge glasbene skupine tem zgledom kar najbolje sledile!

■ **Kaj bi zaželeli učencem in učenkam ter učiteljem ob 40. rojstnem dnevu Glasbene šole?**

Vrhunskost vseh prej omenjenih ansamblov temelji na prizadevanju in trdem delu sedanjih in nekdanjih učencev logaške Glasbene šole. Četudi ne bo prav vsem dano sodelovati v najboljših orkestrih in zborih, se spoštljivo poglobljajte v čudoviti svet glasbe. Glasba ni bleščavi svet trenutnih užitkov, ni bližnjica do denarja in slave, ni instant omama. Je pa bližnjica k sreči. Spoštljivo se ji približajte, pustite se ji nagovoriti, in dala se vam bo spoznati in prepoznati. Pot, po kateri dospete do nje, ni ne gladka ne lahka. Tudi kaka solza spolzi po

licu. Na koncu se razkrije, da je ta solza biser srca, ki vzvalovi morje glasbenega brezčasja in polnosti sreče. Vztrajajte na poti, četudi je kaka pasaža še tako zapletena, četudi bi raje zlomili lok, kot jo še enkrat preigrali, četudi se visoki ton noče oglasiti, četudi se prsti neubogljivo zapletajo in struna noče zveneti. Poskusite še enkrat, in odprlo se vam bo veličastje glasbe.

■ **Gospod Janez Gostiša, hvala Vam za sporočila in najlepše želje; pa vse dobro!**

Primož Malavašič

o je iz rahlih korenin poganjalo mogočno drevo

*Pogovor z Marcelom Štefančičem,
sooblikovalcem namer za ustanovitev
Glasbene šole*

■ **Bili ste priča »rojstvu« Glasbene šole Logatec in ste hkrati odločilno pripomogli, da je pred štiridesetimi leti prišlo do njene ustanovitve. Nam lahko poveste, kako je prišlo do ustanovitve šole in kako je šola »vozila« v prvih šolskih letih?**

Leta 1964 sem se z družino priselil v Logatec. Tu sem prav kmalu ugotovil, da je med raznoterimi kulturnimi dejavniki delovala tudi pihalna godba, ki ji je dolga leta prizadevno in neutrudno dirigiral kapelnik Alojzij Velkavrh, sicer tudi duša glasbenega življenja na Logaškem, saj je poleg godbe kot organist vodil še cerkveni pevski zbor pa tudi društveni moški in mešani zbor. Za siceršnjo glasbeno vzgojo pa je tisti čas skrbela Glasbena šola Fran Gerbič z Rakeka s posebnimi oddelki v Logatcu. Ker je morala občina jeseni 1966 nekoliko zmanjšati odhodke za naslednje leto, je neki »tovarišici odbornici« prišla na misel dokaj neslana domislica, ki ji je občinski odbor pritrdil z vsemi štirimi: ukinejo naj se oddelki glasbene šole, ki jih občina ni dolžna financirati; glasba je pač **luksuz**, ki ga naj starši sami plačajo, če želijo svoje otroke glasbeno izobraževati. In stvari so šle svojo pot. Redkim navdušencem so potlej starši omogočali glasbeno izobraževanje na Vrhniku, na Rakeku ali celo v Ljubljani. Potrebe po glasbeni izobrazbi so se še posebej kazale zaradi vključevanja naraščaja v tedanjo Godbo na pihala, ob kateri je kapelnik Velkavrh skrbel za najosnovnejšo glasbeno inštrumentalno vednost.

Je pa tako nanoslo, da je prav po nenadni smrti kapelnika pozimi 1972. gornjelogaška šola iskala učitelja za glasbeni pouk, kulturniška sfera pa se je ozirala po možnosti, da bi prišla do novega kapelnika. Družno sta se dogovorili šola z ravnateljem Viktorjem Šenom in tedanja Kulturna skupnost, da bosta skupaj zaposlili glasbenika, ki bi poučeval polovico delovnega časa na šoli, drugo polovico pa bi dopolnjeval z vodenjem godbe. Med tistimi, ki naj bi prek razpisa poskrbeli za izbor ustrezne učne moči, sva bila določena poleg šolskega ravnatelja še Alojz Molk, tedanji predsednik godbe, in jaz, predsednik Kultur-

ne skupnosti. Prek logaškega učitelja Pavleta Bogataja, živečega v Ajdovščini, ki nam je priporočal dotedanjega kapelnika ajdovske godbe, sva z ravnateljem Viktorjem Šenom prišla do Ilija Markovića, klarinetista-flavtista, ki je bil končal srednjo vojaško glasbeno šolo in več let poučeval glasbo in vodil ajdovsko godbo. Razgovor z njim je izkazoval popolno pripravljenost ustreči našim potrebam. Še toliko bolj se je bil Marković navduševal nad našo ponudbo, ker sem med pogovorom namigoval na željo, da bi v Logatcu organizirali prepotrebno glasbeno šolo. In Markovića smo sprejeli v Logatcu s primernimi častmi in z obetavnimi pričakovanji, še posebej zaradi priporočil z ajdovskega konca.

Med poučevanjem na gorenjelogaški šoli in z vodenjem godbe pa je Marković nepopustljivo težil k ustanovitvi glasbene šole kljub še tako skromnim možnostim. Seveda, stal sem mu ob strani skupaj z vodstvom godbe in s tedanjim predsednikom občinske skupščine Vinkom Haložanom. In zgodil se je mali čudež: Markoviću je uspelo, kar ne bi tačas zlepa nikomur, da je že med šolskim letom 1972/73 oblikoval oddelke za pouk inštrumentov v bornih prostorih logaške godbe in Narodnega doma s skupino prizadevnih glasbenih amaterjev, ki so bili pripravljeni vsaj začasno poučevati klavir – Božena Peka-rović in Nuša Štefančič, trobila – Tone Maček in Janez Gostiša (ki je poučeval tudi kitaro in harmoniko), pihala – Marković in Cveto Maček ter kitaro – Dušan Kobal. Skromni začetki, ki so spričo glasbeno vzgojne kulturne depresije, pognali korenine mogočnemu drevesu.

■ **So se pri ustanovitvi šole javljale kake težave ali je vse potekalo gladko?**

Saj veste, povsem mehko je malokje poslano. Tudi najbolj gladkih poti ni na pretek. Pa vendar, prav s samo ustanovitvijo glasbenih oddelkov ni bilo posebnih težav. Kmalu potem, ko se je steklo prvo šolsko leto, so se jele kazati take in drugačne sitnosti na več koncih te na novo tlakovane glasbene poti. Amaterska učiteljska skupina je pristala na delo v prvem letu zaradi zagona šole. Marković, kot vodja glasbenih oddelkov, ki so bili upravno in organizacijsko priključeni dolnejelogaški osnovni šoli, ni imel ravno najbolj srečne roke pri izbiri glasbenih učiteljev. Sledil je predvsem svojim instinktom, ki niso bili vedno najbolj vredni pritrjevanja. Tudi nasvetom ni bil Marković najbolj naklonjen, pač pa se je zadovoljeval z vsakršnimi rešitvami, če so bile dobre ali manj dobre.

Je pa znal Marković organizirati bleščeče dejavnosti, pritegniti k njim najmlajše, ki so s paradnimi prireditvami navduševali mlado in staro. Žal, pa je Glasbena šola napredovala prepočasnih korakov. Pomanjkljiva so bila celo usmerjevanja k pouku posameznih inštrumentov. Se je dogajalo tako, da v posameznem letniku ni bilo učencev, ki bi se učili trobil niti za šolski pihalni orkester, ki ga je Marković sam ustanovil in nad katerim je bil sila ponosen, kaj šele za logaški Pihalni orkester, ki naj bi mu Glasbena šola pomagala dopolnjevati njegove vrste z mladimi glasbeniki.

Z vedno bolj izrazito profesionalizacijo vodenja in poučevanja pa je glasbena šola krenila na pravšnjo pot, še posebej, ko so vodenje, se pravi ravnateljevanje šoli, in poučevanje prevzemali tudi domači, akademsko izobraženi glasbeniki.

■ **Kako ocenjujete razvoj Glasbene šole skoz njenih štirideset let?**

Ha-ha-ha-ha ... Kako drugače kot dobro, kaj dobro – imenitno! Ampak, kot

■ *Marcel Štefančič,*
zborovodja in publicist

rečeno. Razvoj je bil spočetka dokaj upočasnjjen in ne najbolj jasen. Sčasoma pa se je razvoj Glasbene šole utiril v pravnje kolesnice, k čemur so pripomogli ravnatelji z izborom kakovostnih glasbenih učiteljev. Od tod tudi obilo odličij mladih glasbenikov, zdravih ambicij za sodelovanje v šolskih in zunajšolskih orkestrih,

za prestižne nagrade na vrhunskih tekmovanjih, za nadaljnje izobraževanje od domačega glasbenega praga prek konservatorija in glasbene akademije do evropskih glasbenih uveljavitev. In tega sem nadvse vesel, kot sem vesel, da smo vztrajali pri ustanavljanju glasbene šole.

■ **Kaj menite o vplivu delovanja logaške Glasbene šole na kulturno dogajanje in na ljubiteljsko kulturo v logaški občini?**

No, tu bi si priklical na pomoč tisti »luksuz« z začetka najinega pogovora. Logaška Glasbena šola je vzgojila generacije in generacije mladih, ki jim pomeni glasba – ljubiteljem in kasnejšim profesionalcem – način življenja, način najtankočutnejših izpovedi, način, kako dojeti lepoto, ki je žlahtno obarvana z neskončnostjo nikoli povsem izživetih občutij. Z vsemi, še posebej pa z napredujočimi nastopi so mladi glasbeniki, posamič ali ansambelsko vse bolj in bolj bogatili mavrico glasbenih doživetij in prepričevali množice poslušalcev, da je Glasbena šola neuklonljiva nujnost v soočenjih z življenjem. Veliko tega se pretaka tudi skoz društveni Pihalni orkester in druge glasbene skupine, ki se preskrbljeno bogatijo z glasbeno omiko mladih muzikantov. In z vsem tem je Logatec bogatejši, je bogatejša logaška kultura. In nam je dovoljen – kakšna sreča! – pravi pravcati **luksuz** zajemati z najglobljim poželenjem iz peharja glasbenih dobrot. Tako se tudi iz logaške Glasbene šole razdaja bogastvo kulture prek raznoterih ravni na vse strani.

■ **Kaj bi zaželeli učencem in učenkam ter učiteljem ob praznovanju 40. rojstnega dneva naše Glasbene šole?**

Ooo! Verjemite mi, da je mojih želja ničkoliko. A naj ostanem pri najbolj iskreni: Glasbena šola naj svoje učence in učenke vodi v prihodnost po neodjenljivih korakih glasbenih sporočil, ki plemenito nagovarjajo srce in dušo tudi takrat, ko beseda zastane.

■ **Gospod Marcel Štefančič, najlepša hvala za pogovor in za vse, kar ste storili za Glasbeno šolo Logatec!**

■ Šolske simfonike vodi ta čas uspešno Matjaž Meden

Matjaž Albreht

Zlahtni odmevi orkestracije

Prvi začetki orkestrske glasbe na Logaškem segajo v leto 1934, ko sta advokat dr. Ciril Krašovec in Alojz Velkavrh ustanovila manjši salonski orkester. Leta 1953 je Alojz Velkavrh prenovil orkester s šestimi violinami, kontrabassom, klarinetistoma, trobentarjema, flavtistom, pozavnistom in pianistom. Še daljšo tradicijo vzdržuje Pihalni orkester Logatec, ki deluje že od leta 1913 in v praznuje letos častitljivo 100. obletnico delovanja.

V Glasbeni šoli Logatec smo proti koncu devetdesetih let prejšnjega stoletja začeli intenzivno namenjati več pozornosti ustanavljanju šolskih komornih skupin in orkestrrov, ki so ponujali številne prednosti za dober razvoj mladega glasbenika. Najprej sta začela svojo uspešno pot godalni in pihalni orkester. V šolskem letu 1996/97 pa smo z učitelji združili moči in postavili na oder nekaj čisto novega za našo Glasbeno šolo – simfonični orkester! Simfoniki so že s prvim nastopom zablesteli in navdušili publiko in mlade člane orkestra, ki so se še bolj zavzeto učili igranja na svoje inštrumente. Tako tudi obvladovanje inštrumenta ni bila več naporna vsakodnevna obveznost.

Z leti delovanja simfoničnega orkestra smo v šoli opazili, da je naraščalo zanimanje za oddelek godal; prav številčneje zasedeni oddelki godal so zelo ugodno vplivali na delovanje simfoničnega orkestra. Na šoli smo sistematično spodbujali pouk godal, oboe, fagota ter roga. Prva dirigentka simfoničnega orkestra je bila Marjetka Tekavec Mihevc, kasneje so z dirigentsko paličico usmerjali orkester še Simon Perčič, Marjan Grdadolnik in Aljoša Škorja. Simfonični orkester se je tako pričel pojavljati redno na zaključnih šolskih koncertih, na revijah simfoničnih orkestrrov glasbenih šol Slovenije pa na gostovanjih po Sloveniji; posebej odmevno pa je simfonični orkester gostoval po Italiji leta 2007 in 2009.

Kot tedanji ravnatelj šole sem večkrat prejel čestitke Ministrstva za šolstvo in šport, saj smo bili in smo še vedno ena od manjših rastočih šol, ki je po pestrosti ponudb za poučevanje inštrumentov v samem vrhu.

Simfonični orkester je z leti dorasel do te mere, da se je osamosvojil in v letu 2010 postal samostojno društvo – Simfonični orkester Cantabile z dirigentom Marjanom Grdadolnikom. Društveno obliko našega nekdanjega simfoničnega orkestra vidim v zelo pozitivni luči; mnogi mlajši glasbeniki, predvsem godalci, imajo boljše možnosti za sodelovanje v šolskem simfoničnem

orkestru, ki ga prenovljenega vodi mladi trobilec Matjaž Meden. Ko pa bojo mladi glasbeniki prerasli »šolske okvire«, bodo lahko nadaljevali v Simfoničnem orkestru Cantabile.

Glede na uspehe naše šole na orkestrskem področju, menim, da se je načrtno spodbujanje orkestracije na naši šoli, kakor sem jo sam spodbujal in za menoj tudi sedANJI ravnatelj Primož Malavašič, lepo obrestovalo. Vesel sem, da lahko zaradi številnih orkestru na naši šoli sodeluje v njih izjemno veliko učencev. Tako omogočamo mladim glasbenikom odlične pogoje za čim bolj široko in polno glasbeno izobrazbo, kar v mnogo čem omogoča tudi kakovost orkestrskega muziciranja, s čimer se lahko naši učenci razvijajo v odlične mlade glasbenike.

Za uspehe vseh orkestru na naši šoli pa imajo izredne zasluge tudi vsi sedANJI in nekdanji dirigenti in učitelji orkestrskih instrumentov. Namreč, velja vedeti, da pri orkestrih vodi pot do zelenih uspehov samo z dobrim delom in odličnim medsebojnim sodelovanjem ravnatelja, dirigentov in učiteljev ter pridnih učencev.

Naša Glasbena šola in logaška ljubiteljska kultura že žanjeta sadove načrtno orkestracije, in trdno verjamem, da bo uspehov še več, če bomo vztrajali na začrtani poti!

Kornelija Lovko

*K*omorna igra – spodbuda za individualni pouk

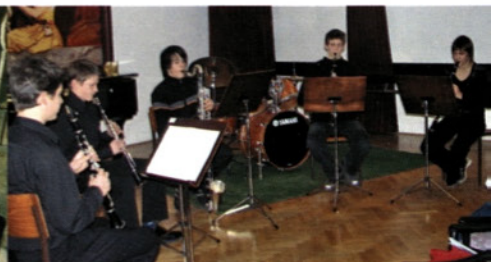
V letošnjem jubilejnem letu delujejo na naši šoli citrarski kvartet, godalni kvintet, kvintet harmonik, kvartet klarinetov, trio trobent in trio pozavn.

Komorno muziciranje ima skoz zgodovino večstoletno tradicijo. Nekako od srednjega veka dalje je sodilo aktivno muziciranje k obvezni plemiški izobrazbi. Na gradovih je bilo tako slišati solistično glasbo, zasebno muziciranje glasbeno nadarjenih grajskih prebivalcev in tudi skupinsko komorno muziciranje, ki je sooblikovalo del družabnega življenja.

Komorno muziciranje praktično nima meja, saj se neprestano pojavljajo nove zvočne kombinacije, včasih prav neverjetne. Največjo zvočno paleto

63

■ *Citrarke med zlatimi uspešnicami*

■ *Zlata priznanja preštevajo tudi klarinetisti*

vsekakor ponuja kombinacija različno uglašeni instrumentov v različnih sestavih. Program igranja obsega izvirne in prirejene skladbe avtorjev različnih obdobij in slogov: renesanso, klasiko, romantiko, priredbe ljudske glasbe ter jazzovske in popularne glasbe.

Danes se v glasbenih šolah komorna igra izvaja v skladu s predmetniki in velja za pomembno dopolnilo pouka solističnega instrumenta ali petja. Vanjo so vključeni učenci višjih letnikov glasbene šole. Komorna igra močno motivira individualno delo; z njo se učenci izoblikujejo v vsestransko osebnost s pozitivnim odnosom do umetnosti. Komorna igra prebuja zanimanje in ljubezen do glasbe, razvija izvajalske sposobnosti, navaja na samokontrolo, nadzor zvoka in poslušanje soigralcev, ki se skupaj usposablajo za nadaljnje glasbeno izobraževanje.

Komorni sestavi omogočajo učencem več nastopov in tudi več zabave. Namreč, najboljši komorni sestavi nastopajo na raznih javnih nastopih zunaj šole, na revijah in na tekmovanjih. Naša šola se lahko pohvali z odličnimi dosežki s tekmovanj; tako citrarji in klarinetisti imajo po 3 zlata odličja.

Samo želimo si lahko še več uspešnih nastopov in visokih dosežkov na tekmovanjih. S komornim muziciranjem želimo obogatiti prireditve v domačem kraju in tudi zunaj meja naše občine.

Marjan Grdadolnik

Za šolanje glasu

Pevski oddelek na Glasbeni šoli Logatec je začel delovati v šolskem letu 1995/1996. Oddelek je nastal na pobudo učiteljev, ki se poleg poučevanja na šoli ukvarjamo tudi z zborovstvom.

Prva učiteljica petja je bila Nina Carmelutti; nasledila pa jo je Jasmina Pecić. Zagotovo pa je svojski pevski pečat pouku petja vtisnila Jerica Rudolf, ki je na šoli poučevala več let. Pri njej so se učili petja mnogi, ki danes delujejo v različnih pevskih sestavih. Potem ko je Jerca odšla poučevat v Ajdovščino, jo je nadomestila učiteljica in pevka Nina Kompare Volasko. Nina je s svojim pedagoškim pristopom pritegnila mnoge, ki so si želeli šolanje svojega glaslu, tudi iz drugih krajev. Tako se je oddelek z njenim prihodom tudi opazno povečal.

Pevski oddelek pripravi vsaj dvakrat letno javni nastop, kjer se predstavijo vsi

■ *Sopranistka Urška s šolskimi simfoniki*

učenci. Naj omenim, da njena bivša učenka Mateja Petelin sedaj študira petje na Nizozemskem, Urška Šemrov, ki je prav tako končala šolanje na naši šoli, pa je članica Slovenskega komornega zbora. Nina je ta čas na porodniškem dopustu; nadomešča jo učiteljica Martina Burger, s katero so učenci – po njihovem izjavljanju – tudi zelo zadovoljni.

Glasbena šola Logatec je organizirala tudi več pevskih seminarjev, ki sta jih med leti 2008 in 2012 vodili prof. Lena Lootens iz Belgije in prof. Norma Enns iz Nemčije. Seminarji so bili dobro obiskani tudi z udeležbo učiteljev in pevcev z drugih glasbenih šol po Sloveniji.

Pevski oddelek je že od vsega začetka dobro zaseden in vseskozi vlada veliko zanimanja za učenje petja. Za Logatec, ki je zborovsko zelo razvit, je šolanje glasu izrednega pomena.

■ *Baletniki pridno vadijo v svoji dvorani*

Tomaž Rode

*B*alet za govornico telesa

V plesu, s katerim označujemo rojstvo umetnosti, so se od njegovega začetka pa do danes izoblikovale številne različne zvrsti. Izmed vseh pa je balet najzahtevnejša in najbolj vsestranska oblika umetniškega plesa. Beseda balet izvorno izhaja iz italijanske besede *balletto* (pomanjševalnice od *ballo*), kar pomeni *ples*.

Začetke baleta je treba iskati v 15. stoletju, ko so na francoskih in italijanskih dvorih za razne svečanosti uvedli plesne prireditve. Te so kmalu povezali z določeno, največkrat mitološko tematiko. Ena najpomembnejših osebnosti za razvoj baleta je bil francoski kralj Ludvik XIV., ki je od francoskih plesnih mojstrov zahteval, da do tedaj preproste, nekontrolirane plesne gibe obogatijo z novimi in težjimi. Ludvika XIV. se je prav zaradi vloge v Baletu noči, v katerem je, star komaj petnajst let, upodabljal vzhajajoče sonce, prijelo poimenovanje Sončni kralj; zanj je bil ples najvišja umetnost, o čemer priča ustanovitev francoske Kraljeve plesne akademije leta 1661. Z njo se je začela vzgoja poklicnih plesalcev, in od tedaj se je balet razširil po vsem svetu.

V Sloveniji sodijo začetki profesionalnega plesa v 17. stoletje, ko je Jezuitsko gledališče za svoje uprizoritvene potrebe angažiralo plesnega mojstra. Od tedaj dalje se je balet kot plesna umetnost, sledeč svetovnim težnjam, razvijal tudi pri nas. Neizbrisno sta ples v Sloveniji v 20. stoletju zaznamovala nestorja slovenskega baleta Pia in Pino Mlakar.

Ker je od vseh plesnih umetnosti balet strokovno najbolj definiran, saj sledi strogim in nepopustljivim vsesplošnim strokovnim standardom, je šolanje baletnega plesalca sila zahtevno. Ne le pravočasen vpis v baletno šolo, za začetek uspešnega šolanja so potrebne tudi prirojene telesne dispozicije.

Od vpisa v baletno šolo pa vse do njenega zaključka se bodoči baletni plesalci ne učijo zgolj baletnih korakov, ampak ob njih predvsem pravilnega preoblikovanja telesa, koordinacije v gibanju nog, rok in glave, in še več: postopoma izoblikujejo lastno umetniško osebnost. Združitev vsega v celoto zahteva od plesalca po eni strani najvišje fizične napore, ki jih težko primerjamo celo z najbolj zahtevnimi športnimi zvrstmi, po drugi strani pa mora biti baletni plesalec celovito izoblikovana umetniška osebnost, ki za svojo pripoved uporablja kot inštrument zgolj lastno telo.

Po nekaterih skromnejših poskusih je z delom oddelka za balet na Glasbeni šoli Logatec začel leta 2009 v učilnici Osnovne šole 8. talcev. Naslednje leto, ob vpisu novih učencev, je Glasbena šola pridobila novo, pravo baletno dvorano, v kateri danes poteka reden pouk baleta. Seveda, začetki niso bili lahki. Zaradi Baletnega društva iz Postojne, ki je delovalo tudi v Logatcu, je bilo kar težavno privabiti k vpisu zadovoljujoče število otrok, še posebej zato, ker je postojnsko društvo za razliko od Glasbene šole otrokom ponujalo več odrskih nastopov, čeprav z manj strokovnega izobraževanja. Pa vendar je ravno v tem razlika. Priprave na številne nastope zahtevajo veliko časa, zato ga lahko primanjkuje za pravilno in kontinuirano baletno izobraževanje v baletni učilnici, k čemur pa teži Glasbena šola. Ta odpira vrata otrokom od njihovega šestega leta starosti dalje – brez preizkusa nadarjenosti – v plesno pripravnico; z dopolnjenim devetega leta starosti pa učenci nadaljujejo izobraževanje v okviru osnovnega baletnega programa.

In načrti za naprej? Poudariti velja predvsem težnjo k čim bolj popolnemu in pravilnemu baletnemu izobraževanju, ki bo morda nekega dne izoblikovalo pogoje za nadaljevanje iz osnovnega v razširjeni učni program; ta omogoča nadaljevanje šolanja na enem od slovenskih konservatorijev za glasbo in balet.

Zamisel o glasbenem festivalu Veris se je leta 2001 porodila Matjažu Albrehtu, takratnemu ravnatelju Glasbene šole Logatec. Matjaž je namreč želel povezati vse glasbene dogodke pomladnih mesecev na Glasbeni šoli v enoten festivalski program, ki bi na ta način uresničil želje nastopajočih po številnem poslušalstvu, po medijski prepoznavnosti, predstavitvi in spoznavanju glas-

■ *Mojstrsko vznemirljivi Quatro por Tango*

benih žanrov in njihovih avtorjev ter po raznoterosti zanimivih umestitvah izvajalcev po Logatcu.

Na prvem festivalu Veris se je zvrstilo 24 dogodkov. Na njih so koncertirali posamezniki, komorne skupine in orkestri. Uspeh prvega tovrstnega festivala v Logatcu je dal polet še naslednjim. Zvrstilo se jih je dvanajst s skoraj 3000 glasbeniki. Med temi velja omeniti pevca Zorana Predina, pevko Jadranko Juras, violinista Jerneja Brenčeta, pozavnista Uroša Polanca, jazz trobentarja in improvizatorja dr. Kyleja Gregojja, vokalno skupino BIT, Akademski pevski zbor Tone Tomšič, Ljubljanske madrigaliste, Orkester Slovenske policije, Orkester Slovenske vojske, Pihalni orkester Svea iz Zagorja, Pihalni orkester Logatec, študentski komorni zbor Megaron, etno skupino Strizzy, skupino Quatro por Tango, Anžeta Palko&New Flamenco orchestra, Jazz Station, Pushluschtae, trio Volk Folk, Jazz skupino Log-a-rhythm, Blues band, baletne plesalce Baletnega oddelka Konservatorija za glasbo in balet iz Ljubljane in Društva baletnih umetnikov Slovenije, Duo Claripiano, Kvartet Avšič ter številne domače, logaške glasbenike bodisi učitelje ali učence Glasbene šole, kot so kitarist Igor Bezget, flavtistka Rebeka Hren, kitaristka Eva Hren, sopranistki Nina Kompare Volasko in Urška Nagode, Ženski pevski zbor Tabor, Komorni zbor Krog, skupini Misija Nemogoče, Kosmato srce, simfonični orkester Glasbene šole Logatec, pihalni orkester Glasbene šole Logatec in mnoge obetajoče ter že uveljavljene glasbenike. Program so vsako leto obogatile tudi številne plesne, pravljичne, glasbene, lutkovne delavnice, namenjene otrokom.

Glasbene poustvaritve, bogastvo raznovrstnih melodij in plesov si je v ducatu, festivalskih let ogledalo in poslušalo preko 15000 obiskovalcev. Pri organizaciji teh festivalov je sodeloval organizacijski odbor, ki so ga sestavljali uč-

■ *Zadnje povabilo k pomladnemu festivalu Veris*

telji domače Glasbene šole, predstavnica Območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti ter sodelavci Občinske uprave. Levji delež finančnih sredstev za izvedbo je prispevala Občina Logatec, del pa tudi obiskovalci z nakupom vstopnic ter kakih 90 sponzorjev in donatorjev.

Raven festivalskega programa je iz leta v leto naraščala. Dogodki – tako koncerti kot delavnice – so imeli tudi vzgojni pomen, saj je obisk festivala veljal za del izobraževalnega programa učencev Glasbene šole.

Z letom 2013 pa je, žal, festival Veris končal svojo zgodbo. Nadomestil ga je koncertni abonma Glasbene šole. Abonma naj bi z vrhunskimi koncerti navduševal mlajše in starejše poslušalce skozi celotno šolsko leto, ne le spomladi.

■ Župnijska cerkev tudi za koncertni avditorij

Janez Kompare, župnik

odprtost za nadaljnja sodelovanja

Zanimiva značilnost Logatca je tudi ta, da so Glasbena šola, župnišče in cerkev umeščeni okrog trga sv. Nikolaja. Že prostorsko je nakazano, kako se Glasbena šola in Cerkev lahko dopolnjujeta na glasbenem, kulturnem, pedagoškem in duhovnem področju. Te vrednote prek oblikovanih mladih glasbenikov dosegajo na nevsiljiv način tudi starejše.

Prav zaradi sodelovanja glasbenikov z župljani se veselimo vseh nastopov in uspehov, s katerimi nas razveseljuje med letom Glasbena šola.

In natanko s takim sodelovanjem in odprtostjo glasba in Glasbena šola presegata meje delitev. Zato so Glasbeni šoli na voljo tudi župnijski prostori, tukaj mislim predvsem na župnijsko cerkev, na dvorano sv. Jožefa in na trg pred cerkvijo.

Samo želim si lahko še v prihodnje take odprtosti in sodelovanja, kar vse bo obrodilo še bogatejše sadove, kar vsi pričakujemo.

Obilo Božjega blagoslova še naprej.

Prav gotovo ni zanemarljivo dejstvo, da je k ustanovitvi Glasbene šole botrovala tudi logaška godba, ki se je bila porodila že daljnega leta 1913. Potem ko se je 1930. priselil v Logatec Alojz Velkavrh, »oče« logaškega godbeništvā in začetnik logaške »glasbene renesanse«, je naš kraj začel temeljito spreminjati svojo glasbeno podobo. Vse do ustanovitve Glasbene šole so se pri Velkavrhovih na domu učile številne generacije godbenikov. Med leti 1963 in 1966 je Velkavrh poučeval na Notranjskem zavodu za glasbeno vzgojo »Fran Gerbič« na Rakeku, na glasbeni šoli, ki je sicer imela svoj sedež zunaj naše občine, vendar pa je bila namenjena tudi glasbenemu izobraževanju logaške mladine, tudi godbenikov. Žal, pa ne za dolgo, saj so oddelki te šole delovali na Logaškem le dobra tri leta.

Pomanjkanje glasbenega podmladka je najbolj občutil Alojz Velkavrh, kapelnik logaškega pihalnega orkestra vse od leta 1932. Zato je leta 1969 za potrebe godbe oblikoval »malo glasbeno šolo«, ki je bila namenjena predvsem poučevanju novih godbenikov; bolj ambicioznim pa je ponujala nadaljnje šolanje na Rakeku, Vrhniki ali pa v Ljubljani. Šolo je obiskovalo 10 fantov – trobilcev, pihalcev in tolkalcev. Poleg Velkavrha pa so nove godbenike poučevali tudi posamičnih instrumentov večji domačini: Janez Gostiša, Cveto in Tone Maček ter Miran Rakuš.

Leta 1972 je smrt prekinila štiridesetletna plodna glasbena prizadevanja Alojza Velkavrha. Nastala je praznina, ki so jo še istega leta zapolnili z novim kapelnikom Ilijem Markovičem. Ta je vodil Pihalni orkester in obenem poučeval glasbeni pouk na gorenjelogaški osnovni šoli. Že jeseni tega leta pa je občina z odlokom ustanovila glasbene oddelke pri Osnovni šoli 8 talcev Logatec. Vodja glasbenih oddelkov je postal Marković. Ker je na novoustanovljeni Glasbeni šoli primanjkovalo instrumentov, so godbeniki brezplačno posodili šoli nekaj instrumentov. Prvo leto so po glasbenih oddelkih honorarno poučevali domači ljubiteljski instrumentalisti: Cveto Maček (z Markovičem) pihala, Tone Maček ter Janez Gostiša trobila; Gostiša je poučeval tudi harmoniko in kitaro. Klavir pa sta poučevali Božena Pekarović in Nuša Štefančič. Na prvem javnem koncertu glasbene šole se je leta 1973 predstavil tudi šolski mladinski pihalni orkester. Kot je zapisal že Marcel Štefančič v

■ Šolski pihalni orkester tudi pod vodstvom Luke Loštreka nadaljuje svojo uspešno pot in pripravlja mlade glasbenike za logaški Pihalni orkester

■ Pihalni orkester Logatec, korpus prestižnih državnih in mednarodnih priznanj – zrasel iz Glasbene šole; umetniški vodja in dirigent je Marjan Grdadolnik

publikaciji ob 25-letnici Glasbene šole, »je od logaške Glasbene šole sprva največ pričakoval ravno logaški Pihalni orkester; nadejal se je strokovnejše priprave godbenikov za boljše orkestrske dosežke, še zlasti spričo številnega šolskega pihalnega orkestra, ki je že 1974. s koračnicami pozdravil prvomajsko jutro. Pravo kipenje in vrenje je prevzemajoče in obetavno navduševalo Logatec.«

Sodelovanje Pihalnega orkestra z Markovičem, ki je ustanovil tudi Društvo mladih glasbenikov, se je leta 1974 končalo. In tako se je pihalni orkester kljub Glasbeni šoli soočil s pomanjkanjem podmladka. Še vedno pa je v okviru šole delovalo že omenjeno društvo, ki je združevalo mladinski pihalni orkester, bobnarsko in pa mažoretno skupino. Društva niso poznali le v Sloveniji, ampak tudi daleč po tedanji Jugoslaviji. Čeprav se je število vpisanih v Glasbeno šolo iz leta v leto povečevalo, pa je bilo zaznati pomanjkanje učencev, ki bi se učili trobil – pozavne, roga, tenorja, baritona in tube. Tako tudi ni bilo dovolj instrumentalno usposobljenih za potrebe Pihalnega orkestra, kar ni šlo v prid enim glavnih postulatov pri ustanavljanju logaške Glasbene šole. Pomanjkanje trobil je bilo občutiti tudi pri mladinskem orkestru, kjer podmladka skoraj ni bilo. Na enem od koncertov glasbene šole leta 1981 pa ni bilo v programu niti enega trobilca.

Po upokojitvi Ilija Markovića je prevzel oddelek za tolkala profesor flavte Matjaž Albreht, eden najboljših glasbenikov, kar jih je dala logaška Glasbena šola, saj je v času svojega šolanja prejemal številna najvišja priznanja na republiški in državni (takrat jugoslovanski) ravni. Tačas je prišlo do ponovne oživitve sodelovanja med Pihalnim orkestrom in Glasbeno šolo. Tako sta skupaj objavila razpis za učence, ki bi se v šoli pripravljali predvsem za igranje v Pihalnem orkestru. Albreht, ki je bil dolgoletni član Pihalnega orkestra kot flavtist-pikolist, je v letih 1989 do 1999 pod svojo umetniško taktirko povzdignil orkester med najboljše tovrstne zasedbe v Sloveniji – tudi zaradi dobrega sodelovanja med Glasbeno šolo in orkestrom. Njegovi učenci, vsi člani Pihalnega orkestra, so se uvrščali med najboljše v Sloveniji, nekateri med njimi pa

so študij nadaljevali tudi v tujini (saksofonista Lev Pupis in Luka Loštrek). Matjaž Albreht je bil v letih 1996 – 2004 ravnatelj logaške Glasbene šole.

Z večjim interesom za poučevanje nizkih trobil se je znotraj orkestra okrepila tudi ta sekcija. Trenutno najbolj prepoznaven hornist, ki je za potrebe pihalnega orkestra sredi 90. let začel svoje izobraževanje na logaški Glasbeni šoli, je Logatčan Andrej Žust, član Berlinske filharmonije, še vedno tudi član Pihalnega orkestra Logatec.

Za Albrehtom je dirigentsko palčko prevzel profesor klarineta na logaški Glasbeni šoli in dirigent Marjan Grdadolnik, ki je z orkestrom prav tako dosegel kar nekaj izjemnih uvrstitev na domačih in mednarodnih tekmovanjih, nazadnje prvo mesto na tekmovanju v Pragi leta 2011. Grdadolnik je celo desetletje zelo uspešno vodil šolski simfonični orkester; ta čas pa poleg Pihalnega orkestra vodi še Simfonični orkester Cantabile in Mešani pevski zbor Adoramus. Kot profesor klarineta je s pravim pedagoškim pristopom navdušil marsikaterega mladega pihalca – med njimi so številni odlični klarinetisti – za igranje v Pihalnem orkestru.

Tako je v orkestru vedno več pihalcev, trobilcev in tolkalcev s srednješolsko in akademsko izobrazbo, ki so svojo pot začeli v logaškem glasbenem hramu. Mnogo jih je izobraževanje že končalo; svoje znanje pa posredujejo mladim generacijam na različnih izobraževalnih zavodih, tudi na logaški Glasbeni šoli. S Pihalnim orkestrom redno sodelujejo številni zaposleni na Glasbeni šoli bodisi kot člani ali kot gostje. Kakovost logaškega orkestra pa potrjuje dejstvo, da so ravno oddelki za tolkala, pihala in trobila že dolgo med najbolj uspešnimi na šoli.

Za prihodnost orkestra, ki v letu 2013 praznuje 100 let delovanja, se torej ni bati.

Primož Malavašič

*B*erlinski filharmonik

Andrej Žust, Logatčan, ki je začel s študijem roga na logaški Glasbeni šoli, je prvi Slovenec med berlinskimi filharmoniki, ki sestavljajo enega od treh najboljših simfoničnih orkestrrov na svetu, na kar smo vsekakor ponosni.

■ **Kdaj ste prvič stopili v našo Glasbeno šolo in kakšni spomini so ostali na šolanje v razredu profesorja Janeza Polanca?**

Upam, da se ne motim, a mislim, da sem se začel učiti rog leta 1994. Se pa dobro spomnim prve ure s profesorjem Janezom Polancem. Najprej je preizkusil moj posluš, tako da sem za njim ponavljal melodije, ki jih je on zapel (seveda, še brez roga). Nato je preizkusil moj občutek za ritem in šele zatem mi je izročil ustnik, na katerega sem poskusil nekako zatrobiti in izvabiti nekaj tonov.

■ **Nam lahko zaupate kak dogodek, ki se Vam je še posebej vtisnil v spomin s šolanja na naši šoli?**

Zelo dobro se spominjam prvega obiska Glasbene šole. Ker se je sestra že učila klavir, sem se mu tudi sam želel posvetiti. Tako sva odšla z očetom v šolo k vpisu. Sprejel naju je Matjaž Albreht, ki je najprej preizkusil moj posluš, nato me je vprašal, kateri inštrument bi rad igral. Seveda, navedel sem klavir, a me je v hipu razočaral; razred klavirja je bil že izpopolnjen. Vprašal sem še po flavti in saksofonu, a je bilo tudi tam že vse zasedeno. Nato mi je pokazal rog – zelo star, obtolčen in umazan rog – in dejal, naj poskusim najprej s tem inštrumentom, kasneje pa, da se lahko prepisem na kak drug inštrument, ko bo to mogoče. – Tako sem pristal in ostal pri rogu.

■ **Nam lahko razkrijete, kako vam je uspelo priti v odličn orkester berlinskih filharmonikov in kakšne kvalitete je bilo treba izkaz(ov)ati, da so vas sprejeli med tako elitne glasbenike?**

Kot rečeno, glasbeno pot sem začel na logaški Glasbeni šoli z odličnim profesorjem Janezom Polancem. Ta me ni naučil le igrati na rog, temveč me je tudi navdušil za poklic glasbenika-hornista. Zato sem se odločil za nadaljevanje študija na SGBŠ pri prof. Metodu Tomacu in kasneje na Akademiji za glasbo, sprva pri prof. Jožetu Faloutu, nato pa pri prof. Boštjanu Lipovšku. Že med šolanjem na SGBŠ in AG sem se udeleževal mojstrskih tečajev pri priznanih pedagogih in solistih, denimo, pri Radovanu Vlatkoviću, Hermannu Baumannu, Froydisu Reeu Wekreu ... S svojo usposobljenostjo sem sodeloval kar pri nekaterih mladinskih mednarodnih orkestrih, za katere sem moral vedno uspešno opraviti zahtevne avdicije. Tako sem igral v orkestru Pacifiškega festivala (PMF), v Mladinskem orkestru Gustava Mahlerja, v orkestru Jeunesses Musicales in drugod. Že v času šolanja na SGBŠ sem bil angažiran v orkestru RTV Slovenija, v Ljubljanski operi in v Slovenski filharmoniji, kjer sem se še kot študent (bilo mi je 19 let) tudi zaposlil na mestu prvega rogista-hornista.

Leta 2008 sem spoznal Stefana Dohra, prvega hornista Berlinske filharmonije, ki mi je priporočil študij na Karajanovi akademiji berlinskih filharmonikov, na katero sem se tudi prijavil. Uspešno sem prestal avdicijo med 38 kandidati in postal njihov akademist. Proti koncu dveletnega študija sem dobil povabilo na avdicijo za mesto rogista v orkestru. Že samo povabilo je bilo zame čast, saj tja ne povabijo vsakogar, ki se prijavi na avdicijo (povabili so samo 13 izbranih kandidatov). Na avdicijah ocenjuje kandidate cel orkester in za uspešno opravljeno avdicijo potrebuje kandidat dve tretjini vseh glasov. Po trietajni avdiciji me je orkester ocenil najboljši, in dodelili so mi mesto v orkestru Berlinske filharmonije.

■ **Kako poteka »navaden« dan berlinskega filharmonika?**

Ob desetih se začne vaja; dobro je, če pridemo na vajo kako minuto prej, da se malce uigramo. Vaja traja do pol enih, nato sledi pavza za kosilo ali kako drugo vajo, ob četrh na pet se začne popoldanska vaja, ki traja do tričetrt na sedem. Čez teden imamo po tri koncerte, po navadi ob četrtek, petkih in sobotah; ob nedeljah in ponedeljkah smo prosti.

■ **Ste v orkestru redno zaposleni?**

Junija lani sem prestal preizkusno dobo, ki sicer traja dve leti, a mi je uspelo prepričati orkester že po prvem letu, da sem prišel do pogodbe za nedoločen čas.

■ **Imate z orkestrom veliko gostovanj?**

Vsako sezono imamo veliko turneje, ki traja kake 3 tedne. Pot nas vodi v Azijo, Severno in Južno Ameriko, Avstralijo ... Poleg velike turneje imamo v sezoni še dvoje ali troje manjših turnej (do 7 dni) po evropskih prestolnicah (morda pridemo nekega dne tudi v Ljubljano!). Poleg turnej pa berlinski filharmoniki vsako leto prirejajo velikonočni festival, ki je do letošnje sezone potekal v Salzburgu, letos pa se festival seli v Baden-Baden, kjer bomo v treh tednih izvajali vse od oper pa do skladb za manjše komorne zasedbe.

■ **Kakšen nasvet bi namenili mladim, ki delajo prve korake v svet glasbe?**

Brez muje se še čevelj ne obuje! Vsak začetek je težak, a če človek malce vztraja, lahko kaj kmalu uživa v prelepi, čarobni glasbi. Le pridno vadite ... He-he-he ...

■ **Kaj bi zaželeli učencem in učiteljem Glasbene šole ob njeni 40-letnici?**

K jubileju vam čestitam in želim vse dobro. Pa le veselo naprej!

■ **Hvala Vam za Vaše cenjene odgovore. Želimo Vam uspešno in blestečo kariero kot članu berlinskih filharmonikov in tudi kot solistu!**

3.

Med navajenji

Med predmeti, inštrumenti, ...

komornimi skupinami in orkestri

Za individualni pouk so na voljo:

klavir
orgle
harmonika
violina
viola
violončelo
kontrabas
kitara
kljunasta flavta
flavta
oboja
klarinet
saksofon
rog
trobenta
pozavna
druga konična trobila
tolkala
petje
citre
tamburice

za skupinski pouk pa:

predšolska glasbena vzgoja
glasbena pripravnica
plesna pripravnica
balet
otroški pevski zbor

Za druge izobraževalne dejavnosti šola ponuja:

jrp električne klaviature
jrp bas kitara
jrp kitara
jrp klavir
jrp petje - šola nastopanja

jrp - jazz-rock-pop

Skupinsko igranje

vključuje komorno igro, kamor spadajo:

kvartet klarinetov
citrarski kvartet
trio pozavn
trio trobent
kvintet harmonik
godalni kvintet

in orkestrsko igro, ki jo omogočajo:

komorni orkester disloc. odd. v Rovtah
godalni orkester
pihalni orkester
kitarski orkester
simfonični orkester

■ *Orkestralne dimenzije s kitaristi
usmerja Miha Meglič*

Naši sedanji učitelji

V jubilejnem letu poučuje na šoli 31 učiteljev večinoma z akademsko izobrazbo. Poimensko navajamo njihovo izobrazbo in predmete, ki jih poučujejo.

Primož Malavašič, akademija za glasbo, fakulteta za management, inštrumentalist – harmonikar, akademski cerkveni glasbenik, specialist managementa v izobraževanju; *poučuje harmoniko, orgle in klavir.*

Klemen Golner, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pianist in profesor klavirja; *poučuje klavir in korepetira.*

Ana Rus, akademija za glasbo, akademska glasbenica – pianistka in profesorica klavirja; *poučuje klavir in korepetira.*

Polona Gantar, akademija za glasbo, magistrica umetnosti – organistka in profesorica glasbe; *poučuje orgle, klavir in nauk o glasbi.*

Aleksandra Eržen, konservatorij za glasbo, glasbenica – pevka; *poučuje jazz-rock-pop petje.*

Jani Moder, akademija za glasbo, akademski glasbenik – kitarist in profesor kitare; *poučeval kitaro.*

Janja Nagode, akademija za glasbo, absolventka glasbene pedagogike; *poučuje klavir in nauk o glasbi.*

Rok Hozjan, akademija za glasbo, absolvent glasbene pedagogike; *poučuje električne klaviature.*

Marjetka Tekavec Mihevc, akademija za glasbo, glasbenica – violinistka; *poučuje violino in violo ter komorno igro.*

Matjaž Zorko, akademija za glasbo, akademski glasbenik – kontrabasist in profesor kontrabasa; *poučuje kontrabas in bas kitaro.*

Neža Cankar, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violinistka in profesorica violine; *poučuje violino in violo.*

Tina Simonič, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violinistka in profesorica violine; *poučuje violino in violo.*

Janez Treven, akademija za glasbo, akademski glasbenik – oboist; *poučuje kljunasto flavto, oboo in harmoniko ter vodi komorni orkester dislociranih oddelkov v Rovtah.*

Andrea Ilič, akademija za glasbo, akademska glasbenica – flavtistka in profesorica flavte; *poučuje flavto.*

Matjaž Albreht, akademija za glasbo, srednja glasbena šola, profesor flavte, inštrumentalist – tolkalist; *poučuje flavto in tolkala.*

Marjan Grdadolnik, akademija za glasbo, profesor klarineta; *poučuje klarinet in komorno igro.*

Marko Prijatelj, akademija za glasbo, akademski glasbenik – fagotist in profesor fagota; *poučuje kljunasto flavto in tamburice.*

Luka Loštrek, akademija za glasbo, akademski glasbenik – saksofonist in profesor saksofona; *poučuje saksofon in vodi pihalni orkester.*

Matjaž Meden, akademija za glasbo, akademski glasbenik – trobentar in profesor trobente; *poučuje trobento in vodi simfonični orkester.*

Matjaž Kmet, akademija za glasbo, inštrumentalist, harmonikar in akademski glasbenik – rogist in profesor roga; *poučuje rog.*

Taja Tuljak, akademija za glasbo, akademska glasbenica – pozavnistka in profesorica pozavne; *poučuje pozavno in druga konična trobila.*

Meglič Miha, konservatorij za glasbo, akademski glasbenik – kitarist in profesor kitare; *poučuje kitaro, komorno igro in vodi kitarški orkester.*

Nina Kompore Volasko, akademija za glasbo, akademska glasbenica – pevka in profesorica petja; *poučuje petje.*

Igor Bezget, konservatorij za glasbo, inštrumentalist – kitarist; *poučuje električno kitaro in jazz teorijo.*

Lidija Janjič, pedagoška akademija, predmetna učiteljica glasbene vzgoje; *poučuje nauk o glasbi in solfeggio.*

Luka Jerončič, akademija za glasbo, akademski glasbenik – harmonikar in profesor harmonike; *poučuje harmoniko in komorno igro.*

Tanja Žagar, akademija za glasbo, profesorica glasbe; *poučuje predšolsko glasbeno vzgojo in glasbeno pripravnico, klavir, korepetira in vodi otroški pevski zbor.*

Peter Avšič, akademija za glasbo, akademski glasbenik – violončelist in profesor violončela; *poučuje violončelo in vodi godalni orkester.*

Kornelija Lovko, akademija za glasbo, profesorica glasbe; *poučuje citre in nauk o glasbi.*

Repar Špela, konservatorij za glasbo in balet, učiteljica baleta; *poučuje plesno pripravnico in balet.*

Tomaž Rode, srednja glasbena in baletna šola, baletni plesalec; *poučuje plesno pripravnico in balet.*

Med drugimi zaposlenimi pa so:

na tajništvu in v računovodstvu: **Drago Malavašič** in **Maja Dejak**,

hišnik: **Marjan Zorman**,

snadžilka: **Hermína Židanek**.

Krmarji Glasbene šole

Od ustanovitve pa doslej se je na Glasbeni šoli zvrstilo petero vodij – ravnateljev.

Ilija Marković

1972 – 1983

Inštrumentalist-flavtist Ilija Marković je bil rojen 10. junija 1931. Dokončal je vojaško srednjo glasbeno šolo. Po končani šoli je več let igral v Orkestru JLA (Jugoslovanska ljudska armada) v Tolminu in v Ljubljani. Flavto pa je poučeval v Tolminu, Kobaridu in v Idrskem, kjer je vodil zabavno inštrumentalni ansambel. Od leta 1967 do 1972 je poučeval flavto v Ajdovščini, kjer je ustanovil mladinsko godbo, in na osnovni šoli v Dobravljah.

Septembra 1972. se je zaposlil na gorenjelogaški šoli, kjer je poučeval glasbeni pouk, obenem pa dobri dve leti vodil logaški Pihalni orkester. Te iste jeseni je soustanavljajal in vodil oddelke glasbene šole. Kmalu je ustanovil in vodil različne zunajšolske glasbene skupine: narodno zabavni ansambel, mladinski pihalni orkester, skupino mažoret in bobnarjev ter dekliški pevski zbor. Te skupine so se kmalu združile v Društvo mladih glasbenikov Logatec. Šolo je Marković vodil do jeseni 1983. leta.

Dragica Klobučar

1983 – 1989

Inštrumentalistka-pianistka in diplomirana muzikologinja Dragica Klobučar je bila rojena v Ljubljani 16. decembra 1952. Po končani gimnaziji in srednji glasbeni šoli v Ljubljani, kjer je dosegla naziv inštrumentalistka-pianistka, je 1978 diplomirala muzikologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani pri profesorju Dragotinu Cvetku.

V letih 1972-1973 je Klobučarjeva poučevala klavir na Glasbeni šoli Vrhnika. Na logaški Glasbeni šoli je od leta 1973 do 1989 poučevala klavir in nauk o glasbi. Glasbeno šolo je vodila od 1983 do 1989, ko se je zaposlila na Osnovni šoli Log-Dragomer, kjer je poučevala glasbeni pouk.

Janez Treven

1989 – 1996

Akademski glasbenik-oboist Janez Treven, doma iz Rovt, je bil rojen 13. avgusta 1957. v Ljubljani. Po končani nižji glasbeni šoli, kjer se je učil harmoniko in oboo, je nadaljeval pouk oboe na SGBŠ v Ljubljani; iz oboe je diplomiral na Akademiji za glasbo 1982 pri profesorju Dragu Golobu. Že med študijem in tudi kasneje je igral oboo v orkestru ljubljanske Opere. Po končanem študiju je poučeval kljunasto flavto in harmoniko na Glasbeni šoli na Rakeku in v Cerknici. Sočasno je poučeval tudi na logaški Glasbeni šoli, kjer se je redno zaposlil leta 1985. Poleg poučevanja je vodil šolo med leti 1989 in 1992; prav v letu 1992 je postala šola samostojni zavod, in Treven je postal njen prvi ravnatelj. Šoli pa je ravnateljaval do leta 1996.

Še vedno pa je vodja glasbenih oddelkov v Rovtah in še vedno pa poučuje oboo, kljunasto flavto, fagot in harmoniko in komorni orkester v Rovtah.

Matjaž Albreht

1996 – 2004

Akademski glasbenik, profesor flavte Matjaž Albreht, doma v Logatcu, je bil rojen v Ljubljani 13. julija 1963. Flavte se je začel učiti na logaški Glasbeni šoli, izobraževanje pa je nadaljeval na Vrhniki. Na SGBŠ v Ljubljani se je nadalje posvečal flavti pri prof. Jožetu Pogačniku, vzporedno se je učil še tolkala pri prof. Borisu Šurbku. Študij flavte je nadaljeval na Akademiji za glasbo pri prof. Fedju Ruplu, diplomiral pa 1996. pri prof. Rudiju Poku. Svojo nadarjenost je izkazoval z odličnimi dosežki na republiških in državnem (jugoslovanskem) tekmovanju.

Že med študijem je igral pri gledaliških predstavah v Drami in Mladinskem gledališču; sočasno je sedem let igral v Simfoničnem orkestru RTV, v Big bandu RTV. Sodeloval je tudi v manjših instrumentalnih zasedbah s svetovno znanimi glasbeniki in z njimi koncertiral daleč po svetu. Tudi z učenci logaške Glasbene šole, na kateri poučuje od 1983, je dosegal na tekmovanjih odmevne uspehe; več njegovih učencev je nadaljevalo glasbeno šolanje doma in na tujem.

Devet let je uspešno vodil logaški Pihalni orkester, ki ga je iz III. popeljal v I. kategorijo pihalnih orkestrrov Slovenije. Nato je leta 1995 orkester na mednarodnem tekmovanju v Ostravi zablestel z zlatim odličjem. Od 1996 do 2004 je ravnateljval Glasbeni šoli, na kateri ta čas poučuje flavto in tolkala.

Primož Malavašič

Od leta 2004

Akademski cerkveni glasbenik, specialist managementa v izobraževanju Primož Malavašič se je rodil v Ljubljani leta 1975, doma je v Smrečju pri Vrhniki. Harmoniko se je začel učiti na vrhniški Glasbeni šoli, nadaljeval pa na SGBŠ v Ljubljani. Obenem je obiskoval Orglarsko šolo v Ljubljani. Na Akademiji za glasbo je študiral cerkveno glasbo in glasbeno pedagogiko, v Celovcu pa orgle na Deželnem konservatoriju pri prof. Klausu Kuchlingu. Na koprski Fakulteti za management je končal specialistični študij managementa. Med študijem si je na različnih tekmovanjih priigral blesteče plakete in nagrade.

Vodil je več glasbenih sestavov: Oktet Raskovec, Župnijski zbor na Vrhniki, Komorni zbor Krog, s katerim je dosegel več vidnih uspehov na mednarodnih tekmovanjih. Ta čas vodi župnijski zbor v Podlipi in Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec, s katerim je v devetih letih dosegel številna srebrna in zlata odličja na mariborski Naši pesmi in na mednarodnih tekmovanjih. Z »Vodopivci« je koncertiral po Nemčiji, Skandinaviji in po Južni Afriki. Dejaven je tudi kot organist in pianist solist in v komornih sestavih. Predava na višjih šolah Geoss in Hera. Nastopa tudi kot strokovni ocenjevalec, član žirij doma in na tujem. Od leta 2006 je član Nacionalne komisije za glasbeno šolstvo pri Ministrstvu za izobraževanje, šolstvo, kulturo in šport

Na logaški šoli, ki ji ravnateljuje od leta 2004, pa od 1993. leta poučuje harmoniko, orgle in nauk o glasbi s korepeticijami.

Učitelji od vsega začetka

Skozi štiri desetletja so se na Glasbeni šoli zvrstili kar 104 učitelji, ki jih prav tako navajamo poimensko, s strokovno usposobljenostjo in z navedbo predmetov, ki so jih poučevali.

Ilija Marković, srednja glasbena šola, inštrumentalist – flavtist; *poučeval pihala, trobila, harmoniko, tolkala in orkestrsko igro.*

Božena Pekarović, nižja glasbena šola, inštrumentalistka – pianistka; *poučevala klavir.*

Nuša Štefancič, nižja glasbena šola in pouk klavirja na učiteljskišči, inštrumentalistka – *pianistka; poučevala klavir.*

Tone Maček, ljubiteljska usposobljenost, inštrumentalist – trobentar; *poučeval trobento.*

Cveto Maček, ljubiteljska usposobljenost, inštrumentalist – klarinetist; *poučeval klarinet.*

Janez Gostiša, ljubiteljska usposobljenost, inštrumentalist – harmonikar, trobilec; *poučeval eufonij, kitaro in harmoniko.*

Dušan Kobal, srednja glasbena šola, inštrumentalist – kitarist, solopevec; *poučeval kitaro.*

Alojz Rauch, akademija za glasbo, prof. glasbene vzgoje; *poučeval harmoniko, kitaro in nauk o glasbi.*

Dragica Klobučar, filozofska fakulteta, muzikologinja; *poučevala klavir, nauk o glasbi in harmoniko.*

Zorko Panič, srednja glasbena šola, inštrumentalist – trobilec; *poučeval trobila, harmoniko in violino.*

Ivan Krajnik, srednja glasbena šola, inštrumentalist – trobilec; *poučeval trobila.*

Damir Matušek, srednja glasbena šola, inštrumentalist – harmonikar; *poučeval harmoniko.*

Marino Belac, akademija za glasbo, glasbenik – klarinetist; *poučeval klarinet, saksofon in kljunasto flavto.*

Milivoj Matkovič, akademija za glasbo, profesor glasbe; *poučeval trobento.*

Marko Koritnik, srednja glasbena šola, inštrumentalist – trobilec; *poučeval trobila.*

Goran Velikonja, srednja glasbena šola, inštrumentalist – kitarist, pianist; *poučeval kitaro.*

Ivan Klaus, srednja glasbena šola, inštrumentalist – harmonikar; *poučeval harmoniko.*

Lidija Janjič, pedagoška akademija, predmetna učiteljica glasbene vzgoje; *poučevala klavir, kitaro, izrazni ples, balet, komorno igro in nauk o glasbi.*

Matjaž Albreht, akademija za glasbo, profesor flavte, inštrumentalist – tolkalist; *poučeval flavto, tolkala, kljunasto flavto, saksofon, komorno igro in vodil pihalni ter simfonični orkester.*

Marjetka Tekavec Mihevc, akademija za glasbo, glasbenica – violinistka; *poučevala violino, violo, kljunasto flavto, komorno igro in vodila godalni orkester.*

Janez Treven, akademija za glasbo, akademski glasbenik – oboist; *poučeval kljunasto flavto, oboo in harmoniko.*

Tomaž Grajzar, akademija za glasbo, glasbenik – *trobilec; poučeval trobila.*

Simona Molk, pedagoška akademija, predmetna učiteljica glasbenega pouka; *poučevala flavto.*

Natalija Meglič, akademija za glasbo, akademska glasbenica – flavtistka; *poučevala flavto.*

Tanja Matič, akademija za glasbo, učiteljica glasbene vzgoje; *poučevala klavir.*

Franc Korbar, akademija za glasbo, akademski glasbenik – trobentar in profesor trobente; *poučeval trobento.*

Robert Albreht, akademija za glasbo, akademski glasbenik – trobentar in profesor trobente; *poučeval trobento.*

Igor Bravničar, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pianist, *poučeval klavir in korepetiral.*

Saša Potisk, akademija za glasbo, akademski glasbenik profesor trobente pianist; *poučeval klavir.*

Vladimir Brlek, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pozavnist; *poučeval trobila.*

Marjan Grdadolnik, akademija za glasbo, akademski glasbenik – klarinetist in profesor klarineta; *poučeval klarinet, kljunasto flavto, saksofon in komorno igro ter vodil simfonični orkester.*

Primož Malavašič, akademija za glasbo, fakulteta za management, inštrumentalist – harmonikar, akademski cerkveni glasbenik, specialist managementa v izobraževanju; *poučeval harmoniko, orgle, klavir, nauk o glasbi, komorno igro, korepetiral in vodil harmonikarski orkester.*

Sašo Borovec, akademija za glasbo, akademski glasbenik – kontrabasist; *poučeval kontrabas.*

Nina Sever, filozofska fakulteta, muzikologija; *poučevala klavir in korepetirala.*

Eva Hren, akademija za glasbo, profesorica kitare; *poučevala kitaro.*

Polona Gantar, akademija za glasbo, magistrica umetnosti – organistka in profesorica glasbe; *poučevala orgle, klavir, nauk o glasbi in korepetirala.*

Ivan Polanc, akademija za glasbo, akademski glasbenik – hornist; *poučeval trobila.*

Branko Bokor, srednja glasbena in baletna šola, inštrumentalist – pozavnist; *poučeval trobila.*

Nina Carmelutti, srednja glasbena šola, glasbenica – pevka; *poučevala petje.*

Damjan Jureš, akademija za glasbo, akademski glasbenik – tubist; *poučeval trobila.*

Mirjana Zeljič, akademija za glasbo, akademska glasbenica – pianistka in profesorica klavirja; *poučevala klavir in korepetirala.*

Blaž Jurjevčič, srednja glasbena in baletna šola, inštrumentalist – jazz pianist; *poučeval električne klaviature.*

Bernard Prešeren, akademija za glasbo, akademski glasbenik – komponist; *poučeval električno klaviaturo.*

Jasmina Pecić, akademija za glasbo, profesorica glasbe; *poučevala petje.*

Andreja Mohorič, akademija za glasbo, profesorica glasbe; *poučevala petje.*

Marija Okoliš, akademija za glasbo, profesorica glasbe; *poučevala klavir.*

- Vinko Kralj**, akademija za glasbo, profesor glasbe; *poučeval električne klaviature in improvizacijo.*
- Janez Gostiša ml.**, akademija za glasbo, profesor glasbe in instrumentalist - tolkalist; *poučeval tolkala.*
- Ana Kavčič Pucihar**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – flavtistka in profesorica flavte; *poučevala flavto.*
- Matej Krajter**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pozavnist; *poučeval pozavno in nizka trobila.*
- Igor Bezget**, konservatorij za glasbo, glasbenik – kitarist; *poučeval električno kitaro, jazz teorijo in komorno igro.*
- Luka Loštrek**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – saksofonist in profesor saksofona; *poučeval saksofon, kljunasto flavto in vodil pihalni orkester.*
- Mateja Nagode**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – flavtistka in profesorica flavte; *poučevala flavto.*
- Kornelija Lovko**, akademija za glasbo, profesorica glasbe; *poučevala citre in nauk o glasbi.*
- Helena Naveršnik**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violončelistka; *poučevala violončelo.*
- Željko Đonlić**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – violinist; *poučeval violino in violi.*
- Jerica Rudolf**, konservatorij za glasbo, glasbenica – pevka; *poučevala petje.*
- Klemen Golner**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pianist in profesor klavirja; *poučeval klavir in korepetiral.*
- Marko Prijatelj**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – fagotist in profesor fagota; *poučeval fagot, kljunasto flavto in tamburice.*
- Rudolfina Avšič**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violinistka in profesorica violine; *poučevala violino in violi ter vodila godalni orkester.*
- Marko Mozetič**, konservatorij za glasbo, glasbenik – kitarist in profesor kitare; *poučeval kitaro.*
- Simon Perčič**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pozavnist in profesor pozavne; *poučeval pozavno in vodil simfonični orkester.*
- Matjaž Zorko**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – kontrabasist in profesor kontrabasa; *poučeval kontrabas in bas kitaro.*
- Otmar Senegačnik**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pozavnist; *poučeval pozavno.*
- Fredi Simonič**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pozavnist; *poučeval pozavno.*
- Teo Kovačević**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pozavnist; *poučeval pozavno.*
- Emil Kopše**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – violist; *poučeval violi in violino.*
- Nina Demšar**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violinistka; *poučevala violino.*
- Luka Einfalt**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – tubist; *poučeval trobila.*
- Boštjan Tement**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – pozavnist; *poučeval pozavno.*

- Katarina Jericijo**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violončelistka in profesorica violončela; *poučevala violončelo*.
- Nataša Cetinski**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violončelistka in profesorica violončela; *poučevala violončelo*.
- Nina Kompore Volasko**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – pevka in profesorica petja; *poučevala petje*.
- Andrej Žust**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – rogist in profesor roga; *poučeval rog*.
- Tanja Žagar**, akademija za glasbo, profesorica glasbe; *poučevala predšolsko glasbeno vzgojo in glasbeno pripravnico, klavir, jazz-rock-pop petje, korepetirala in vodila otroški pevski zbor*.
- Rebeka Hren**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – flavtistka in profesorica flavte; *poučevala flavto in komorno igro*.
- Roman Gačnik**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – trobentar in profesor trobente; *poučeval trobila in vodil pihalni orkester*.
- Matej Avšič**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – violinist in profesor violine; *poučeval violino in violi*.
- Lev Papis**, akademija za glasbo, magister umetnosti – saksofonist; *poučeval saksofon in komorno igro*.
- Gašper Primožič**, konservatorij za glasbo, glasbenik; *poučeval harmoniko in vodil harmonikarski orkester*.
- Edvard Bizjak**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – rogist in profesor roga; *poučeval rog in komorno igro*.
- Betka Kotnik**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – saksofonistka in profesorica saksofona; *poučevala saksofon*.
- Zoran Mitev**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – fagotist in profesor fagota; *poučeval fagot in komorno igro*.
- Patricija Albreht**, umetniška gimnazija, instrumentalistka – rogistka; *poučevala roga*.
- Miha Meglič**, konservatorij za glasbo, glasbenik – kitarist in profesor kitare; *poučeval kitaro, komorno igro in vodil kitarski orkester*.
- Franc Malavašič**, akademija za glasbo, profesor glasbe in instrumentalist – harmonikar; *poučeval harmoniko, komorno igro in vodil harmonikarski orkester*.
- Luka Jerončič**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – harmonikar in profesor harmonike; *poučeval harmoniko, komorno igro in vodil harmonikarski orkester*.
- Peter Avšič**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – violončelist in profesor violončela; *poučeval violončelo in vodil godalni orkester*.
- Irena Glušič**, konservatorij za glasbo, glasbenica – citrarka in profesorica citer; *poučevala citre*.
- Andrea Ilić**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – flavtistka in profesorica flavte; *poučevala flavto in komorno igro*.
- Neža Cankar**, akademija za glasbo, akademska glasbenica – violinistka in profesorica violine; *poučevala violino in violi*.
- Jani Moder**, akademija za glasbo, akademski glasbenik – kitarist in profesor kitare; *poučeval kitaro*.

Tomaz Rode, srednja glasbena in baletna šola, baletni plesalec; *poučeval plesno pripravnico in balet.*

Ana Rus, akademija za glasbo, akademska glasbenica – pianistka in profesorica klavirja; *poučevala klavir in korepetirala.*

Matjaž Meden, akademija za glasbo, akademski glasbenik – trobentar in profesor trobente; *poučeval trobento in vodil pihalni in simfonični orkester.*

Jože Jerina, srednja glasbena in baletna šola, inštrumentalist – trobentar; *poučeval trobento in vodil big band orkester.*

Franja Kočnik, akademija za glasbo, akademska glasbenica – citrarka in profesorica citer; *poučevala citre in komorno igro.*

Špela Repar, konservatorij za glasbo in balet, učiteljica baleta; *poučevala plesno pripravnico in balet.*

Taja Tuljak, akademija za glasbo, akademska glasbenica – pozavnistka in profesorica pozavne; *poučevala pozavno in druga konična trobila.*

Gašper Peršl, srednja glasbena in baletna šola, inštrumentalist – tolkalist; *poučeval tolkala.*

Janja Nagode, akademija za glasbo, absolventka glasbene pedagogike; *poučevala klavir.*

Aleksandra Eržen, konservatorij za glasbo, glasbenica – pevka; *poučevala jazz-rock-pop petje.*

Rok Hozjan, akademija za glasbo, absolvent glasbene pedagogike; *poučeval električne klaviature.*

Še drugi zaposleni:

v tajništvu in računovodstvu: **Andreja Rožmanec Albreht, Mojca Igličar,**

Drago Malavašič, Maja Dejak,

hišnik: **Janez Kurent, Jani Kurent,**

snažilka: **Hermína Židanek.**

Učenci zadnjega desetletja

Tabela prikazuje število vpisanih učencev Glasbene šole iz posameznih šolskih let zadnjega desetletja. Število učencev med šolskimi leti in predmeti malo niha, opazno pa je stalno naraščanje skupnega števila učencev. K temu je pripomoglo financiranje dodatnih vpisnih mest prek Občine Logatec. Tako smo od šolskega leta 2006/2007 na sprejemnih preizkusih zaradi boljših vpisnih pogojev zavrnil manj otrok, željnih pouka inštrumenta in petja. V šolskem letu 2009/2010 pa je tudi Ministrstvo za šolstvo in šport dovolilo povečanje obsega vpisa na inštrument ali petje in odprtje baletnega oddelka – veliko novost na naši šoli.

Posebnost naše Glasbene šole je zagotovo tudi obogaten program drugih vzgojno izobraževalnih dejavnosti, ki so usmerjene v jazz-rock-pop stile glasbe. Tako ima šola s to dodano vrednostjo še toliko bolj pestro izbiro predmetov, ki nadgrajujejo običajne programe oziroma predmete javne glasbene šole.

Solsko leto Predmet	2003/ 2004	2004/ 2005	2005/ 2006	2006/ 2007	2007/ 2008	2008/ 2009	2009/ 2010	2010/ 2011	2011/ 2012	2012/ 2013
Predšolska vzgoja	11	9	–	–	12	–	7	4	9	8
Glasbena pripravnica	18	22	14	12	15	25	16	18	19	19
Plesna pripravnica	–	–	–	–	–	–	–	8	–	8
Balet	–	–	–	–	–	–	6	5	13	17
Klavir	26	26	28	35	33	29	32	32	33	35
Orgle	2	2	4	3	6	5	3	5	6	5
Harmonika	12	16	16	17	22	19	19	18	16	16
Violina	21	25	26	26	25	25	30	30	29	28
Viola	4	2	1	1	1	1	1	1	2	2
Violončelo	3	4	6	5	6	6	7	7	7	8
Kontrabas	4	4	4	4	4	4	5	3	4	4
Kitara	16	16	17	20	19	21	26	27	18	25
Kljunasta flavta	16	16	12	15	14	14	17	15	15	15
Flavta	14	17	20	20	21	21	21	25	22	22
Oboa	3	5	5	4	5	5	5	1	3	2
Klarinet	17	15	16	15	15	15	14	15	17	15
Fagot	2	2	1	1	1	–	–	–	–	–
Saksofon	4	6	8	6	7	7	9	10	8	9
Rog	4	3	3	3	3	3	2	3	2	3
Trobenta	6	5	4	7	6	12	9	8	8	8
Pozavna	10	5	4	3	–	4	5	4	4	4
Tuba	1	3	1	1	1	1	1	–	–	1
Druga konična trobila	2	2	2	5	4	5	4	3	3	2
Tolkala	7	5	4	7	8	8	8	8	9	11
Petje	9	9	11	13	16	15	17	16	17	17
Čitre	15	19	15	17	16	14	14	15	15	14
Tamburice	–	5	4	4	4	4	6	4	3	1
JRP* Električne klaviature	20	21	24	21	19	27	25	28	17	9
JRP* Klavir	–	–	–	–	–	–	–	–	8	8
JRP* Kitara	20	19	20	22	22	18	21	19	19	19
JRP* Bobni	–	–	–	–	4	4	1	6	–	–
JRP* Bas kitara	2	5	4	3	2	–	–	3	2	2
JRP* Petje-šola nastopanja	–	–	–	14	17	12	10	5	12	13
Otroški pevski zbor	12	–	22	28	12	13	16	9	15	21
Skupaj	281	288	296	332	340	337	357	355	355	371

* jrp – jazz-rock-pop

Tekmovalni dosežki

Uspešnost delovanja vsake glasbene šole se kaže skozi več okoliščin. Najprej je treba upoštevati povprečno letno oceno pri inštrumentih, petju oz. baletu, nauku o glasbi, komorni igri in orkestru, število nastopov v posameznem šolskem letu in število vseh nastopajočih, povprečje nastopov na posameznega učenca in še kaj.

Zagotovo pa je pomemben znak kvalitetnega pedagoškega dela učiteljev in ustreznost pri doseganju materialnih pogojev šole tudi število učencev, ki so se v posameznem šolskem letu udeležili glasbenih tekmovanj, pa naj si bo na regijski, državni ali mednarodni ravni. Od tod štejemo na šoli kar velike uspehe! Spodnja razpredelnica prikazuje učence in njihove uspehe z različnih tekmovanj v zadnjem desetletju.

Šolsko leto	Ime in priimek učenca	Predmet	Učitelj	Tekmovanje	Vrsta dosežka
2002/2003	1. Kvartet klarinetov (Rok Sekirnik, Rok Škrlj, Ajda Pupis, Jure Robek)	Klarinet	Marjan Grdadolnik	Državno	Zlata plaketa
	2. Mario Kurtjak	Kitara	Eva Hren	Državno	Srebrna plaketa
	3. Žiga Kralj	Kitara	Eva Hren	Državno	Bronasta plaketa
	4. Bojan Molk	Kitara	Eva Hren	Državno	Bronasta plaketa
	5. Kaja Lipovec	Kitara	Eva Hren	Državno	Bronasta plaketa
	6. Citrarski trio (Anja Krmavinar, Mirjam Treven, Barbara Župančič)	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Bronasto odličje
	7. Citrarski duo (Ana Murn, Maša Urbančič)	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Bronasto odličje
	8. Kvartet klarinetov (Rok Sekirnik, Rok Škrlj, Ajda Pupis, Jure Robek)		Marjan Grdadolnik	Regijsko	Zlato priznanje
	9. Mario Kurtjak	Kitara	Eva Hren	Regijsko	Zlato priznanje
	10. Žiga Kralj	Kitara	Eva Hren	Regijsko	Zlato priznanje
	11. Bojan Molk	Kitara	Eva Hren	Regijsko	Zlato priznanje
	12. Kaja Lipovec	Kitara	Eva Hren	Regijsko	Zlato priznanje
	12. Lara Hvala	Klavir	Klemen Golner	Regijsko	Srebrno priznanje
	13. Janja Mlinar	Klavir	Klemen Golner	Regijsko	Srebrno priznanje
	14. Bert Logar	Violončelo	Helena Naveršnik	Regijsko	Srebrno priznanje
15. Azra Dukić	Violina	Marjetka Tekavec Mihevc	Regijsko	Bronasto priznanje	
2003/2004	1. Jure Robek	Klarinet	Marjan Grdadolnik	Državno	Zlata plaketa
	2. Ajda Pupis	Klarinet	Marjan Grdadolnik	Državno	Zlata plaketa
	3. Eva Petkovšek	Flavta	Rebeka Hren	Državno	Srebrna plaketa
	4. Janja Nagode	Klavir	Klemen Golner	Državno	Srebrna plaketa
	5. Vanja Mesec	Klavir	Klemen Golner	Državno	Srebrna plaketa
	6. Miha Arhar	Oboa	Janez Treven	Državno	Bronasta plaketa
	7. Maruša Pišljarič	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Srebrno priznanje
	8. Ema Likar	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Bronasto priznanje
	9. Polona Lazar	Citre	Kornelija Lovko	Regijsko	Zlato priznanje

Šolsko leto	Ime in priimek učenca	Predmet	Učitelj	Tekmovanje	Vrsta dosežka
	10. Maruša Pišljar 11. Ema Likar 12. Mirjam Treven 13. Jure Robek 14. Ajda Pupis 15. Eva Petkovšek 16. Janja Nagode 17. Vanja Mesec 18. Miha Arhar	Citre Citre Citre Klarinet Klarinet Flavta Klavir Klavir Oboa	Kornelija Lovko Kornelija Lovko Kornelija Lovko Marjan Grdadolnik Marjan Grdadolnik Rebeka Hren Klemen Golner Klemen Golner Janez Treven	Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko	Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje
2004/2005	1. Patricija Albreht 2. Domen Gantar 3. Jernej Gantar 4. Kvartet citer (Anja Krmav- nar, Ana Pišljar, Mirjam Treven, Barbara Župančič) 5. Polona Lazar in Eva Petkovšek 6. Citrarski trio (Urša Matjašec, Laura Menard, Maruša Pišljar) 7. Citrarski duo Ana Murn in Maša Urbančič 8. Patricija Albreht 9. Jure Maček 10. Jernej Gantar 11. Domen Gantar 12. Domen Brus 13. Klavirski duo (Rok Igličar in Janja Nagode)	Rog Tuba Trobenta Citre Citre in flavta Citre Citre Rog Tolkala Trobenta Tenorska tuba Tolkala Klavir	Edvard Bizjak Roman Gačnik Roman Gačnik Kornelija Lovko Kornelija Lovko Kornelija Lovko Kornelija Lovko Edvard Bizjak Matjaž Albreht Roman Gačnik Roman Gačnik Matjaž Albreht Primož Malavašič	Državno Državno Državno Državno Državno Državno Državno Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko	Zlata plaketa Bronasta plaketa Bronasta plaketa Zlato priznanje Zlato priznanje Srebrno priznanje Bronasto priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Srebrno priznanje Bronasto priznanje
2005/2006	1. Jure Robek 2. Kvintet klarinetov (Jure Robek, Taja Žižek, Vital Mihelčič, Miha Nagode, Vid Grdadolnik) 3. Klemen Bartol 4. Lea Kralj 5. Barbara Kompan 6. Kvintet klarinetov (Jure Robek, Taja Žižek, Vital Mihelčič, Miha Nagode, Vid Grdadolnik) 7. Kvintet klarinetov (Jure Robek, Taja Žižek, Vital Mihelčič, Miha Nagode, Vid Grdadolnik) 8. Lea Kralj 9. Barbara Kompan 10. Klemen Bartol 11. Trio saksofonov (Urška Erjavec, Mateja Tomazin, Laura Kociper)	Klarinet Klarinet Kontrabas Kitara Kitara Klarinet Klarinet Kitara Kitara Kontrabas Saksofon	Marjan Grdadolnik Marjan Grdadolnik Matjaž Zorko Eva Hren Eva Hren Marjan Grdadolnik Marjan Grdadolnik Eva Hren Eva Hren Matjaž Zorko Lev Pupis	Mednarod. Mednarod. Državno Državno Državno Državno Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko	Zlata plaketa Zlata plaketa Srebrna plaketa Bronasta plaketa Bronasta plaketa Bronasta plaketa Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Priznanje za udeležbo

Šolsko leto	Ime in priimek učenca	Predmet	Učitelj	Tekmovanje	Vrsta dosežka
2006/2007	1. Lea Kralj	Kitara	Eva Hren	Mednarod.	Zlato priznanje
	2. Barbara Kompan	Kitara	Eva Hren	Mednarod.	Srebrno priznanje
	3. Špela Simonišek	Kitara	Miha Meglič	Mednarod.	Srebrno priznanje
	4. Marjetka Modrijan	Kitara	Miha Meglič	Mednarod.	Bronasto priznanje
	5. Mark Jurkovič	Kitara	Miha Meglič	Mednarod.	Bronasto priznanje
	6. Maruša Pišljar	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Zlata plaketa
	7. Urša Matjašec	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Zlata plaketa
	8. Laura Menard	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Srebrna plaketa
	9. Katarina Maček	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Srebrna plaketa
	10. Laura Menard	Citre	Kornelija Lovko	Regijsko	Zlato priznanje
	11. Katarina Maček	Citre	Kornelija Lovko	Regijsko	Zlato priznanje
	12. Maruša Pišljar	Citre	Kornelija Lovko	Regijsko	Zlato priznanje
	13. Urša Matjašec	Citre	Kornelija Lovko	Regijsko	Zlato priznanje
	14. Polona Tratnik	Citre	Kornelija Lovko	Regijsko	Srebrno priznanje
	15. Špela Maček	Citre	Kornelija Lovko	Regijsko	Srebrno priznanje
	16. Trio rogov (Patricija Albreht, Gašper Gantar, Katarina Igljičar)	Rog	Edvard Bizjak	Regijsko	Zlato priznanje
	17. Mateja Tomazin	Saksofon	Luka Loštrek	Regijsko	Srebrno priznanje
	18. Matic Rupnik	Klarinet	Marjan Grdadolnik	Regijsko	Srebrno priznanje
	19. Miha Nagode	Klarinet	Marjan Grdadolnik	Regijsko	Srebrno priznanje
	20. Rok Igljičar	Klavir	Primož Malavašič	Regijsko	Srebrno priznanje
	21. Monika Hodnik	Flavta	Rebeka Hren	Regijsko	Srebrno priznanje
2007/2008	1. Kitarski duo (Špela Simonišek, Katja Razložnik)	Kitara	Miha Meglič	Državno	Bronasta plaketa
	2. Kvartet citer (Maruša Pišljar, Urša Matjašec, Laura Menard, Estera Župančič)	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Srebrna plaketa
	3. Citrarski duo (Katarina in Špela Maček)	Citre	Kornelija Lovko	Državno	Bronasta plaketa
	4. Duo citer in flavte (Maruša Pišljar in Monika Hodnik)		Kornelija Lovko, Andrea Ilič	Državno	Bronasta plaketa
	5. Trio citer, violine in kitare (Urša Matjašec, Sonja Arhar, Nataša Brand)	Citre	Kornelija Lovko, Marjetka Tekavec Mihevc, Miha Meglič	Državno	Bronasta plaketa
	6. Kitarski duo (Špela Simonišek, Katja Razložnik)	Kitara	Miha Meglič	Regijsko	Zlato priznanje
	7. Patricija Albreht	Rog	Edvard Bizjak	Regijsko	Zlato priznanje
	8. Jure Maček	Tolkala	Matjaž Albreht	Regijsko	Srebrno priznanje
	9. Ahac Istenič	Tolkala	Matjaž Albreht	Regijsko	Srebrno priznanje
	10. Gašper Gantar	Rog	Edvard Bizjak	Regijsko	Srebrno priznanje
	11. Katarina Igljičar	Rog	Edvard Bizjak	Regijsko	Srebrno priznanje
	12. Matevž Breznikar	Trobenta	Roman Gačnik	Regijsko	Srebrno priznanje
2008/2009	1. Špela Simonišek	Kitara	Miha Meglič	Mednarod.	Srebrno priznanje
	2. Nejc Pustovrh	Kitara	Miha Meglič	Mednarod.	Srebrno priznanje
	3. Katja Razložnik	Kitara	Miha Meglič	Mednarod.	Bronasto priznanje
	4. Špela Simonišek	Kitara	Miha Meglič	Državno	Bronasta plaketa
	5. Katja Razložnik	Kitara	Miha Meglič	Državno	Bronasta plaketa
	6. Sonja Arhar	Violina	Marjetka Tekavec Mihevc	Državno	Priznanje za udeležbo
	7. Katja Razložnik	Kitara	Miha Meglič	Regijsko	Zlato priznanje
	8. Špela Simonišek	Kitara	Miha Meglič	Regijsko	Zlato priznanje
	9. Sonja Arhar	Violina	Marjetka Tekavec Mihevc	Regijsko	Zlato priznanje

Šolsko leto	Ime in priimek učenca	Predmet	Učitelj	Tekmovanje	Vrsta dosežka
	10. Magdalena Mezeg 11. Kvartet saksofonov (Sara Trček, Jošt Brenčič, Urška Erjavec, Laura Kociper) 12. Neža Flisek	Violina Saksofon Violina	Neža Cankar Luka Loštrek Marjetka Tekavec Mihevc	Regijsko Regijsko Regijsko	Srebrno priznanje Srebrno priznanje Bronasto priznanje
2009/2010	1. Špela Simonišek 2. Katja Razložnik 3. Nejc Pustovrh 4. Sara Trček 5. Mateja Petelin 6. Sara Trček 7. Filip Gantar 8. Monika Hodnik 9. Špela Erjavec 10. Nik Marič 11. Lovrenc Fortuna 12. Žiga Lukančič 13. Katja Albreht 14. Polona Tratnik 15. Vesna Nagode 16. Domen Likar 17. Monika Pivk 18. Ana Martinšek	Kitara Kitara Kitara Saksofon Petje Saksofon Klarinet Flavta Flavta Klarinet Klarinet Klarinet Flavta Citre Klavir Klarinet Flavta Citre	Miha Meglič Miha Meglič Miha Meglič Luka Loštrek Nina Kompore Volasko Luka Loštrek Marjan Grdadolnik Andrea Ilič Matjaž Albreht Marjan Grdadolnik Marjan Grdadolnik Marjan Grdadolnik Andrea Ilič Kornelija Lovko Tanja Žagar Marjan Grdadolnik Matjaž Albreht Kornelija Lovko	Mednarod. Mednarod. Mednarod. Državno Državno Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko	Zlato priznanje Bronasto priznanje Bronasto priznanje Srebrna plaketa Bronasta plaketa Zlato priznanje Zlato priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje Bronasto priznanje Bronasto priznanje Bronasto priznanje Bronasto priznanje Bronasto priznanje
2010/2011	1. Citrarski kvartet (Maruša Pišlar, Urša Matjašec, Katarina in Špela Maček) 2. Martin Nagode 3. Tomaž Facija 4. Martin Nagode 5. Tomaž Facija 6. Luka Petrovčič 7. Nastja Geohelli 8. Aljaž Bovha 9. Kitararski duo (Tjaša Kogovšek, Nejc Pustovrh)	Citre Eufonij Tolkala Eufonij Tolkala Tolkala Tolkala Rog Kitara	Kornelija Lovko Taja Tuljak Matjaž Albreht Taja Tuljak Matjaž Albreht Matjaž Albreht Matjaž Albreht Edvard Bizjak Miha Meglič	Državno Državno Državno Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko	Zlato priznanje Srebrna plaketa Bronasta plaketa Zlato priznanje Zlato priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje Srebrno priznanje
2011/2012	1. Kvartet klarinetov (Domen Likar, Lovrenc Fortuna, Domen Kunc, Filip Gantar) 2. Ana Milošev 3. Martin Nagode 4. Urša Rožmanc 5. Kvartet klarinetov (Domen Likar, Lovrenc Fortuna, Domen Kunc, Filip Gantar) 6. Nejc Pustovrh 7. Teja Brenčič 8. Urša Rožmanc 9. Kvartet klarinetov (Domen Likar, Lovrenc Fortuna, Domen Kunc, Filip Gantar)	Klarinet Klavir Eufonij Citre Klarinet Kitara Violina Citre Klarinet	Marjan Grdadolnik Ana Rus Taja Tuljak Kornelija Lovko Marjan Grdadolnik Miha Meglič Marjetka Tekavec Mihevc Kornelija Lovko Marjan Grdadolnik	Mednarod. Mednarod. Mednarod. Državno Državno Regijsko Regijsko Regijsko Regijsko	Srebrno priznanje Srebrno priznanje Bronasto priznanje Bronasta plaketa Bronasta plaketa Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje Zlato priznanje

Po nadaljnjih šolskih poteh

Eden od kazalcev uspešnega delovanja glasbene šole je zagotovo tudi število učencev, ki glasbeno šolanje nadaljujejo na srednji stopnji (umetniški gimnaziji oz. konservatoriju za glasbo in balet). Spodnja razpredelnica učencev, ki so v zadnjih desetih letih po koncu šolanja na naši šoli nadaljevali glasbeno šolanje na srednji in/ali višji stopnji, kaže, da so učitelji logaškega hrama glasbene učenosti visoko strokovno usposobljeni in tako delajo zelo kakovostno. Samo v zadnjem desetletju je šolanje nadaljevalo 25 učencev. Pri tem pa je treba naglasiti, da se je kar nekaj nekdanjih učencev po končanem izobraževanju vrnilo na našo šolo, kjer sedaj vzgajajo nove rodove mladih glasbenikov; na Logaškem in tudi drugod pa so umetniško dejavni in zelo uspešni. Tako so verjetno večini prebivalcev logaške občine znana imena, kot so Marjan Grdadolnik, Matjaž Albreht, Gašper Peršl, Lev Pupis, Robert Albreht, Luka Loštrek, sestri Eva in Rebeka Hren, Andrej Žust, Martin Logar, Živa Loštrek, Janez Goštiša ...

Šolsko leto	Ime in priimek	Predmet	Učitelj/ica
2003/2004	Davor Loštrek Rok Sekirnik Rok Škrlič Mario Kurtjak	Saksofon Klarinet Klarinet Kitara	Luka Loštrek Marjan Grdadolnik Marjan Grdadolnik Eva Hren
2004/2005	Ajda Pupis Nika Vogrič Dežman Matic Smrekar	Klarinet Flavta Jazz oddelek	Marjan Grdadolnik Rebeka Hren Sašo Borovec
2005/2006	Janja Nagode Fran Horzelenberg	Klavir Klarinet	Klemen Golner Marjan Grdadolnik
2006/2007	Jure Robek	Klarinet	Marjan Grdadolnik
2007/2008	Jernej Gantar Domen Gantar	Trobenta Pozavna	Roman Gačnik Roman Gačnik
2008/2009	Vanja Kojčič	Viola	Matej Avšič
2009/2010	Magdalena Mezeg Urška Erjavec Patricija Albreht Miha Nagode	Violina Saksofon Rog Klarinet	Neža Cankar Luka Loštrek Edvard Bizjak Marjan Grdadolnik
2010/2011	Špela Simonišek Katja Razložnik	Kitara Kitara	Miha Meglič Miha Meglič
2011/2012	Sara Trček Meta Bokal Mark Jurkovič Klemen Bartol Mateja Petelin	Saksofon Kitara Jazz kitara Kontrabas Petje	Luka Loštrek Miha Meglič Miha Meglič Matjaž Zorko Nina Kompore Volasko
2012/2013	Simon Brand	Jazz kitara	Miha Meglič

P

ri izidu zbornika so nam dobrotno pomagali:

ORALNA KIRURGIJA IN ZOBOZDRAVSTVO
ALEKSANDER LIPOVEC DR. DENT. MED.,
SPEC. ORAL. KIRURG.

Parcom
računalniške rešitve in storitve

Symphony
INTERNATIONAL

dspot
internetne rešitve

Lozej |
inštitut za varnost

Kazalo

Berto Menard: V svet glasbene popolnosti	3
Primož Malavašič: Skoz prostranost glasbenih iskanj	4
Marcel Štefančič: Od skromne setve do bogate žetve	6
<i>Zarezovala so se nove brazde</i>	<i>7</i>
<i>Od novih glasbenih obetov</i>	<i>11</i>
<i>Za sklepni akord</i>	<i>52</i>
Spominjanja	55
Pavel Mihevc: Dolšajnova hiša od prej in slej	55
Gostiša/Malavašič: In odstiralo se je veličastje glasbe	57
Štefančič/Malavašič: Ko je iz rahlih korenin poganjalo mogočno drevo	59
Odmevnosti	62
Matjaž Albreht: Žlahtni odmevi orkestracije	62
Kornelija Lovko: Komorna igra – spodbuda za individualni pouk	63
Marjan Grdadolnik: Za šolanje glasu	64
Tomaž Rode: Balet za govorigo telesa	65
Nevenka Malavašič: Festivali Veris – izobilje glasbene sporočilnosti	66
Janez Kompare: Odprtost za nadaljnja sodelovanja	68
Saša Musec Čuk: Z odlično Glasbeno šolo tudi odličen Pihalni orkester	69
Žust/Malavašič: Berlinski filharmonik	71
Med navajjanji	75
Primož Malavašič: Med predmeti, inštrumenti, komornimi skupinami in orkestri	75
Primož Malavašič: Naši sedanji učitelji	76
Marcel Štefančič: Krmarji Glasbene šole	78
Primož Malavašič: Učitelji od vsega začetka	80
Primož Malavašič: Učenci zadnjega desetletja	84
Primož Malavašič: Tekmovalni dosežki	86
Primož Malavašič: Po nadaljnjih šolskih poteh	91
Sponsorji	95
Zgoščenska (DVD) »Sredi zrelih glasbenih sadov«	96

SREDI ZRELIH GLASBENIH SADOV
Zbornik ob 40-letnici Glasbene šole Logatec

Izdala in založila Glasbena šola Logatec
Uredil in lektoriral Marcel Štefančič
Oblikoval in grafično opremil Igor Resnik
Tiskal VZA-GO & VPD, Logatec
Naklada 500 izvodov
Logatec, aprila 2013

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.018.54:78(497.4;Logatec)“1973/2013”

GLASBENA šola (Logatec)
Sredi zrelih glasbenih sadov : zbornik ob
40-letnici Glasbene šole Logatec / [uredil Marcel
Štefančič]. - Logatec : Glasbena šola, 2013

ISBN 978-961-269-986-4
1. Gl. stv. nasl. 2. Štefančič, Marcel, 1937-
266253824

1. L. Kranjčan: **Zajček Zlatko**
Slovenska ljudska: **Sinička**
L. Kranjčan/Z. Majhen: **Recept za palačinke** 3:02
Otroški pevski zbor GŠ Logatec
Klavirska spremljava: Tanja Žagar
Zborovodkinja: Tanja Žagar
2. J. Porret: **Mini Concertino** 2:39
Andraž Trček, trobenta
Klavirska spremljava: Ana Rus
Mentor: Matjaž Meden
3. F. Chopin: **Variacije na Rossinijevo temo** 4:08
Vida Petkovšek, flauta
Klavirska spremljava: Ana Rus
Mentorica: Andrea Ilić
4. H. Eccles: **Largo** 3:41
Eva Razložnik, violončelo
Klavirska spremljava: Ana Rus
Mentor: Peter Avšič
5. M. Musorgski: **Eine Träne** (op. posth. 70, Nr.18) 4:17
Ana Milošev, klavir
Mentorica: Ana Rus
6. Ljudska/F. Kočnik: **Nocoj pa, oh, nocoj**
M. Dovžan/T. Plahutnik: **Proti Logatcu** 5:00
Citarski kvartet (Maruša Pišljar, Marta Cigale,
Urša Rožmanc, Katarina Maček)
Mentorica: Kornelija Lovko
7. J. S. Bach, prir. C. W. Johnson: **Celebrated Air** 3:30
Sekstet klarinetov (Lovrenc Fortuna, Domen
Kunc, Nik Marič, Žiga Lukančič, Vid Treven, Filip
Gantar)
Mentor: Marjan Grdadolnik
8. G. Ives: **Processional** 3:35
Metka Jereb, orgle
Mentorica: Polona Gantar
9. M. Giuliani: **Rondo** (op. 14) 1:48
Nejc Pustovrh, kitara
Mentor: Miha Meglič
10. A. Grečaniinov: **Veseljacek** 1:38
Vanja Jeriček, harmonika
Mentor: Luka Jerončič
11. C. Gardel, prir. M. Naughtin:
Tango – Por una Cabeza 5:16
Sekstet godal (Tina Pongračič, Barbara Istenič,
Neža Flisek, Ema Verdinek, Tamara Simšič, Luka
Jerončič)
Mentorica: Marjetka Tekavec Mihevc
12. P. Kopač: **Preludij** 1:46
Tina Šajn, klavir
Mentor: Klemen Golner
13. E. Elgar: **Salut d'Amour** (op. 12) 3:11
Tina Pongračič, violina
Klavirska spremljava: Ana Rus
Mentorica: Marjetka Tekavec Mihevc
14. K. Schoonenbeeck: **Twilight Serenade** 10:00
Martin Nagode, eufonij
Mentorica: Taja Tuljak
15. E. Grieg: **Valček** 3:09
Job Petrovčič, klavir
Mentor: Klemen Golner
16. V. Bellini: **Vaga Luna, che inargenti** 3:33
Žiga Čuk, solo pevec
Mentorica: Martina Burger
17. M. Schmitt: **Ghanaia** 4:20
Nastja Geohelli, marimba
Mentor: Matjaž Albreht
18. W. A. Mozart: **Koncert za klavir v G - duru** 4:41
Vesna Nagode, klavir
Mentorica: Tanja Žagar
19. O. Loh: **Take it Easy** 2:14
Kvintet harmonik (Lenart Treven, Miha Lapanje,
Andraž Korenč, Jure Kunc, Luka Jerončič)
Mentor: Luka Jerončič
20. C. H. Gabriel, C. D. Martin:
His Eye is on the Sparrow 4:02
Laura Menard in Urša Mihevc, jazz-rock-pop
petje
Klavirska spremljava: Ana Rus
Mentorica: Aleksandra Čermelj
21. P. McCartney/J. Lennon: **Yesterday** 2:28
Misiija nemogoče (jazz-rock-pop ansambel:
Blaž Klasič - klaviature, Klemen Mlinar in Vane
Skubic - kitara, Primož Tollazzi - bas kitara, Luka
Petrovčič - bobni, Laura Menard - petje)
Mentor: Igor Bezget
22. E. Clapton, W. Jennings/prir. A. Jordans:
Tears in Heaven 2:38
Kitarski orkester GŠ Logatec
Dirigent: Miha Meglič
23. J. Christensen: **Rondo and Round** 5:30
Simfonični orkester GŠ Logatec
Dirigent: Matjaž Meden
24. J. Massenet: **Meditacija** 5:20
video posnetek baletnega nastopa
iz 7. Revije klasično baletnih šol
in društev RS, Lendava, 26. 1. 2013
Učenke baletnega oddelka GŠ Logatec
Mentor: Tomaž Rode
25. P. Malavašič: **40 let Glasbene šole Logatec**
video posnetek 8:20
Maja Filipič, branje besedila
Primož Godina, snemanje in montaža

* Zgoščenka se lahko predvaja na DVD predvajalniku ali računalniku

Posneto marca 2013 v Studiu 25 Glasbene šole Logatec, Primož
Malavašič – vodja projekta, Tomaž Rebernak – tonski mojster in produ-
cent, Marcel Stefančič – lektor, Igor Resnik – oblikovalec, Racman AVS,
d. o. o. - izdelava, Glasbena šola Logatec – izdajateljica in založnica

V naravi ni najti nič lepšega in popolnejšega od glasbe. Ona usmerja človeka v globine njegove duše.

Marij Kogoj

Hotedršica

D 37

GLASBENA šola

Sredi

37.018.54:78(497.4)

0080367

COBISS c

KNJIZNICA LOGRANEC

Hotedršica

D 37

GLASBENA šola

Sredi (DVD)

37.018.54:78(497.4)

2008272

COBISS c

KNJIZNICA LOGRANEC